

העולם הזה

לאן נעלם אליל הנערות?

אבי טולידאנו

בבית=סוהר

עבאי

תזכיר

מאשר בשעה שהוצגו לראשונה, כשמלחמת ששת הימים היתה יותר טריה, המנגינות של אלכס כגן ובנו מהרי חנינויות, ולמרבית הפלא אינן מזכירות לחנים של יוצרים ממזר סדום ומוכרים הרבה יותר. למחבר חנוך לוין מגיעה מדליה, על שהחיה קברט סא

רומן, זכתה אמנם לתרגום עסיסי של עמם קינן, אך לא הפכה בשל כך לפחות מיושנת. מישא אשרוב מתוזה לדרגת קומיקאי חלגארי מדגה ג'. ניסים עזיקרי משתדל ומצליח לצאת בכבוד מן המירכרה הסרת-המעוף שרקח הבמאי דוד זיליאב,

להקת פיקוד מרכז ב"רד אלינו לביקעה"

טרי שחסרונו הורגש מאז נסגרו המטאטא, סמבטיון, בצל ירוק או החמאם.

*** קטשופ (הקברס הסאטירי) — שוב חנוך לוין, בעזרת בימוי אינטליגנטי חסר-חוכמות של אחיו דוד, שהשכיל ל- נצל מידים זעירים של בימונת זעירה, ולכן בימויו הולם בימה זעירה, תרתי משמע. תיקי דיין, קובי רכט ושמעון לב ארי המצויין, מצליפים בהיסוס, אך ביסרי למיניהם המנסים לארגן לנו את החיים, כי סיות משעשעת, בישראל, בערבים ובמתחוכים דוגמת מר יארינג.

*** אין אהבות שמחות (מהפקת בימות) — יוסי בנאי, ניסים אלוני, סטו הכהן, נעמי שמר, עמוס קינן, אהרון שבתאי, דן אלמגור ושמר עזון בר הם המבצע, הבמאי, התזמורת והמתרגמים של ערב המבוסס על כ-20 שאנסונים של הסרובאדור המושפם ל'רד' כרסאנס. ערב מברר על רמה מעולה, שי ברסאנס עצמו היה נהנה ממנו כצופה. אך ספק אם כאמריצור היה מעניק לו חסות.

בידור חדש

*** רד אלינו לביקעה (להקת פיקוד מרכז) — את התוכנית ה-17 של להי קה צבאית זו בים דני ליטאי, שלאח- רונה, יתו עם המעבד המוסיקאלי והמלחין יאיר רוזנבלום, כמעט והשתלט על כל הלהקות הצבאיות. השלטות זו אנה רעה כל-כך, להיפך, את האקורדיון של הלהקות הצבאיות שלאחר מלחמת השחרור תופסת עתה תזמורת שלמה, הבימוי המצומצם שוכ- לל, והעמדת הפינמונים הגיעה לדרגה ש עליה, כך נדמה, אין כבר מה להוסיף.

מה שמאפיין את התוכנית החדשה, מלבד העמדת הפינמונים התוססת והבימוי הקל והמשעשע, הן העלמות החמודות המשתת- פות בה. אחת אחת נחמדה, אחת אחת מוחה, אבל זה לא הכל. הן גם יודעות לשיר ולהת- נועץ תוך כדי כך. אחת מהן, זו שמשתתפת בפארודיה על מיקי מאוס ועל סרט הודי, מצויינת. הבחורים חביבים, אך כאמור, הן בנות גונבות מהם את תשומת-הלב. החומר (מערכונים ופינמונים) רדוד למדי, אם לא למטה מזה. על מערכון טפשי, החובשת ה- חדשה, חתום ניסים אלוני; לשטות כמו הקוסם אחראי חנוך לוין, ושאול ביכר מקבל כותרת בתוכנית על "מעבר" מימי השיר של נעמי שמר שנינו מאותו הכפר וארץ המירדפים של חיים חפר, מצילים את המצב בתחום אומלל זה.

תערוכות

★ דפורמציות מציג יעקב דורא- צ'יץ בגלריה מבט: אוסף של כתמי צבע הנזרקים במקריהם ויוצרים צורות. בתערוכה אין מוצגים מקוריים. הטכניקה בה משת- מש דוראצ'יץ משמשת את הגרסיקאים לעי- תים קרובות. האוסף המוצג הוא חד-רגוני וחסר עניין מיוחד.

★ בגלריה גורדון מציג מיכאל איז- מן ציורי שמן, בהם ניכרת השפעתו של מארק שאגל. הציורים מעניינים, הסיגנון פרימיטיבי במתכוון והצייר משתמש בו כדי להבע אופיין של דמויות. הקומפוזיציה ב- ציוריו של איזמן אינה מאוונת מספיק, וב-

מה שאי אפשר לומר על נחום בוכמן וישראל בקר. רפאל קצ'קין מת- מיד ואינו גולש לחיצוניות מזויפת, וזה הישב לא מבוסס בהצגה המושחתת על מח- זה הסר חשיבות כוולפונה.

בידור

*** קנטטה לשווארמה (התיאטר- רון העממי) — ניסים אלוני היה מוע- מד (ויהיה...) לקבלת פרס ישראל בשל תרומתו לתיאטרון הישראלי. אין ספק כי יוזמי מועמדותו לא התכוננו לכבדו בכך בשל עבודתו עם שלישיית הגנש החינור, שהיא בעצם רביעייה. שייקה פולין, גבי רי ופישל (האמרגן והרוח החיה), שאמנם אינו מופיע על הבמה, אך רוחו שורה עליה ללא הרף. התוכנית החדשה של הגנשים מצטיינת בהומור קרני מעורר רחמים. ה- פינמונים מבוררים, מייצעים וחטריחן, לא עוזרות המנגינות הרדודות מן הרגיל שלה- חין יאיר רוזנבלום. לא עוזרים הסרטוי- נים שהכין אורי זוהר. זוהי תוכנית פתי- אומית, בעלת שם קולע ומאפיין, אך גם חובבי השווארמה יעידו כי ממנות מרובות לא קשה להיתקף בכאבי-בטן. מחוגי התיאטר- רון העממי רמזו, אחרי פירסום הביקורת ה- ראשונה בהעולם הזה, כי הם עומדים להכ- ניס שיפורים ושינויים בהצגה.

*** אני והמדיחמה הכאה (ה- קברס הסאטירי, מרתף קולנוע פאריס, תל- אביב) — מערכונים ופינמונים הנראים ונש- מעים הרבה פחות נועזים (בשל בימוי טאט- דרטי והעמדה טאטית של ערנה שביט)

האמריקאי. מדובר פה באבאילה, אמאילה, שבאטלית, אשת-ציבור ועלם חמודות, המייצ- גים טיפוסים מנוונים של חברת-השפע. חיה התנונו מתוכן — אבל לא רחוק היום בו תנסה להנחית על הירח את האנשים הראשו- נים.

זוהי פארודיה משוגעת, המאפשרת בימוי ומשחק כניל — אם יש מי שיבצע אותם, לרשות יקו ניתאי, שביים אף מערכון זה, עמדו שחקניות כחיה שרון ולבורה קסטנדיין, שבקריירה האדונית שלהן ב- אוהל זיל, כמעט ולא היה להן מגע עם יצי- רה אבסורדית כשל אלבי, אם לצרף למיש- חקן הנקושה את העובדה שלשתיהן מיבטא מיוחד אירופי כבד ובוטל, הרי נחוצה מידה לא מבוססת של דמיון כדי לראות בהן שתי- נציגות אופייניות של אמריקניות, המוכרות כל כך בעיקר מן הסרטים.

הגברת שרון גם מבוגרת מדי לתפקידה, ועל כל פנים, מולה ניראית הגברת קסטנדיין- צעירה מדי מכדי לגלם את אמיה. ישראל כגל, שהוא שחקן אפיונדי מיקצוי, כמעט והצליח ליצור זמות של כמורגבר שאשטו שולטת בו. התפאורה של אלי סיני הסתכ- מה בקריקטורה מכוונת, בה ניתן לנלות -גל של אשה על ראש גבר... סמלי מאד, סמלי מאד.

יקו ניתאי, המגלם את החלום האמריקני- אומנו גבר נאה ומוכר, עליו חולמות על- זות ואמותיהן — עושה את שלו בנאמנות. רבימוי צולע במיקצת, חסר קצב והומור 'הצחוקים הנשמעים באולם הם בזכות ה- זקסט). אך אין ספק שאפילו באותו בימוי, זו מביעים אחרים מצליחים לשעשע יותר

אל תעמים על עצמך עיסוקים צדדיים בלתי חיוניים. הם עלולים לחבל במהלכו התקין של עיסוקך העיקרי. מאורעות בלתי-צפויים עלולים לשבש את תוכניתך. צפויה הו- דהות תרבותית בינך ל- בין אדם המעורר בך עניין זמן רב ושאייתו לא הגעת להבנה בדרך כלל. המתיני לשיחה טלפונית אם תתבקשי לעשות זאת, אפילו אם תאחר. רגישותך המופ- רזת לכל הסובב אותך עלולה להיות בעוכריך. השתדלי לקחת את החיים ביתר קלות ואז מצב רוחך ישתפר.

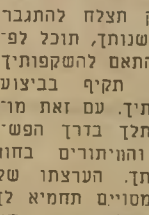

20 בינואר - 18 בפברואר

21 ביולי - 20 ביולי

אתה שאפתן מדי. ה- תוצאות שהשגת לאח- רונה גורמות לך סי- פוק חלקי בלבד. ידי- עות שיגיעו אליך מ- מרחקים יהפכו את חייך למעניינים יותר. אל תניח לעקשנות ל- הרעיל את האווירה סביבך. נסה להיות מרוסן יותר ביחסך האינטימיים. נסי להבין את בעיות בן-זוגך. הני רגועה.

21 באוגוסט - 21 באוגוסט

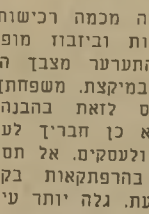
21 ביולי - 21 באוגוסט

קילכת בהערכת העצמית. נסיון חדש בשי- טח הרומנטי יעזור אותך לפעילות חברתית.

22 באוגוסט - 22 בספטמבר

סוף-סוף הדבר קרה. האופטימיות שלך תגי- רום להפנה במאבק קשה. תוכל להכנס לשותפות עם אדם מסויים — בתנאי ש- תקבל את מלוא הע- רובות. האינטואיציה שלך, בתוספת חלום כמוס ישן, יבטיחו את הצלחתך. כשירון שאכן יתגלה באמת בעתיד הקרוב.

21 במרץ - 20 באפריל

21 במרץ - 20 באפריל

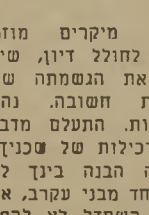
כתוצאה מכמה רכישות מיותרות וביזבז מופ- ר, התערער מצבך ה- כספי במיקצת. משפחתך תתייחס לזאת בהבנה, אך לא כן חבריך לע- בודה ולעסקים. אל תס- תבן בהרפתקאות בק- לות-דעת. גלה יותר ע- רנות למתרחש סביבך.

אם תוונתי למאורע חברתי שאת חוששת מפניו, אורי עוז ולכי, תופתעי לטובה.

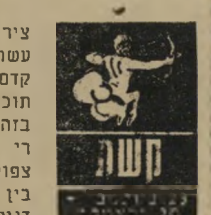

22 באוקטובר - 22 בנובמבר

נתקפת במחלה ממנה כה חששת. טפל בה מייד. התערבותו התי- קיפה של ידיד בעני- יניך המקצועיים מח- בלת בתוכניותיך לט- ווח קצרה. אל תתרתח. הסבר לו בעדינות כי יש לך אישיות משלך ומשאלות משלך. בי- ימים אלו יהיו בחיים הסנטימנטליים תהפוכות רבות לחיוב ולשלילה. אל יאוש.

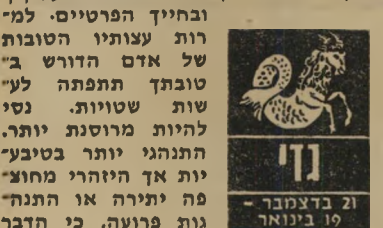
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

צירוף מיקרים מוזר עשוי לחולל דיון, שי- קדם את הגשמתה של תוכנית חשובה. נהג בהירות. התעלם מדב- רי הרכילות של שכני. צפויה הבנה בינך ל- בין אחד מבני עקרב, או דגים. השתדל לא להפ- ריז בהוללות. היה סולי- די ותרחותי. זה יקרב אליך מישהו שאהב- תה קרבתו. כוונתך הפסד על הכללים.

השבוע אתה סובל מחוסר מחשבה מע- מיקה. הדבר יתן את אותותיו בעסקיך ובחייך הפרטיים. למי- רות עצותיו הטובות של אדם הדורש ב- טובתך תתפתה לע- שות שטויות. נסי להיות מרוסנת יותר. התנהגו יותר בטיבעי- יות אך היהרי מחוצ- פה יתירה או התנה- גות פרועה, כי הדבר עלול להיות בעוכריך.

21 בדצמבר - 19 בינואר

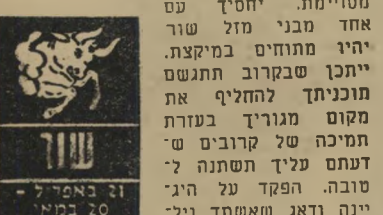
תזדמן לך פגישה מרתקת עם בן מזל בתולה או שור. ליבשי ירוק בהיר.

מיבצע שאפתני מדי עשוי להכניס לסבך מסוכן ממנו לא תצא בקלות. פקח עינייך והישמר. השבוע צפויה לך מתנה ואולי אפילו ירושה. בכל אופן צפה למאורע שיגדיל את רכושך בצורה בלתי צפויה. אל תערב אף- שים דגים בשיחותיך הסנטימנטליות. הינך יור- תר מדי גלוי במה שק- שור לענייניך הפנימיים. אל תקפוץ על העיסקה שיציעו לך השבוע. התייעץ עם מומחים לפני שאתה מקבל אותה. ליבשי בהיר.

לפני שאתה מקבל אותה. ליבשי בהיר.

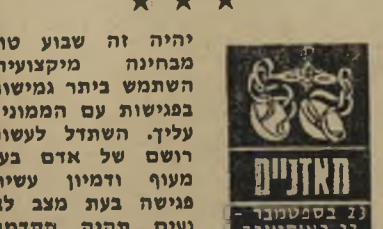
מוטב שתרטן את מוריתך ביחסך עם אדם אהוב עליך. תמיכה בלתי צפויה שתניח לך, עדיין לא תפתור את בעיותיך. פקח עינייך למתרחש סביבך. נסה להיקלט בחברה שונה מזו אליה השתייכת קודם, אתה עלול למצוא את עצמך מנודה לפתע ללא ידידים. אל תה- ססי להיות כנה כש- מדובר ברגשותיך, אם תשמרי אותם לעצמך ולא תגלי לו אותם הוא לא יקדיש לך תשומת לב כלל.

בניגוד לחששותיך לא תעבב התנשנות קט- נה את התפתחותה המשמחת של פרשה מסוימת. יחסיך עם אחד מבני מזל שור יהיו מתוחים במיקצת. ייתכן שבקרוב תתגשם תוכניתך להחליף את מקום מגוריך בעזרת תמיכה של קרובים שי- דעתם עליך תשתנה ל- טובה. הפקד על היג- יינה ודאג שאשתך ויל- דיך יעשו זאת גם כן. אל תפרזי בהוצאות והשתדלי לחסוך. לא תצטערי על כך. היהירי במעברים.

21 באפריל - 20 במאי

היה זה שבוע טוב מבחינה מיקצועית. השתמש ביתר גמישות במישרת עם הממונים עליך. השתדל לעשות רושם של אדם בעל מעוף ודמיון עשיר. פגישה בעת מצב לא נעים תהיה חקדמה לידידות ארוכה שת- שמש ציון דרך בחייך. צפויה מריבה קלה וטורדנית עם אדם אהוב עליך על דברים של מה בכך. נסה להיות מאופק. אל תפני בבקשות מיותרות ל- ידידיך הקרובים. זה עלול להימאס עלי- הם. הכני לראש ואל תתעצבן.

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

שמש ציון דרך בחייך. צפויה מריבה קלה וטורדנית עם אדם אהוב עליך על דברים של מה בכך. נסה להיות מאופק. אל תפני בבקשות מיותרות ל- ידידיך הקרובים. זה עלול להימאס עלי- הם. הכני לראש ואל תתעצבן.

המערכון השני, הנושא את שם הערב כולו, בו משתתפים פליסי תיאטרון אוהל ששבק חיים לכל חי, אף הוא מאת אדוארד אלבי. זוהי פארודיה עליזה על אורח-החיים

בין הקהל תוגרל „וספה”!

החלה מכירת הכרטיסים!

כסטיבל הקצב הישראלי 1969

הטולם הזה

מטעם מערכת

החל

בחסות ויטבדן תעשיות גלידה

בפארק הלאומי ברמת-גן, ביום ה' 24.7.69, ב-8 בערב

ישתתפו מיטב הלהקות בארץ

(לפי סדר א"ב)

הכוכבים הכחולים ★ המהפכה

העכבישים ★ השוקולדה

נערי החצר ★ פעמוני סוני

THE MOSQUITOES (ממזרח ירושלים)

THE TEENMAKERS להקה אורחת מחו"ל:

פרס ראשון: שרביט הזהב

מוגש ע"י פז — חברת נפט בע"מ

ציוד אלקטרוני
„ראקום — תעשיות”

כתר למלכה ופרסים ללהקות:
תכשיטי „טופז”

בחירת מלכת הגוגו '69
בחסות „ליידי אסקווייר”
צבע הקסם לנעלים

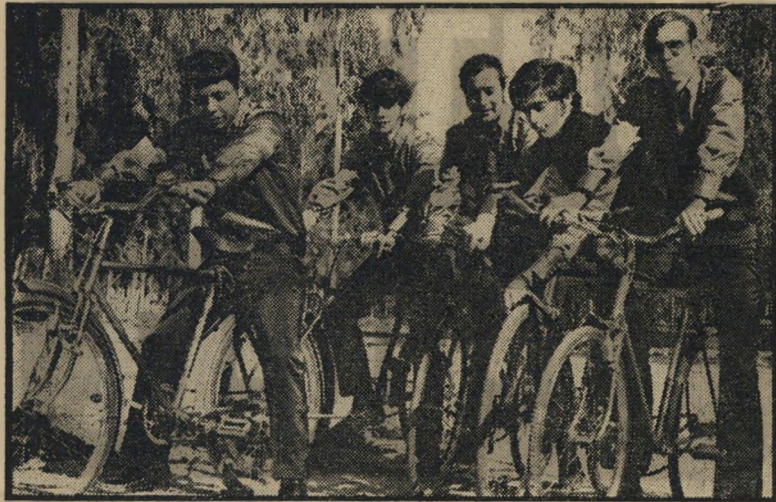
בין רוכשי הכרטיסים תוגרל „וספה” (ללא מסים) — הקטנוע הנפוץ ביותר בעולם

שיר עם אלוהים? לא!

לספורטאים ולאחלטים יש אות הכושר. אות זה מסמל שנושאו הגיע להישגים מוכרים. ללהקות הקצב הישראליות יש סימן-הכר אחר להצלחה — תקליט. רק מי שהגיע לשלב בו הסכימה חברת תקליטים להפיק תקליט שלו — יכול להתגאות כי הגיע להכרה. השבוע נוספה לשורת להקות הקצב הישראליות, שהגיעו למעמד נכבד זה, להקה נוספת — הכוכבים הכחולים. לאחר תשע שעות-אולפן הם השלימו הקלטת שני פיומונים עבריים מקוריים, שייצאו בעוד ימים אחדים לשוק: שלכת ושיר לשלום. שני הפיומונים נכתבו על-ידי חבר הלהקה, גרשון אקשטיין, המחבר והמלחין את כל פיומוניהם המקוריים של הכוכבים הכחולים. "שני הפיומונים שונים בקצב", מסבירים חברי רי הלהקה, המונים, מלבד גרשון, את האחים רולי ודני אנגיל, אלי כהן ויצחק לוי. "שלכת הוא שיר מהיר ואילו שיר לשלום הוא בלדה איטית..."

הם מוסיפים כי שני הפיומונים אינם אופייניים לסיגנון הלהקה. "אין לנו סיגנון קבוע. יש להקות שנדבקות לסיגנון אחד, ולא איכפת להן מה הקהל רוצה. כשאנחנו מוסיפים,

"הכוכבים הכחולים"

אם החברה רוצים שייק, אנחנו מנגנים שייק, אם הם רוצים צ'ה-צ'ה-צ'ה, מנגנים גם את זה. כך אנחנו רוכשים קהל מעריצים רחב יותר..."

למעשה היתה להם תוכנית להקליט פיומון אחר במקום אחד הפיומונים המופיעים על התקליט הראשון, אבל היו להם בעיות. "בפיומון ההוא מזכירים כמה פעמים את השם אלוהים", אומר אמרגן הלהקה, ויקטור. "אבל בחברת ההקלטה אמרו לנו שאם לא נשנה את השם אלוהים לאלוקים — לא יסכימו לשדר אותו ברדיו. "גרשון, שכתב את השיר, לא הסכים לשנות את המילה. גם בשיר מה אברך מוכירים כמה פעמים את השם אלוהים, אז למה שאנחנו נחתר...?"

כל המקדים — זוכה?

עטיפת התקליט — הקדימה את אנשי הלהקה שבחטות, כבשה את השוק עם השיר. קצין החינוך, המכונה בפי כל "אציה", נטל יוזמה והחל לפעול כנגד השמעת ה"תקליט או הפצתו. כעוד ראשון הופסקה השמעת התקליט בגלי צה"ל. לאחר דו"שיח עם מנהל חברת הרדיו, הופסקה גם הפצת התקליט — עד לרגע בו ייצא לשוק תקליטם של חברי להקת פיקוד מרכז. הפעולה האחרונה, שטרם בוצעה, היא להביא את החבורה על עונשם. על כך אין אציה סומך את ידיו לפי השמועות הרווחות בחוגי הזמרים הגיע סופה של החבורה בכל מה שקשור להופעות בפני חיילי צה"ל.

השבוע התחוללה סערה אצל חברי להקת פיקוד מרכז, קצין חינוך של פיקוד מרכז וכל מי שקשור בהווי הלהקות הצבאיות. הסיבה לסערה היתה תקליט קטן בשם אנחנו שנינו מאתו הכפר, על שמו של שיר מפרי עטה של נעמי שמר. חברי להקת פיקוד מרכז שרים אותו מזה חודשים, ותקליטם עם שיר זה עומד לצאת לאור בימים הקרובים.

להפתעת שמעו כל הנוגעים בדבר את השיר מעל גלי האתר — כשהוא מושמע מתקליט של חברת הרדיו, בביצוע שאינו שלהם. מייד ערך קצין החינוך של הפיקוד חקירה מיידית, והתברר לו שקבוצה בשם החבורה, ששמות אמניה אינם מופיעים על

...משה עזר להבריה

כאשר דיאנה רומן תפרוש סופית מן הסופריסט, תתפוס את מקומה, כמנהיגת הלהקה, מרי וילסון. ● בפעם הראשונה בהיסטוריה של מייצד הפיומונים הבריטי, הגיע פרנק סינטרה למקום הראשון במצעד ארוכיהנגן, עם תקליטו דרכי שלי. ● דויד רגזואן, מי שניגן בעבר עם להקת השמנים והרוזים — התקבל ללהקת הסינטינג. במקום נגן הבס הקודם שלה, שהושאר בלונדון. ● ייתכן ולהיטו הבא של אלכסנדר פרסלי יהיה פרי עטו של פול אנקא, שכתב לאחרונה גם את להיטו של פרנק סינטרה, דרכי שלי. ● באחד מפיומוניה של להקת פיקוד דיונון, מסביר דן אלמגור מדוע הוביל משה את בני ישראל במידבר משך 40 שנה: כדי שיוכלו להכניס ארצה דברים בלי מכס. ● בלונדון הוכחשו שמועות כאילו המשחקים מתכננים לחזור ולהקים את הלהקה. ● ייתכן מאוד שהחברת תפוח של החיפושיות תיקח תחת חסותה את להקת פליטוד מאק, בעלת שני להיטי הצמרת — אלברט ואיש העולם. ● בת-חסות אחרת של החיפושיות היא להקת פלסטק אונו הקנדית, שהשבוע יוצא לשוק פיומונה הראשון, פרי עטם של דנון ומקרטני. שם הפיומון תנו לשלום הזדמנות, וכבר מובטח לו מקום בראש המצעד. ● הסיכסוך בין רובין גיב, שפרש מהבי גייס, לבין אמרגן הלהקה, רוברט סטיגוור, יושב השבוע. הוחלט כי רובין יחזור להופיע במסגרת הלהקה משך חודשים אחדים כל שנה, ובשאר הזמן יוכל לפתח לעצמו קאריירה של זמר יחיד. ● ארי קאיינשטיין עומד לצאת שוב לסיבוב הופעות. הפעם תלווה אותו להקת הצ'רייזים.

קטנוע "וספה"

יוגורל בין הצופים בפסטיבל הקצב
בפארק הלאומי ברמת-גן, 24.7.69

"וספה"

פרסום אדמונד בע"מ. 223

Vespa **PIAGGIO**
הקטנוע הטוב ביותר בעולם

ארוס

תכשירי
עזר
והיגיינה
לחיי מין
מושלמים

דווש קטלוג חנים

ש.צ.מ. בע"מ, מפצים לארס בישראל
רח' המישנה 9-ת"א-טל: 445882.

EROS

לולה וללהיט

שארפה המצריה

מנואל הלכנוני ועלירה

מתוך כתריסר עיתונאים שהשתתפו בחבר המושבעים, הצליחו הישראלים לארגן, על-סמך ידידות אישית, חמשה קולות לעלירה עזיקרי. כל חשבון מתמאטי פשוט היה חייב להראות כי לעלירה ישנם הסיכויים הרבים לזכות בקרב חברי-המושבעים של העיתונאים.

אבל התוצאה היתה מפתיעה ביותר. בתואר התחלקו שניים: הומרת שייצגה את יפאן (ושהיתה טובה באמת) והומר שייצג את ארצות-הברית, רוקי רוברסט. רוקי — המוֹפיע זה שנים אחדות באירופה — זכה ל-פופולאריות רבה בקרב קהל הצופים, אולם חברי-המושבעים לא העלה אותו אפילו ל-שלב הגמר. אלא מה? קאמבאס, מארגן ה-פסטיבל, הוא, במקרה, אמרגנו של רוקי ביוון.

התוצאות הסופיות של הפסטיבל קבעו את הדירוג הבא: במקומות הראשונים זכו, לפי הסדר, יוון, לבנון, בולגריה ותורקיה. ילידה הגייה למקום התשיעי, עם פיזמון ש-כתבו שמשון חלפ ושמעון כהן, איי הזהב.

גם תוצאות אלה היו בבחינת הפתעה ל-רבים ממשתתפי הפסטיבל. רבים סברו כי נציגת מצרים, למשל, שאריפה פאדל, ששרה את הפיזמון תפוח (אודות אדם וחווה) — תזכה להגיע לגמר. אולם היא נשרה בערב השני. בדירוג הגמר זכתה הנציגה מציכור סלובקיה, ששרה את הפיזמון החיילים חוזי רים הביתה, במספר הרב ביותר של הקוֹלֹ. בסיכום הנקודות הסופי היא לא הגיעה אפילו לארבעת המקומות הראשונים.

מי שזכה להצלחה מוצדקת, היה נציג לבנון, מנואל, ששר בצרפתית את הפיזמון המלחמה נגמרה. מנואל היה אחד הצעירים החביבים והפופולאריים ביותר בפסטיבל, ובינו לבין חברי המשלחת הישראלת שררו יחסים ידידותיים ביותר.

למרות שהמקום התשיעי, אליו הגיעה עלירה עזיקרי, היה מכובד למדי, בהתחשב במספר המשתתפים בפסטיבל, היתה עלירה מאוכזבת. אולם מארגן הפסטיבל, קאמבאס, נחם אותה: „אל תדאגי. אם תבואי לפסטיבל בשנה הבאה, אני מבטיח לך את המקום הראשון...“

ואם הוא אומר — הוא יודע על מה הוא מדבר.

על כן התאים עצמו למציאות, והחל אף הוא לחפש קשרים אל אחרים מן המושבעים, בי-עיקר היהודים שבהם.

★ ★ ★

חנוך חסון לא היה היחידי שנאלץ ל-התאים עצמו לכללי המישחק הבלתי-רשמיים. ביומו השני של הפסטיבל כינסו מארגניו את העיתונאים, שהיו נספחים ל-משלחות, והודיעו כי בכוונתם לקיים חבר-מושבעים נוסף, של עיתונאים, שיבחר את הזמר הטוב ביותר בפסטיבל (להבדיל מן-התחרות על הפיזמון הטוב ביותר).

המובחרים — לפסטיבל הקצב

אלה הן שתיים מן-הלהקות שעברו את מיבחני הקבלה, וישתתפו בפסטיבל הקצב הישראלי השני, שיתקיים בפארק הלאומי ב-24.7.69.

המהפכה נקראה פעם הטרי בוים והיא מוכרת במיוחד בחיפה והצפון. חבריה: ציון ישראל, סולן גיטרה; ג'ו קוט, מתופף; אגב, מכל חברי הלהקה, הוא היחידי שאין לו חברה קבועה. הלהקה עומדת לצאת בנובמבר הקרוב לטיבוב באירופה.

סקנדאל בפסטיבל

עלידי אמרגן פרטי, סלומון קאמבאס, הור-כה לתמיכה ולגיבוי ממשלתי, ככל הנגע לאירוח האמנים ולמימון הבאתם. בפסטיבל השנה, שהוא השני במספר, השתתפו קרוב ל-50 זמרים וזמרות, שייצגו 35 מדינות. עלידי ניקוד של מ'1 עד 10 הגיעו לשלב הסופי 12 זמרים, ביניהם עלירה עזיקרי. עד כאן הכל פשוט ויפה. אולם כל זה נגע רק לשיטת השיפוט הרשמית, כפי שפורסמה על-ידי מארגני הפסטיבל. למעשה היו המושבי-עים עסוקים, החל מהרגע בו ישבו בכיסאור-תיהם, בדבר אחד: מקח ומימכר, קנוניות ו-נסיגות בלתי פוסקים להגיע להסכמים חש-איים איש עם רעהו.

הנציג הישראלי בחבר המושבעים היה איש שידורי ישראל, חנוך חסון. בתמימתו סבר תחילה כי הוא חייב, אמנם, לשפוט כל פיזמון לגופו. אולם עד מהרה הבין כי אם יתעקש לשמור על טוהר מידות צרוף — ימצא עצמו מבודד ושוטה יחידי נגד הזרם.

תמיד חשבנו שהיחנים היו אלה שהמציאו את האמנות הטהורה ואת ההגינות הספור-טיבית. תמיד שמענו על היופי שבאמנות היחנית העתיקה ואיך חינוכו את הספור-טים היחנים משחר האולימפיאדות, לדעת להתמודד בהגינות ולהפסיד בכבוד, אבל היום, כפי שכולם יודעים, יש יוון אחרת. וביוון הזאת לא רק המשטר שונה — אלא גם דפוסי החינוך והמוסר. לכן, כאשר התקיים בשבוע שעבר ביוון פסטיבל הזמר הבינלאומי — או, כפי שהוא נקרא על-ידי מארגניו „אולימפיאדת הזמר“ — יכלו משתתפיו לעמוד על חוקי מישחק שונים לגמרי.

★ ★ ★
פסטיבל הזמר הבינלאומי ביוון
פאינו אירוע ממשלתי רשמי. הוא ענר

השוקולדה זהו שמה של להקה חדשה, המורכבת מ-7 כוכביות של להקות קודמות. היא מורכבת מחמישה חברים: צביקה לוי, תופים; שוקי לוי, גיטרה בס — זמר; סימון יצחק, גיטרה סולו; צבי פיק, אורגן — זמר; גבי ששון, גיטרה בס שישה מיתרים וגם זמר.

האם את בשלה לנישואין?

המשך מעמוד 33

● **מחזורים בעבר:** הרומנטיקה ה-
מוזייסת במסורת הולדת שטפה את מוחו-
תנו שיש רק אהבה אחת בחיים. שטויות.
נערה צעירה מתאהבת עד מעל הראש ומת-
אכזבת יותר מפעם, בתקופת התבגרותה,
עד שהיא מוצאת את אהבתה הגדולה. ה-
נסיון הרביעי והחברתי שהיא צוברת ברומי-
נים אלו עוזר לה, בבוא העת, לשקול את
המיועד ביתר אובייקטיביות.

12. לא; 13. כן; 14. כן; 15. לא;
16. לא; 17. כן; 18. כן; 19. כן.

● **בעיית העדות:** מיוזג גלויות
הוא דבר גדול ורצוי, אך, למרבית הצער,
לא קל לביצוע. ככל שאת וחברך חושבים
עצמכם למודרניים ונדמה לכם שאתם מצפ-
צפים על השטויות האלו, העובדה היא ש-
קשה להינתק מדיעות שניסעו מילדות. ב-
יחוד אם ההורים היו בעלי דיעות מגובשות
נגד נישואים בי"עדותיים.

20. כן; 21. כן; 22. לא; 23. כן; 24. כן.

● **דעותיך:** האהבה הינה, ללא ער-
רין, המילה המעורפלת ביותר בעולם. מי-
לה בודדה זו אפופה, יותר מכל מונח
אחר, במסך כבד של אמונות טפלות, דיעות
מוטעות, השגות מטושטשות ובורות מדהימה.
לאורך הדורות, הצליחו סיפורי הנשים ה-
זקנות לטמטם את דעתן של הנשים הצעיר-
רות. אם את מביאה איתך לחיי-הנישואין
דיעות מסולסות באשר למה שנוכח לך, את
נכנסת לעסק ברגל שמאל. מאד שמאל.

למשל: לאהוב גבר, אין פירושו לאהוב
גם את כל מגרעותיו. להיפך, פירושו לאהוב
אותו למרות מיגרעותיו. או דוגמה אחר-
רת: נכון שתפקיד האשה ליצור בבית
סביב בעלה אחירה שתעניק לו הרגשת
חשיבות. אבל אין זה אומר שבגלל זה
הוא הבוס: בחיי משפחה חייב להיות לא
רק שיתוף, אלא גם שיתוף בין בני הזוג.
או למשל, אין ספק שנושאי התעניינותם
העיקריים של לבני הזוג חייבים להיות משו-
תפים לשניהם. וכנ"ל גם ידידיהם. אבל כו-
לם — מה פתאום? אם יש לך חברה מ-
בית-הספר העממי, מדוע היא חייבת להיות
גם חברה של בעלך? ואם שיש לו ידיד מה-
מילואים, הוא חייב להיות אהוב גם עלייך?

25. לא נכון; 26. לא נכון; 27. נכון;
28. לא נכון; 29. לא נכון; 30. לא נכון;
31. לא נכון; 32. לא נכון; 33. לא נכון;
34. לא נכון; 35. לא נכון; 36. לא נכון;
37. לא נכון; 38. לא נכון.

טבלת

הניקוד

על כל תשובה נכונה לשאלות 1-24, זכי
את עצמך בשלוש נקודות. על כל תשובה
נכונה להצהרות 25-38, תני לעצמך שתי
נקודות, וסכמי את סך-הכל הנקודות.

★ **100-85 נקודות:** בחרת לעצמך
בן-זוג מתאים, וריעותיך על נישואין ואה-
בה הינן מציאותיות, מבטיחות סיכויים מוצ-
לחים לנישואים מוצלחים.

★ **84-75:** כמה נקודות חשובות ל-
מדי עדיין זקוקות אצלך לתיקון. לפני
שאת הופכת לאשה נשואה מוצלחת. אבל
כללית את בשלה לנישואים, מבינה די טוב
לקראת מה את הולכת.

★ **74-65:** כדאי שתשכחי מכל ה-
עניין. אפילו מיבחר בחשבון לא רצוי לע-
בור בציון "מספיק" — על אחת כמה וכמה
מיבחר כה היוני כחתונה. יש לך בעיות
רציניות גם בקשר לבחור שבחרת, וגם ב-
קשר לרעיונותיך שלך בדבר משמעות ה-
מילה נישואין.

★ **64-61:** אסור לך להתחתן.
זה יהיה אסון. את צריכה לצאת עוד הר-
בה, ולהכיר עוד הרבה, גם בחורים וגם
את החיים, לפני שתעשי את הצעד המכריע.
עליך לגלות עדיין את מניעיך האמיתיים
לרצונך להתחתן, ואת יחסך הלא-מציאותי
לעניין.

אולם דבר אחד את מוכרחה לזכור: אם
זכית ב-74 נקודות או פחות — אין זו
סיבה שתרגישי עצמך מושפלת או מיואשת.
פירוש הדבר הוא רק שאינך בשלה עדיין
לנישואין. ייתכן אפילו שעליך לשמוח על
כך.

החיצול האהבכני!

dura
gloss

AMERICA'S LEADING BRAND

הלכה
האחידה
שאינה
שוקעת

Magic
Pearl

מג'יק-פרל" זהו ההישג המדעי הגדול המקל
עליך את מריחת הלכה, תודות לאחידותם
המתמדת של פיתוי ה-PEARL.

מג'יק-פרל" מעניק לך ברק קריסטלי נהדר, בשלל גוונים,
כשהציפורן מכוסה כולה בשכבה אחת ואחידה.

היי זוהרת ואופנתית עם "מג'יק-פרל"
"דורה-גלוס"

האם את

עומדת להינשא? עני תחילה על מיבחן זה. ייתכן שבעקבותיו תשני את דעתך.

32. הילד מקרב את בני הזוג עוד יותר.
☐ נכון ☐ לא נכון
33. נשים צעירות הינן אמהות טובות יותר ממבוגרות.
☐ נכון ☐ לא נכון
34. זוגות צעירים מוכשרים יותר לפתור את בעיותיהם ממבוגרים.
☐ נכון ☐ לא נכון
35. אם בני-הזוג מכבדים אחד את השני, המשיכה המינית אינה חשובה כל כך.
☐ נכון ☐ לא נכון
36. העובדה שאתם מאוהבים, מבטיחה שתהיה ביניכם גם התאמה מינית.
☐ נכון ☐ לא נכון
37. נישואים פירושים שאתם חופשיים סוף-סוף לחיות כרצונכם.
☐ נכון ☐ לא נכון
38. מאחרי כל גבר מצליח, עומדת אשה טובה.
☐ נכון ☐ לא נכון

התשובות

הנכונות

● **הרקע המשפחתי:** אין טעם להינשא לפני שאתם מבינים את חשיבותו של הנישואין. נערה העומדת להינשא, חייבת לגלות לעצמה את אישיותה האמיתית כשהיא מגושה מההשפעות המשפחתיות, בדיוק כמו שעליה לגלות את כושרה כטבחית וכעקרת-בית.

לדוגמה: צעירים רבים משלים עצמם שהם נישאים מתוך אהבה — כשלמען האמת הם נישאים מתוך שינאה: שינאה למצב ב"בית ההורים, להגבלות המוטלות עליהם שם — שטיפת כלים, יציאה בערב עד שעה קבועה מראש, השמעות להוראות אבא ו"אמא. לצעירים וצעירות אלו נכונה אכזבה קשה לאחר החתונה. הם יגלו מהר מאוד שגם בחיי-הנישואין יש שטיפת-כלים, וצריכים ללכת לישון מוקדם אם רוצים לקום לעבודה מחר בבוקר ואם צריכים לקום ל"תינוק חמש פעמים בלילה.

דוגמה נוספת: אם החבר שלך מסתור לא טוב עם אמו — ישתקף הדבר גם ב"יחסו אלייך. שלא יהיה לך ספק בדבר, אם יש לו אמא שתלטנית וגם אחת-הינך בעלת אופי חזק, הוא יעביר חלק מן העוינות שלו מאמו אלייך. אם, להיפך, את הינך בעלת אופי נוח ורך, ייתכן שהוא בחר בך כדי שתשמש לו מיפלט מאמו.

1. כן; 2. כן; 3. כן; 4. לא; 5. לא.

● **התמונה הכספית:** כששניכם צעירים, חופשים ואוהבים, זה בסדר גמור להתעלם מהשטריות הכספיות. מה עוד ש"אבא"ה מספק את הכסף. אבל לאחר החתונה נה ישחק הכסף תפקיד מרכזי בהצלחתם או כישלונם של הנישואין. ביחוד לאחר הולדת הילד הראשון.

אם, לעומת זאת, את ממשכה ליהנות עדיין מחיזוריהם של אחרים, סימן שאינך בשלה עוד לנישואין. אין לך מה להתייבש בזה — פשוט אל תנישאי, וזה הכל. כניל לגבי הצעת-הנישואין מצד הגבר: בחברה של ימינו, הצעת נישואין הינה מח"מאה גדולה ופיתוי שקשה לנערה לעמוד בפניו, ביחוד בהתחשב בלחצי ההורים. אבל אם לא השתוקקת להינשא לחבר שלך לפני ששמעת ממנו את המילים המיוחלות, כדאי שתחשבי פעמיים אם את באמת רוצה בו, או שרק הסתחררת מהצעתו.

6. לא; 7. כן; 8. כן; 9. לא; 10. כן; 11. כן. (המשך מעבר לדף)

מדוע מתגרשים כיום כליכך הרבה זוגות צעירים — לעיתים חודשים ספורים בלבד לאחר החתונה? ברוב ה"מיקרים אין הסיבה ליקוי כלשהו של אחד מבני-הזוג, אלא אי-התאמתם של השניים זה לזה. האהבה הרומנטית, מסתבר, איננה מספיקה. צריך חרבה יו-תר מכך.

יועצי-הנישואים יודעים כבר היום ר"בות ממה מורכב המתכון להצלחה — ולכישלון. ד"ר לורה סינגר, נשיאת ה"איגוד האמריקאי של יועצי-נישואין, הי"כנה את המבחן הבא, כדי לאפשר לך לקבוע בצורה אובייקטיבית — ללא מסך-הרומנטיקה הוורודה — מה ה"סיכויים שנישואיך יצליחו.

ארבע קבוצות השאלות הראשונות מ"כסות את מיכלול היחסים הספציפיים ביןך ובין החבר שלך. הקבוצה החמישית מנתחת את יחסך הכללי לנושא האהבה והנישואין. אם תצליחי לענות על 38 השאלות בנאות, תגלי בדיוק מה הם ה"מינועים, המינהגים והחלומות — שלך ושלך. ואולי גם תגלי, שלאמיתו של דבר אינך רוצה כלל להינשא עדיין.

הרקע המשפחתי

1. האם היית מתחתנת — גם לוא היו החיים בבית-הורייך נעימים ו"ס"ם?
2. האם מסכימים הורייך לנישואיך?
☐ כן ☐ לא
3. האם מחבבים הורייך והוריו אלו את אלו?
☐ כן ☐ לא
4. האם החבר שלך איננו מסתדר טוב עם אמו?
☐ כן ☐ לא
5. האם אתם מתכננים לגור אצל הורייך או הוריו — או בדירה משלכם? ☐ כן ☐ לא

התמונה הכספית

6. האם את או חברך תוותרו על המשך הלימודים בגלל החתונה? ☐ כן ☐ לא
7. האם יש לו מיקצוע ביד?
8. האם שוחחתם כבר בכלל איפעם על ענייני כספים?
☐ כן ☐ לא
9. האם תחתיו על שאיפותיך לקריירה משלך בגלל הנישואין?
☐ כן ☐ לא
10. האם משכורתו תוכל לפרנס שלוש נפשות?
☐ כן ☐ לא
11. האם התנסית כבר לחיות על תקציב — דמי-הכיס שלך, למשל — או שהיה לך תמיד עד עתה כסף חופשי?
☐ כן ☐ לא

מחזרים בעבר

12. האם החבר שלך הוא אהבתך הרצ"ית הראשונה?
☐ כן ☐ לא
13. האם יצאת עם בחורים רבים לפניך?
☐ כן ☐ לא
14. האם נמשכת את מבחינה מינית ל"בחורים אחרים?
☐ כן ☐ לא
15. האם את ממשכה גם כעת לצאת ל"בלות עם בחורים אחרים? ☐ כן ☐ לא
16. האם את נהנית עדיין מריקודים ו"מסיבות גם בלי החבר שלך? ☐ כן ☐ לא
17. האם רצית להינשא לו גם לפני ש"הוא ביקש את ידך?
☐ כן ☐ לא
18. האם אתם נוהגים לבלות שעות ר"בות ביחד, סתם כך, בלי לעשות משהו מיוחד?
☐ כן ☐ לא
19. האם את משוכנעת שנישואיך יהיו מושלמים?
☐ כן ☐ לא

בעיית העדות

20. האם שניכם בני אותה עדה?
☐ כן ☐ לא
21. האם לשניכם דיעה דומה בשאלת ה"נישואים המעורבים?
☐ כן ☐ לא
22. באם ריעותיכם שונות — האם אחד מכם בא מבית שבו היו דיעות ברורות נגד נישואים מעורבים?
☐ כן ☐ לא
23. האם כתוצאה מכך אתם מוכנים ל"נישואים מעורבים?

בשלה לנישואין?

בשלה עוד לנישואין. אין לך מה להתייבש בזה — פשוט אל תנישאי, וזה הכל. כניל לגבי הצעת-הנישואין מצד הגבר: בחברה של ימינו, הצעת נישואין הינה מח"מאה גדולה ופיתוי שקשה לנערה לעמוד בפניו, ביחוד בהתחשב בלחצי ההורים. אבל אם לא השתוקקת להינשא לחבר שלך לפני ששמעת ממנו את המילים המיוחלות, כדאי שתחשבי פעמיים אם את באמת רוצה בו, או שרק הסתחררת מהצעתו.

6. לא; 7. כן; 8. כן; 9. לא; 10. כן; 11. כן. (המשך מעבר לדף)

27. תפקיד האשה הוא לגרום לבעלה ל"הרגיש עצמו חשוב. ☐ נכון ☐ לא נכון
28. כדי שהנישואין יצליחו, חייב הבעל להיות הבוס. ☐ נכון ☐ לא נכון
29. כל האינטרסים והידידים חייבים ל"היות משותפים לשני בני הזוג. ☐ נכון ☐ לא נכון
30. נאהבים אמיתיים הם אומללים כל רגע שאינם יחדיו. ☐ נכון ☐ לא נכון
31. זוג נשוי אינו נזקק כלל לאנשים אחרים. ☐ נכון ☐ לא נכון

- לכת נגד ההורים? ☐ כן ☐ לא
24. האם שוחחתם ביניכם מה השפעה תהיה לנישואים המעורבים על ילדיכם?
☐ כן ☐ לא

דעותיך

25. כשאת אוהבת מישהו, את צריכה להתעלם ממגרעותיו והרגליו המגונים. ☐ נכון ☐ לא נכון
26. אשה טובה מסוגלת לגרום לבעלה להפסיק לשחות, לשחק קלפים, ושאר חט" ☐ נכון ☐ לא נכון

דוקטור ספוק מיינץ

(המשך מעמוד 31)

אבל בגיל שנה או שנתיים, כשאמא או מרת לא, נדמה לילד שזה סוף העולם. הוא אינו יודע שקיימת אפשרות לשנות החל-סה זו.

לעיתים גם יכול ילד גדול יותר לתת מוצא לרגשות זעמו במילים כמו „את לא אוהבת אותי בכלל“, אם אמו היא מן הסוג המתרשם מדיבורים כאלו. או „אני שונא אותך“, אם אמו היא מן הסוג המרשה חוצפה כזו. אבל בינתיים אין הילד מעו עדיין לחלום אפילו על אפשרות של מצב עוינות עם האם. הוא חלוי בה יותר מדי בפעולות החיים האלמנטריות ביותר. התוצאה מכל זאת — פתוחה בפניו רק דרך אחת: להפנות את זעמו כלפי פנים, להניף את ידי ורגליו בזעם לכל הכיוונים, ואף לחבט בראשו על ריצפת הלול.

★ ★ ★
אמא, לא דנבוח

כיצד תנהגי כדי למנוע התקפות-זעם, או לפחות להקטין אותן? — דבר זה חשוב בעצם הרבה יותר מהשאלה כיצד להרגיע אותו לאחר שכבר נתקף בהתקפה. דבר אחד ברור: לא ייתכן למנוע התקפות במחירי של התחמקות מפיתרון בעיות. כלומר, במחירי נסיגה מהדברים שאת מאמינה בהם. הילד מרגיש בדיוק כשאת מתנגדת למשהו, אפילו אם אינך אומרת מילה. ואם הוא רואה שאת אינך אוסרת זאת עליו, הוא יודע בבירור שבנקודה זו הוא שבר את סמכותך. הוא ימשיך לנסות, עוד ועוד, עד היכן מותר לו להרחיק לכת. לעומת זאת, אם שתלטנית יכולה בקלות לחסל התקפות-זעם. היא פשוט מוחצת או תן — ואת הילד. זוהי שיטה מאוד יעילה. האם יכולה להיות בטוחה שלילד לא יהיו כל התפרצויות בעתיד. היא גם יכולה להיות בטוחה שיגדל לה ילד ללא אישיות, או בעל אישיות מופרעת.

★ ★ ★
לא בריטון — בידדות

מה, אם כן, היא הדרך הנכונה למנוע התקפות-זעם? כמו תמיד, קל יורתר לתת את המירשם מאשר לבצע אותו. הנוסחה היא פשוטה: עליך להבהיר לילד מה שאת מצפה ממנו — ולהיות עקבית, במידה סבירה, שזה יבוצע. לא בזמן ובמריירות, כי אז הוא נוטה להגיב באי-רצויות. גם לא בתלונות ובסטרוניות — כי אז הוא מבין שאינך מצפה ממנו באמת שיבצע. אלא רק ברוח טובה, בידדות, כאילו אינך מספק סקת אף לרצון שהוא אכן יסכים.

כאשר הילד עדיין בגיל שנה-שנתיים, את יכולה להקל עליך את החיים על-ידי צימ צום הבעיה למימדים מינימליים. בכך שתסלקי מהישג ידו כל חפץ הניתן לסילוק. הדברים שישארו בתחום המסוכן יהיו אז מעטים יותר, ולילד יהיה קל יותר ללמוד שהם אסורים. או אז תוכלי להתחיל להחזיר אל הריצפה חפצים נוספים.

כשאת רוצה לומר לו משהו — אמרי לו, אל תשאלי אותו. אל תפני אליו: „אתה רוצה לבוא לשולחן לאכול?“, קראי לו לבוא. אם אינו רוצה, קחי אותו ביד או נשאי אותו בזרועותיך אל השולחן, וספרי לו בינתיים על כל הדברים הנספלים ש-

★ ★ ★

בנפשו הדבר

כל מה תעשי אם, למרות כל זאת, בכל זאת מתרחשות התפרצויות-זעם מדי פעם?

אין לכך תשובה אחידה מוכנה. ישנם רק כמה עקרונות שעליך לזכור:

● אסור לך גם לצעוק עליו ולגונף בו, כי אז גאחתו אינה מאפשרת לו להירגע.

מה, אם כן, יש לעשות? את יכולה לנסות להסתלק מן החדר. יש ילדים שלגביהם זה עוזר. אולם יש אחרים, לעומת זאת, ש-נעלבים מכך והשתוללותם גוברת. אלה זקוקים לסאקטיקה שונה. למשל, עברי לפתע לסוף דיבור נייטראלי, והחליפי בכלל את הנושא.

השתוללויות-הזעם, במידה זו או אחרת, הן לגיטימיות בהחלט — עד גיל שנתיים. אך כאשר הן נמשכות בצורה תכופה גם מעבר לגיל זה — הגיע הזמן לפנות לקב"ל עצה מיקצועית. אל תהססי לעשות זאת — כי בנפש ילדך הדבר.

C.K. Advertising • Davni

רעננות נפלאה

עם WILLIAMS ICE BLUE DEODORANT מתוצרת WILLIAMS. ICE BLUE DEODORANT מרחיק ריח זיעה, ומציף אותך בהרגשה קרירה ורעננה למשך כל היום. ICE BLUE DEODORANT להשיג במיכל ספריי או בצורת מקלון.

ICE BLUE DEODORANT

מיוצר בישראל ע"י בלמון בע"מ. המפיצים: חב' נורית בע"מ.

איזה עור יש לך?

יודע לך ודאי כי העור הוא מרכיב עקרי במראה פניך ועליך לספל בו מגיל צעיר.

מומחי העור של חב' „שרק“ חלקו את העור ל-4 סוגים והתאימו קרם לכל סוג עור.

אם עורך שמנוני עליך להשתמש ב-SCHERK Astringent Cream.

קרם זה ימנע את הברק השמנוני מפניך, יעון את עורך ויכחץ את נקבוביותיו.

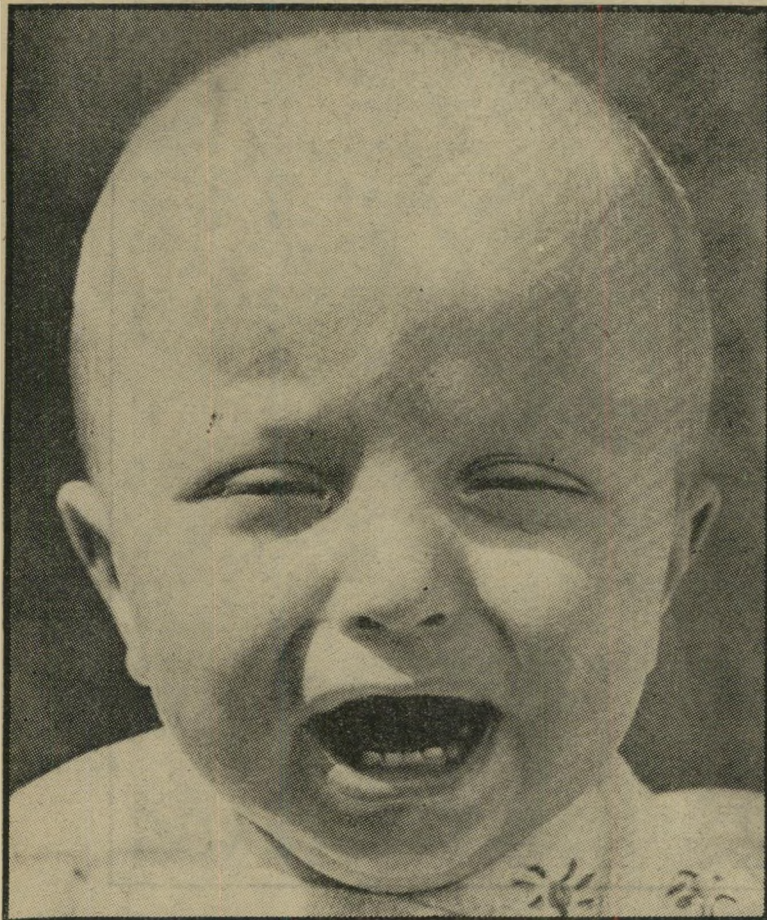
אם עורך צעיר (ללא דופי) השתמשי להגנתו ב-SCHERK Vanishing Cream. אם את נמנית על בעלות העור היבש — השתמשי ב-SCHERK Moisture Cream. קרם לחות זה מזין את העור בלחות ושומן, ומונע יובש.

לעור בוגר מומלץ Nourishing Cream, המזין את העור כוויטמינים וחומרים ביולוגיים מזינים.

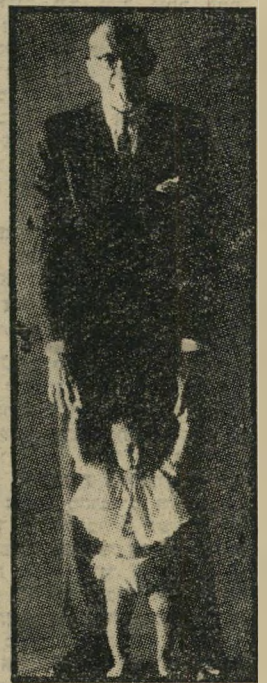
ועתה, אם את מסוגלת לקבוע את סוג עורך, תוכלי בקלות להתאים קרם לטיפוחו.

הקרמים של „שרק“ משחקים עכשיו באריוה חדשה — מיכל פלסטי אסטטי וגוה לשימוש, וזה — ובנוסף לאריוה הרגילה בשפופרות.

עולם האשה

דוקטור ספונה מיינעץ:

כה ערייך לעשות כאשר ילדך מגיב לפתע על משהו בחמת-זעם ומתחיל להשתולל ללא רסן? כיצד זה קורה בכלל? הדבר הראשון שעלייך לזכור הוא, של-התקפת הזעם של הילד יש שני צדדים: אופיו שלו — ותגובתך שלך.

ישנם ילדים שהם רתחניים מטיבעם, מת-פוצצים בועם על כל גירוי ולוא הקל ב-יותר. אין זה אומר שהם קשים במיוחד או לא סימפטיים. להיפך, זכורים לי ילדים

כשיילדך נתקף זעם

גיים ומבינים ככל שיהיו, היו יכולים לעי-מוד בפני הפיתוי להדריך ולשלוט בילד ממושמע לחלוטין? ועוד במיוחד בגיל רך זה, בו סקרנותו וחוסר-נסיגו עשויים לגרום לכל מיני אסונות — לו ולריהוט.

לולא היה מפתח לעצמו מנה נכבדה של אגו כבר בגיל זה, היה גדל להיות אדם חסר-אישיות. כי איזה אם או אב, מודר-

הילד לראשונה את תחושתו כאישיות עצמאית, את רצונותיו, את ההבנה שיש ביכולתו להחליט בעצמו על דברים מסויימים.

רבים בעלי אופי רתחני שמיזגם היה דחקא עליו רוב הזמן. ישנם כמובן גם ילדים בעלי אופי שונה

מי בעד הביטחון

סיבה נוספת להתפרצויות-זעם בגיל זה: נסיונו המועט של התינוק בהבנת המשמעת של האם. נכון שבחצי השנה הראשון לחייו הוא כבר למד שישנם דברים שאמא מרשה, וישנם כאלו שהיא אוסרת. אבל אז עוד לא היתה לו הבגרות וההחל-טיות הדרושות כדי להתנגד לה. ואילו ב-שנת חייו השנייה כבר מתחיל התינוק אינ-סטינקטיבית לבחון את תגובותיה של אמו לאלף ואחד מצבים שונים.

הוא מתחיל ללמוד את המשמעות האמיתית של כל גחני קולה בעת שהיא מתנגדת למעשה ממעשיו. בעקבות הלימוד ה-זה, הוא יודע בדיוק כיצד לעקוף את איסוריה ולמוטט את עמדתה. בשפה פשוטה יותר: הוא בוחן, בתקופה זו, מי מהשניים — הוא או אמו — הינם בעלי ביטחון עצמי והחלטיות גדולים יותר. זהו מבחן בין אישיות אחת לשנייה. לעובדה שהוא רק בן שנתיים — אין כל קשר לעניין.

ראש בריצפה

סיבה שנישית: כאשר הוא גדול יותר, ורוצה מאוד איזה הפץ או זכות ואינו מקבלם, מכיר כבר הילד שיטות שונות להשגת מבוקשו: "אני מוכרח את זה... אבל הבטחת לי... אני אזהר נורא... לכל הילדים האחרים יש את זה..." (המשך בעמוד 32)

ימים: אמא, אל תשכחי שאנחנו יוצאים לגימ' בורי בסוף החודש לחמישה ימים שלמים — מה' 29 עד ה' 33 לחודש 'ולי'.

בבוקר למייל ולנסוע במשך כל לפני-הצהר-ריים באוטובוסים, על פני העיר — ובתי שכחה כמובן מכל העניין. היא זינקה למיד-פסת, והפעילה את ההגנה הטובה ביותר — ההתקפה: "מה אתן צורחות כל-כך מוק-דס?" צרחה במלוא ריאותיה. "קבענו הרי לשבע וחצי, אתן יודעות שאני ילדה איטית,

המיפלצות שלי

השבוע הראשון של החופש הגדול חלף עבר לו. ברוך-השט שחלף עבר לו. עוד שבוע כזה ואני מחזרת על כל העסק, אזלי זה באמת חופש, השאלה היא רק למי? ביום הראשון התעוררנו כולנו בשש בבוקר, כי אלי יצא לטיול. באמש הקודם הוא התעסק שהוא לא צריך טזרה, הוא

אוי אם עבדיה, מי יודע עוני'ך!

אתן לא צריכות לקרוא לי רבע שעה לפני הזמן. "דווקא בגלל זה," חזרה צוחה מלמטה, "כדי שתהיי מוכנה בזמן."

מהצנחות התעוררה גם הקטנה — נוסף לכל השכנים — ובאה למיטתי במצב-רוח רע. "מה כותב לך?" תבעתי ממנה בזעף. כאבו לה הסנדלים החדשים. לא על הרגל — על הנשמה: היא השתתפה בצערן של הנעליים הישנות, שעמדו מבוישות כל-כך ליד הסנדלים המבריקים. ניחמתי אותה, וחשבתי לעצמי: "איפה אני מוצאת מישהו שינחם אותי בחיים." החלטתי שהסיכוי הי-יחידי שנראה באופק לקצת שקט הוא לק-ראש סוף החודש. אשלח אז את דנה להורי, מאחר שאריק ורוני יוצאים לגימבורי. כפי שבאמת הזכירה לי רוני לפני כמה

יטתדר בעצמו בבוקר, ושאנחנו לא נפריע לעצמנו. לא הפרענו. הוא עשה זאת מספיק טוב בעצמו: דלתות טרקו, מים זרמו באון בברזים, כיסאו חרקו, וביצים התפוצצו ב-קולינפץ עליו במחבת.

לפני-הצהריים נסחבתי עם הבנות לים, וחזרנו מלאות אושר ועייפות. הן אושר, ואני עייפות. לאחר שאכלנו, הלכו הילדות לישון קצת, ואני לרחוץ כלים ולנקות את הבית. אחרי-הצהריים הלכנו לקנות סנד-לים, ובערב התמוטטתי לתוך המיטה כמו אחרי יום סבלות.

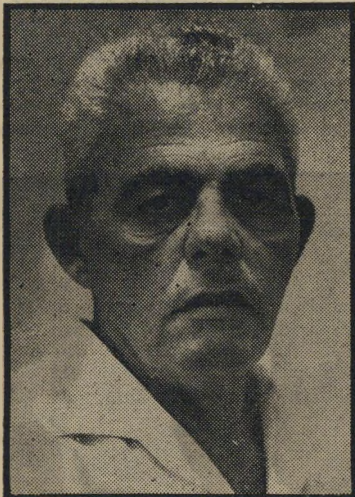
למחרת חזרה הפרשה. בשבע ורבע בבוקר כבר עמדו למטה בחצר קבוצת ילדות וצעקה במקלה: "רוני, רוני, רוני, רוני הת-עוררה בבהלה. מסתבן שהן קבעו לצאת

במדינה

(המשך מעמוד 29)

גלוי לראש-הממשלה גולדה מאיר. כתב הוא: "בנוסף על המכה שהונחתה על מש-פחתי, החליטה חברת צי"ם לרמוס אותנו בכל האכזריות. המתנה הראשונה היתה ניקוי דמי-הסיסה מגנואה לישראל. ליבה של חברת צי"ם היה נתון ל-179 הדולר, שכן טיסתי הביתה."

מרקוביץ דרש מראש-הממשלה לשמור על זכויותיו, טען כי הוחלט לעשותו פנס-יוצר בטרם-עת, דבר לו הוא מתנגד בתוקף. **הכל כדי לעזור.** בתגובה לתלונות, ענתה חברת צי"ם: "לאחר ששיכל מרקוביץ את בנו, נענינו לפניית משרד-הביטחון לאפשר לו לעבוד תקופה מסוימת כאיש צוות-חוף. ואכן, זה כשנה וחצי שהוא עבד כך. וזאת, למרות שאין הוא בעל מיקצוע כזה שזקוקים לו בחוף. אולם לצערנו אין

אב שכול מרקוביץ
"לב צי"ם — 179 דולר"

הוא ממלא את עבודתו כראוי. כמעט כל האוניות שהוא נשלח אליהן כאיש-צוות חופי, מסרבות לקבלו שנית. מר מרקוביץ גם יודע היטב שהודענו לו עוד לפני שנה וחצי, שהחברה תישא בהוצאות החזרתו לארץ מגנואה."

לסיום מדישים אנשי צי"ם שהם מבינים את התנהגותו של מרקוביץ לאחר האסון ו"עושים הכל כדי לעזור לו. לדבריהם, לולא הנסיבות המיוחדות, כבר מזמן לא היו מעסיקים אותו.

ללא ספק, אין לקנא לא בגורלם של אנשי צי"ם, ולא בגורלו של קרול מרקוביץ. ה"דקר אמנם טבעה לעולמים, אך הדי האסון ממשיכים להדהד בין החיים.

עסקים

מין

אביזרים

היוזמה הפרטית, טענו חסידי הקאפיטליזם מאז ומעולם, היא יסוד הקידמה האנושית. קידמה זו צעדה זה עתה צעד גדול קדימה גם בישראל. כמובן — בעזרת היוזמה הפרטית. לאחר שהסופרמרקט לאביווימין ב"האמבורג, גרמניה, זכה לפירסום עולמי, וב"עקבותיו גם זה שבדנמרק, הגיע לאחרונה ענף-תעשייה חיוני זה גם לישראל.

אבריים מדאכותיים. מודעות-ענק ב"עיתונות האיצו בישראלי העיף וברעייתו לדרוש פרוספקט-חינם. אלו שדרשו, לא התאכזבו. אמנם, כמקובל בענפי תעשייה רבים בארץ, ממדיה-הפעולה שלנו בישראל צנועים עדיין לעומת ארצות העולם, והעסק מתנהל בינתיים בדואר, אך בתור התחלה הוא עונה בהחלט על הדרישות.

אחדות מהדרישות עליהן הוא עונה: אבריים מין מלאכותיים, אמצעי-מניעה בכל גוניה ה"קשת (בחושך?) ובכל מיני צורות שונות ו"משונות, משאבות מיוחדות להגדלת והקטנת המידות של אברים שונים, מוצרי-עור מיו"חדים, קוקטיילים ושיקויים להגברת התאווה המינית, ספרות ארוס לבני-סגס "המשנים את דמותה של עקרת-הבית לדמות צעירה ותוססת המפתיעה את בעלה" ועוד כהנה וכהנה אמצעים גדולים וחשובים. השימושים בהם שונים, המינים רבים ומגוונים, אך ל"כולם מטרה אחת ויחידה: להגביר את אוש"רם של עם ישראל.

וזו, ללא ספק, מטרה המקדשת את כל האמצעים.

ומדען פועל

מה הקשר?

מאלט נסר

בירה שחורה - מרווה ונותנת מרץ

הופיעו הספרים

אנטנות טלוויזיה

מאת י. לבנה

* כיצד לשפר הקליטה

* כיצד להקים בעצמך אנטנה

* כיצד לתקן קלקולים פשוטים

כולל קורס תיקוני טלוויזיה למתחיל

הטרנזיסטור וכיצד לתקנו

מאת יאיר אלון

● מיועד לחובב * בניית ולטכנאי * תיקונים

● כולל פרק מיוחד * תרשימים למתחיל * פולסים

הספר מהווה קורס מושלם בנושא הטרנזיסטורים ותיקונם

להשיג בכל חנויות הספרים המובחרות. מחיר כל ספר 9.75 ל"י. הוצאת "רמדור" בע"מ. **הזמנות:** חנויות לספרים: "יאיר", ת"א, רח' החשמל 1; "אהרנטי", ת"א, רחוב רמב"ם 24. או שלח המחאה-צ'ק ע"ס 9.75 ל"י לפקודת "רמדור" בע"מ, תל-אביב, ת.ד. 2430. המשלוח על חשבונו.

גימנסיה ריאליית

הרשמה לשנת הלימודים תש"ל לכתות בוקר ט', י', י"א, י"ב

ליבורנטים כימיים
גרפיקה-שרטוט
ציור אופנה
פקידות

תיכון מקצועי במגמות
רדיואלקטרוניקה
טלויזיה - תעופה

תיכון עיוני בגבעתי
הומניסית
ריאליית

כולל הכנה לבחינות הבגרות הנערכות על-ידי משרד החינוך
חוראה על-ידי מורים אקדמאיים בעלי ניסיון * סטיפנדיות

סרטים, הרשמה, 9'1, 5'8	תל-אביב, ברנר 17, מפנת אלנבי 55	חיפה, שמריהו, לוי 30	רמת-גן, ביאליק 42	בתיים, רוטשילד 33, ע"י המצבה	חולון, סוקולוב 56	פתח-תקוה, ברכובא 1	כ"ב, חברון 22, מפנת מודיעין 77 ר"ג
------------------------	---------------------------------	----------------------	-------------------	------------------------------	-------------------	--------------------	------------------------------------

במדינה

דיעות

השייך מדבר

מי לא השמיע כבר את דעתו על שיחות ארבע המעצמות? כל שר שמיקרופון ב"רשותו, וכל יהודי שעיתרון ונייר בידיו על-מנת לכתוב מכתב למערכת, לא היססו לומר את אשר בליבם. שלא לדבר כבר על מדינות ערב.

היחידים באזור שקולם לא נשמע היו ערביי ישראל. בשבוע שעבר בא הדבר על תיקונו. מעל במה חופשית מוקדשת לשלום וביטחון, שהתקיימה באולם בית-העם ב"באר-שבע, בנוכחות ראש-העירייה, קם ה"שייך מוסה אל עטאונה וקבע:

"השלום בין היהודים לערבים אינו עניינם הם בלבד. זהו עניינו של העולם כולו. יש לאחל הצלחה לשיחות הארבע. מדינאי כל העולם תולים בהם תקות — וגם אנו חייבים לקחת. עקשנות ישראל שלא להסכים לשיחות דחתה מעליה יד-ידים רבים. אסור

שייך אלי-עטאונה השלום — עניין לכולם

ל"ישראל לשלום מיכשולים לפני שיחות ה"ארבע. העיקר הוא מציאת השלום — ואין חשיבות לדבר אם הוא ימצא בשיחות ישי"רות, באמצעות מתוך, או בעזרה כתוצאה משיחות הארבע.

הזהיר השייך: "עד כה ניצחה ישראל ב"שלוש מלחמות, אך את השלום לא השיגה. אם תסרוץ מלחמה רביעית, תהיה זו מל"חמה אכזרית ביותר."

מדינה פלסטינית. לא היה זה ה"נושא היחיד בו בהביר השייך את עמדתו ועמדת בני-עמו. "עלינו להיות ערים לזכו"תם של בני העם הפלסטיני ולמצבם הטרדני של הפליטים, בהם חלוי למעשה פיתרון ה"סיכסוך באזור. על ישראל לעשות את ה"צעד הראשון לעיבוד תוכנית לפיתרון בעיית הפליטים."

שייך אלי-עטאונה גם לא היסס להסיק מס"קנות מדבריו: "אם תיכשלה שיחות האר"בע — שלא באשמת ישראל — חייבים ה"מדינאים הישראליים לפנות ישירות אל העם הפלסטיני שבתחומי השלטון הישראלי, ו"לפעול להקמת מדינה פלסטינית. מוטב י"ש"אל קסנה עם שלום, מאשר ישראל גדולה בלי שלום."

בימים אלו, נוכח מצות-תופת בלב תל-אביב, היתה לדברים אלו משמעות מיוחדת.

אסונות

מכתב

לגולדה

המלח קרול מרקוביץ, גבר בשנות החמי"שים המאוחרות, שהה בגולדה על אחת מ"אוניות צי"ם, כשהגיע אליו המיזכר שבנו, רבי"ם יוגן יצחקי, נימנה עם נעדרי הצוללת דקר.

מרקוביץ לקח את המטוס הראשון ל"ישראל, השתתף בחיפושים אחרי בנו. משלא נמצאה הצוללת, חל שינוי ניכר בימאי ה"ותיק. הוא המשיך בעבודתו, אך סיכסוכים בינו לבין התכרה הפכו לדבר של יום-יום. לפני שבועיים אף פנה מרקוביץ במכתב (המשך בעמך 30)

אבי הכלה - תלמיד
חכם שאינו עובד

ארום הכלה - תלמיד
חכם שאינו עובד

והכלה - היחידה
המוכנה לעבוד

אל מע"כ היקר והנכבד הי"ו

אני בעל משפחה גדולה מרובה ילדים שיחיו, והכדור מצבנו דחוק מאד והנה עשיתי נאצחתי לבקש באופן מיוחד עבורי הכנסת כללה אס שאין לפי כבודי, אבל מה אעשה וידוע ש"ההכרה לא יגונה".

כאשר בתי חתי' מאורסת לבן-ישיבה זה יותר מחצי שנה ודמך החתונה מתקרב ונא וזקוקים לסידור דירה ורהיטים וכו' אשר עולה היום הרבה אלפי לירות לרגלי היוקר הנורא ואין לי שום אמצעים ואפשרות לה, ע"כ בקשתי סמך"כ אס באפשרותכם, השתדלו נא לעזור בהרמת חשבה למען נוכל להכניס בתי לחופה בשמחה ובנחת בעז"י.

ובספר המצוה של הכנסת כללה תזכר לספד ברכה והצלחה ונחת וכל טוב כל הימים.

ברגשי כבוד

שלמה זלמן רוטמן

הרב שלמה זלמן רוטמן
רחוב עזרא 2
ת.ד. 5046 - ירושלים

ס"ט פ"א תש"ט

הנה אצלי גמ עסקי דבור הרב הנכבד
א"י שלמה זלמן רוטמן שליט"א אלו הוא ואמר היקר
ירושלים מלפני מאה שנה
ופקד דתה לזכר אלו עסקי שליט"א י"ו היקר
איתר מלפני חמי
ויקרה גדולה לעזרי אלו אלו י"ו י"ו

מחפשים נדוניה לנכדת עמרם בלוי

17 — ואין לי כסף, כבר עובר שני ה"ילדים לחיתי כסף, שעוד לא שילמתי אותו. עד עכשיו חיתנתי את כל הילדים שלי בכבוד. מלכה היא החמישית שצריכה להת"חתן. החתונה צריכה להיות באלול. ראיתי שהזמן עובר ואין לי כסף לעמוד בתנאים, אז החלטתי לעשות את זה, לבקש תרומות דרך מכתבים. אני לא מכיר אנשים חילוניים הרבה, אז פשוט לקחת ספר-טלפונים, ולפי השמות שם שלחתי את המכתבים.

הרב שלמה זלמן רוטמן: "אני נני עובד ולא עבדתי אף פעם בחיי. אני לומד תורה. זה עיסוקי היחיד כל הימים."

אבל מתברר שהעסק הזה לא משתלם. יש הוצאות רבות. צריך לשלם לאדם שכותב את המכתב, לקנות את הנייר, לדפוס, מע"ספות ואחר-כך בולים. קיבלנו אמנם קצת תרומות, אבל למעט מאוד. יש ששולחים גם קצת יותר, אבל זה לא מספיק. אני כבר רואה שזה לא יספיק אפילו לדירה ריקה. חסר עוד הרבה אלפי לירות.

האשה תפרנס

בת הנשואה אלקה, שנכחה בשי"ת, הסבירה אף היא את המצב בע"ב"רית עילגת: "אבא ראה שאין כסף אז הח"ל"ט לעשות משהו. עוד מעט החתונה — ועוד אין כלום למלכה שלנו." אלקה היא יפהיפה: זוג עיניים כחולות נהדרות, גיורה דקה ועור צה כחל. לולא המספחת שכיסתה את ראשה המגולח, ה"י

שלמה הארוכה המיושנת והגרביים העבות — היתה יכולה להשתתף בכל תחרות יופי. מלכה עצמה אינה פחות יפה מאחותה. יש לה — עדיין — שיער ערמוני ארוך ומשי, אולם לבושה זהה לזה של אחותה. "מלכה הלכה לעבוד בקונפציה", הס"בירה אלקה. "היא רוצה לחסוך קצת כסף בשביל הנדוניה. החתן שלה לומד כל הזמן ולא יכול לעזור שום דבר בכסף."

בקשת התרומה נראת כדבר מובן מאליה במשפחת רוטמן. הלומד תורה יש לו זכות לחיות על חשבון הציבור. אשה, כמובן, זה דבר אחר. היא רשאית לעבוד — אפילו זה רצוי — כי אם לא היא, מי יעזור לפרנסת הבית? הרי השוכן כבר שידך, התנאים נכתבו — ותהיה חתונה באלול."

ל"החתונה תתקיים גם אם לא יהיה מס"פיק כסף לדירה ורהיטים". פסקה אלקה. "הם יקחו חדר מרוהט ויגורו שם. החתונה נקבעה לאלול — ותהיה חתונה באלול."

★★★
"משנשם כנבר חזציו"

אז, ממשיך הרב שלמה זלמן רוט"מן להריץ מכתבים, כשהוא מקוה ל"קבל תרומות — לא חשוב ממי. הוא מקבל גם מכתבי תשובה רבים. אחד מהם נתקבל מחייל המשרת בהעלה, שקיבל את מכתבו של הרב בביתה, כבואו להופשה. וזו תשובתו של החייל:

ב"ה

אל מע"כ היקר, לרב הנכבד, לחתנו בן הישיבה ולבתו הצנועה והחסודה מלכה שחתי, הריני ל"הודיעכם שמכתבכם הגיעני בעזרת השם ובשעה טובה ומצולחת.

בטוחני שכבודו מצוי יותר ממני בספ"רים, ודאי לא נעלם ממנו הכתוב: "אל תעשה את התורה קרדוס לחפור בה." אין המלאכה מבה את בעליה."

שנא את הרבנות ואהב את המלאכה. ועוד כהנה וכהנה. אי לכך הצעתי היא: יאחזר נא אברך"חמשי את קפטו ווציצותיו לאוויר הצח, לחיו תשדף השמש וזרועותיו הלבנות תנפ"פנה הקרדוס לחפור במלאכה למען הכנסת"כלה (ואפשר גם לעשות חופה רק ברבנות — הלא אין השמחה שורה דווקא בזבזו"חסידי) ויקח נא את כלתו אשתו עוד כ"נגדו, וישנן כגבר חלציו ויתנער כארי ל"הנחת אבן-הפינה לביתו.

ושמא לא היעתכם השמועה על הרבה זוגות שבאו בקשר השידוכין בכלל ללא דירה ורהיטים וכו'?

על התחום: חייל וחיתלת על גדות התעלה, לא על הטיילת ולא בישיבה. הרוצים לחקים משפחה, אבל אין להם כסף לרהיטים ודירה.

קולנוע

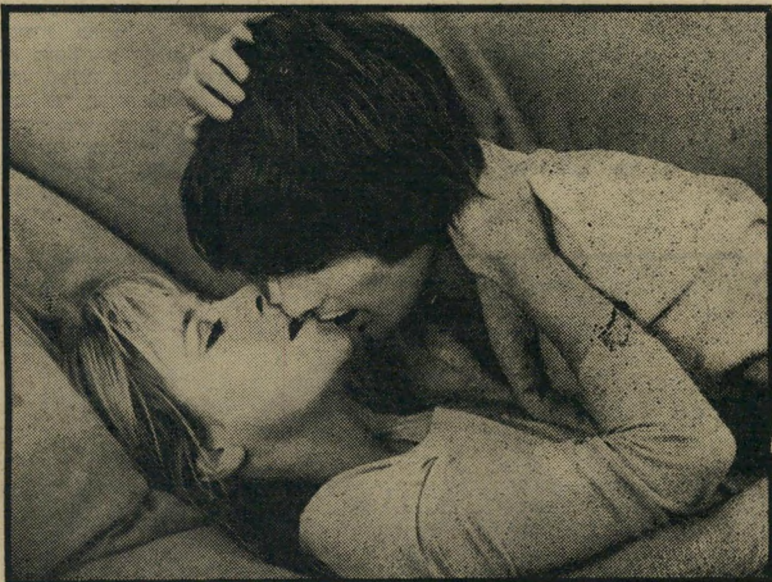
בואי לא ניתן לו למות. ואז באים כל מיני פלשביקים ולא פלשביקים, ובסוף מגיע ה' סרטור למסקנה הנוראה: "את כמו כולן, הוא אומר לה, "כולן אותו הדבר".

ברגע זה מחליטה מבקרת העולם הזה לה' סוף לקוראיה היקרים את שאר שלושת ה' סרטים הקצרים של הסרט הישראלי חלומות

מישחקים

וחלומות

המשתוללת (בקרוב, ירושלים; אנג' ליה). הרעיון היה פשוט ויפה: כל מיני מישחקים וחלומות, שאנשים מישחקים בהם

"המשתוללת"

חלום של יפהפיות משועממת

וחלומים אותם, הופכים לאט לאט מציאות, וכמציאות הם בעצם נשארם מישחקים ו' חלומות. עלידי כך המציאות בכלל נעלמת, ולא ברור אופה היא ומה היא. זה היה צריך להיות מין בדיחה פיוטית, מוזרה ו' משעשעת.

חמש יפהפיות משועממות גונבות בהתח' לה פסל שזונה של מייקל קיין. אחר-כך, כשזה מוצא חן בעיניהן, הן גונבות כוכב' אליל אמיתי. הן גונבות אותו לשם שעשוע, אבל בריון כושי שחור מתכוון לחטוף אותו ברצינות. כדי לסחוט כופר-נפש. אותו בריון כושי מופיע בפני קהל בתחרות של היאב' קות חופשית, בסצינות אכזריות, בהן הטוב תמיד מנצח. בסוף הסרט, במערכה לשיחרור הכוכב, הוא הולך באמת מכות עם יריבו בזירה, והיריב הטוב מנצח גם הפעם, עם אותם תכסיסים בהם השתמש בזירה.

המציאות נכנסת לתוך המישחק, והמישחק הופך חלום, בסצינות פיוטיות בצילומים נפ' לאים של תפאורות מוזרות, והחלום הופך שוב מציאות מוזרה, וחזור חלילה. אבל אין כאן די כוח, ודי משמעות, ש' צריכים היו להיות בסרט כזה. ולכן המישחק נשאר מישחק, ומישחק בלבד לא יכול להיות די מעניין.

סרט

ילדים

צ'ימי צ'ימי בנג בנג (סינרמה, תל' אביב; ארצות-הברית). "או בדיוק כשהמלך הרע רצה לתפוס את האוטו שלהם, והם לא ידעו לאן לברוח, אז האוטו התחיל לשוט, את שומעת, אמא?"

האמא של אתי ויעל מירב מסרבת לשמוע. "ואחר-כך, כשהם לקחו את הסבא באווירון שלהם, אז היא התחילה לעוף והיה שם איש אחד שאוסף ילדים קטנים עם רשת, את שומעת והם תפסו את שני הילדים ה' בלונדיים, אבל האבא שלהם נכנס לארמון, עם כל הילדים, וקשרו את כולם, ואת יודעת למה קוראים לסרט צ'ימי צ'ימי בנג בנג?"

"אני לא רוצה לדעת", מסבירה האמא. "למה שהמכונית הזאת עושה כל הזמן רעש כזה צ'ימי צ'ימי בנג בנג?"

הילדים יוצאים מהסרט מלאי חוויות, ה' מבוגרים קצת פחות. אין בו דמיון, ההומור, הפנטסיה שהופכים סרט לילדים לסרט ל' מבוגרים.

סרטים

אדם

ואגדה

צ'ה (תל-אביב, תל-אביב; ארצות-הברית) אין דבר קשה יותר מאשר לעשות סרט על אדם גדול, מיוחד, שהפך אגדה עוד בחייו והלהיב המונים במותו.

מי היה צ'ה נזארה? מה הפך אותו לדמות שבשמה לוחמים כיום הצעירים בכל העולם? כדי להבין ולתאר אותו צריך אדם להיות גדול לפחות כמוהו. ברור שאייאפסר לדרוש

● בחיפה

ביום שני, 14.4.69, ב-8 בערב, בבית אירגון אסירי הנאצים

ברחוב יפה, מול קולנוע "אורה"

פגישת פעילים

של תנועת העולם הזה — כוח חדש

ההכנות לבחירות

להנאתך

סיגרים אַגִּיו

סיגרים הולנדיים באיכות מעולה!

AGIO CIGARILLOS

Medium TIP

MADE IN HOLLAND

לבחירתך וטעמך

גדלים וסוגים שונים

עם ובלי פיה.

יבוא והפצה בלעדית בישראל: נ. ברגר

חיפה, כיכר-ביאט 2, ת.ד. 1967, טל: 68551

פרסום שמי חיפה

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהל: תל-אביב, רחוב קרליבך 22, סלון 30134 • תאריך 136 • מען מברקי: עולמפרס • בית-דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' פין 6 • גלוטות: צינקורפיה כספי בע"מ • תעודת זרע: אורי אגנרי • הוצאה-לואר: העולם הזה בע"מ.

מאחורי הסורים

כיצד מבחינים בבית־סוהר בין מלכה אמיתית לבין סתם אחת? בדיונגוף יה לא חוכמה. כל אחד יודע מי היא מי ומי לא. אבל בבית־סוהר, ששם כולן לובשות אותו דבר — איך שם? התשובה היא — במתנות שהאסירות מבקשות מהמבקרים שיביאו להן. סתם אחת מבקשת מהחברים שלה שוקולד, סיגריות, חשיש, ס.ט.ד. ושאר דברים שימור שיים. אבל אצילה אמיתית, בעלת דם כחול, מבקשת שמפו לשיער.

זה מה שמבקשת ג'קי סיקלס הנהדרת, חברתו האמריקאית של צדוק קראוס, אחיו של הזמר שמוליק קראוס. כזכור מצאה המשטרה בשעתו

ג'קי

דרך עדשת המצלמה

קודם ראה **אמנון ברטור** את עירית שילדה רק דרך עדשה של המצלמה. היא השתתפה בסרט המפורסם **להט במים**, והוא צילם את תמונות הסטילס באותו סרט רטוב.

אחר־כך, אחרי שהיא התלבשה וכיסתה את כל מה שראתה המצלמה, הוא העז להסתכל עליה גם לא דרך המצלמה, בעין בלתי מזוינת, והוא ראה שבחיים זה אפילו יותר אמיתי מאשר בתמונה. בקיצור, למה להללות אתכם בסיפורים, השבוע הוא נשא אותה לאשה, וזה משמח מאוד משום שכולם יודעים שאיש לא הפיק מהסרט **להט במים** שום הנאה — לא ה־

עירית

Business With Pleasure

מי אמר שביזנס לא הולך עם הנאה, ושצריך קודם זה או קודם זה. עליזה עזיקרי דווקא הולכת לבצע את השיניים ביחד, ולשאת את אמרגנה ששון רגיואן לבעל.

לפני כמה שבועות היא עדיין לא יכלה להחליט במה לבחור מהשניים, אבל בדיוק בשיא הצלחתה, בעיצומו של מס־טיבל חזמר באתונה, לפני ההופעה שלה, כשהיא היתה לבושה כבר בגדיים חמתי־אימים, ענר לה ששון רגיואן, לקול צלילי לי הניאון ולאורות השמפניה, ולעיני כל העיתונאים והצלמים, טבעת אירוסין,

המזכירה -

ונער

השעשועים

לא כל אדם מסוגל להחזיר בחורה מאוס־טרלית את כל הדרך עד ארץ־ישראל. יוני מרדר מסוגל לזה. עובדה. בשבוע שעבר הגיעה ארצה **אן רה פאסק**, ומי שחושב שהיא הגיעה בעזרת אחרון, או כרטיס טרסה או משהו דומה, טועה. היא הגיעה הנה על כנפי האהבה.

כן, גם לאהבה יש כנפיים. היא עובדת בתור מזכירה של פרופסור לוואולוגיה. היא כבר מזכירה לו כמה וכמה מה שנים, ובתור מזכירה היא נוסעת לאוס־טרליה. אבל לא לפני שהיא הכירה את יוני מרדר, נער השעשועים שנהג להשתעשע בכספי אביו הקבלן העשיר שעבד קשה כדי לצבור כסף זה.

אחרי שהיא היכרה אותו היא נסעה ל־אוסטרליה, והוא המשיך לרקוד כאן ולש־תות כאן, ולאט־לאט הריקודים נהפכו אצלו למיקצוע, עד שהוא החליט לא לכובד אותם לריק ופתח למענם דיסקוטק. עכשיו הוא רוקד ושותה בדיסקוטק שלו שנקרא ענבר, ואל הדיסקוטק הזה הוא יביא גם את נער־תו, שעשתה את כל הדרך מאוסטרליה ל־ישראל משום שיום אחד גמלה האהבה בי ליבה והיא החליטה לממש אותה.

יוני ואן

החוטנת

גה כדי שפעם אחת לתמיד היא תפסיק לש־אול אותו שאלות שאין עליהן תשובה. או היא תפסיק, ועכשיו היא כבר לא שואלת. לכן אם הוא יחליט להתחתן עם **תלמה מוכנס**, שאיתה הוא מיודד מאוד בזמן האחרון, הוא יצטרך לספר את זה לבה.

תלמה יושבת עכשיו בלוס אנג'לס, לומדת איפור טלחיוזה, וגם דני יושב שם, ואני מוכנה להתערב איתכם שש לאחד שכנאה תצא חתונה מהעניין.

זה תמיד מה שקורה כשיושבים ביחד באותה עיר.

אשה או ילד

לכל קריאה, גם במידבר הריק, יש הד. לא־כיל־שכן אם הקריאה יוצאת מפיו של אדם כדני **בן־ישראל**, ולא במידבר אלא בלב העיר.

לפני מיספר חודשים הוא הודיע שהוא רוצה ילד, ולשם כך הוא מחפש בחורה שתלד לו אותו, וזה לא מוכרח לבוא עם נשואין או עם אהבה.

השבוע הוא נענה. הוא קיבל מכתב מבחורה, והיא אומרת לו שהיא מוכנה לעשות לו ילד, לפי כל התנאים וההדרישות שלו.

עכשיו הוא רק צריך להיפגש איתה ולב־דוק אם זה ייצא טוב מהבחנה הגנטית והגינולוגית.

בדירות נפרדות

מאז הומיעה במדור זה הידיעה הקטנה **שדיצה חבס** עומדת להתגורר בקירבת **משה שניצר**, נשיא בורסת היחלומים, חיי משפחת חבס ומשפחת שניצר הפכו סוערים.

הסקנדלים היו קשים וכאובים, ובסוף ביטל משה שניצר את קניית הדירה בת 200 אלף ל"י ברחוב **אתבת ציון 4**, ליד דירתה של **דיצה חבס**.

לא הסכמתי עם התפיסה של "הקומץ" ה"נבחר". יש קומץ בראשיתה של כל תנועה, אך תפקידו של הקומץ הוא להשפיע, ל"חנק", לרכוש את הרבים.

★ ★ ★

במשך השנים הבאות, בעת שהארגון ה"צבאי" הלאומי התפורר, התארגן מחדש וחזר להתקפה, וארגונו של שטרן, לח"י, קבע את קצב המאבק המזויין נגד הבריטים — ניסיתי לארגן את הרעיונות המעורפלים ה"אלה" במערכת שיטתית. אחרי הרבה נסיונות ושגיאות, הצלחתי להקים קבוצה פוליטית קטנה. היא גרמה למהומה שנמשכה עד פרוץ מלחמת העצמאות.

קראנו לעצמנו "תנועת ארץ-ישראל" — צעירה, אך מכיוון שכתבה על "שלו" — שהופיע לעיתים מזומנות, זאת אומרת, ב"כל פעם שאספנו בינינו די כסף — נקרא "במאבק". קראו לנו בדרך כלל בשם "קבר" צת במאבק".

בשורתנו היתה פשוטה בתכלית, וכולה כפירה: בארץ-ישראל נולדה אומה עברית חדשה. אומה זו שייכת למרחב. בעודה מורקת מעליה את עול השלטון הבריטי, עליה לעזור לשאר העמים במרחב לסלק את אדונייהם האימפריאליסטיים. התנועה הלאומית שלנו, יחד עם התנועה הלאומית הערבית, צריכה ליצור חזית שמית משותפת לבת ומתואמת. איחוד המרחב השמי (מזרח) נח שהמצאנו אותו, ושהפך לסימן ההיכר שלנו). צריך להיות המסרה המשותפת של כל מאבקי. מאבקים אלה עצמם צריכים להיעשות לתהליך מאחד, לכור ההיתוך שבו יצורו כל המחלוקות שלנו לתנועה גדולה אחת ומשותפת, שמטרתה: שיחזור לאומי, רפורמה סוציאלית וקידמה מרחבית מתוכננת.

האשימו אותנו בדברים רבים: בנסיגה ל"נח" את עצמנו מן העם היהודי בעולם, לנטוש את תרבות המערב, לקבור את ה"ציונות", לעזור לאויב הערבי, אולם ה"כוח" הציבורי שעוררנו הביא את רעיונותינו לפינות רבות. הרגשנו שאנחנו גל ה"עתיד", הקול האותנטי של הנוער העברי.

בקיץ 1947 כתבתי חוברת בשם "מלחמה ושלום במרחב השמי", שהוהירה מפני חלוקת הארץ וניסתה לנסח אלטרנטיבה מעשית. את תמצית הדברים חרגמנו לערבית ושלחנו לכל עיתון וגוף פוליטי במרחב. אבל זה היה מאוחר מדי. כעבור כמה ימים פרצה המלחמה, שאנו קוראים לה מלחמת העצמאות.

כאשר הודיע הרדיו שהתוכנית לחלוקת ארץ-ישראל למדינה יהודית ולמדינה ערבית אושרה עליי הרוב בעצרת האומות המאוחדות נהרו ההמונים אל הרחובות ו"רקו" השמחה. החלום הישן נשן כך נדמה, התגשם. היהודים מצאו סוף-סוף בית לאומי עצמאי, שבו יוכלו לחיות בשלום.

באותו לילה גורלי עברנו, ידידי המעטים ואני, באופן קדחתני כדי להוציא את ה"גליון" האחרון של "במאבק". הוהרנו שה"חלוקה" לא תביא שלום, שעומדת לפרוץ מלחמה גדולה, שההתנגשות ההיסטורית בין האומה העברית והאומות הערביות תימשך, עד אשר יושב האיחוד השמי.

בעמוד הראשון של אותו גליון הופיע שיר, שאני נזכר בו לעיתים קרובות ב"ימים אלה":

נשבענו לך, מולדת,
ביום שפלך המר:
גדולה ומאוחדת,
תקומי מעפר.

★ ★ ★

אותו לילה פרצה המלחמה עם הערבים, ובפנינו עמדה ברירה. הוועדוננו מולה שוב ושוב לאחר-מכן. האם נילחם או לא נילחם במלחמה זו, שנראתה בעינינו כ"גדיה" היסטורית: שאפשר היה למנוע או תה. כפי שהאמנו, אילו נהגו מנהיגי שני הצדדים בתבונה רבה יותר? להפסיד במלחמה — פירושו היה השמדה גופנית של עמנו, סופה של האומה העברית. להשתמש ממליו חובתנו, מכל סיבה שהיא — פירושו היה שלא נוכל עוד להרים את קולנו אחרי שייאלם קול הנשק. בשעת הסכנה לישראל, היה מקומנו ביחידות הקרביות, בעוד השלום ממשיך לעמוד לנגד עינינו. הצטרפתי לחטיבת "גבעתי" להגן על דרומה של ישראל.

מוצרי KINGS MEN

זכו בתואר

המוצר המובחר 1969

קצף לגילוח • Luxury Shave • דיאודורנט • Cologne Stick • מי פנים • After Shave Lotion
מי קולון • Cool-Off • סכין גילוח • קרם שיער • Hairdressing Cream • קינגס מן

תענוה לגבר

KINGS MEN עם

קינגס מן - השם שכבש את הגבר האמריקאי

לא יאומן...

רחל אשכנזי מת-לאביב ת.ד. 4100 סבלה במשך 3 שנים מפצעי בגרות בפניה ובגבה. טיפולים רבים ושונים לא הועילו. במכון אנלי טיפלו ברחל במשך חודש וחצי ועור פניה הבריא לחלוטין. חלק ללא כל סימן. רפי רוזנבלום, ריזינג 48 רמת-אביב סבל גם הוא במשך זמן ארוך מפצעי בגרות. מספר טיפולים במכון אנלי הרחיקו כל פצע מפניו של רפי.

הרחקת פצעי בגרות לתמיד בשיטה חדשה וב"אחריות מלאה. קוסמטיקאית מדופלמת אקדמאית

אנלי
ח"א רח' פינסקר 4 טל. 55690 (13-10 19-16)
(יום ו' 12-14 לפי הזמנה)

{ יעוץ חינם ללא התחייבות! }

כיתבו לרחל לזרפי - והם יספרו לכם !!

גלוריה סטיוארט - מדברת ערבית שהפכה סימן-היכר של ישראל בארץ

ביכולתה לעשות כיום, בהתחשב בכך שמי גיע מהטלוויזיה רק שבועיים חופש בשנה.

ועכשיו -

לקולנוע

לטלוויזיה הישראלית היא הגיעה בעקבות המלצה של אורה ישראלי, עובר המכס, יויד ותיק של הוריה. בהשתדלותו הצליחה גלוריה לחזור מכוחית לישראל ל-אחר מלחמת ששת-הימים, במסגרת איחוד המשפחות. לאחר שהסתובבה שנה ללא עבר דה היא נשמעה להצעתו, ניגשה למיכחנים בטלוויזיה - והפכה לכוכבת, כפי שמעידים מכתבי המעריצים שהיא מקבלת מדי שבוע, לצד מכתבי האיום.

על מכתבי האיום אין היא נוטה לדבר. על מכתבי המעריצים: "כולם מנומסים. אף אחד לא מציע לי נישואים או דברים כאלו. רק כמה שהם נהנים לראות אותי".

גלוריה נאמנה בקנאות לחבר שלה, ארי כיאולוג יפאני שאותו לא ראתה מאז מלחמת ששת-הימים, ושאליו מתכננת גלוריה לנסוע לביקור. כבשאר הנושאים, יש לגלוריה דעות מגובשות גם בקשר לגברים:

"אני אוהבת גבר מיושב, רציני, לא אי-זה טיפוס של היפי מרושל", היא קובעת. היא גם יודעת בדיוק מה יש לה נגד ה-גבר הישראלי: "הוא מחוספס, אינו ג'נטלמן, אינו יודע לתת לאשה את ההרגשה שהיא פרח עדין". כבשאר השטחים, דעתה של גלוריה מגובשת, גם באשר לתוכניותיה ל-עתיד: העובדה שהיא כוכבת טלוויזיה פופר-לארית הפסיקה לעשות עליה רושם. העניין נמאס עליה, השלב הבא בקריירה שלה - הוא הקולנוע.

אם היא תצליח שם כפי שהצליחה בטל-ויזיה, תזכה ישראל בכוכבת קולנוע חדשה.

הוריה, שם נולדה, ושם יש לה עדיין, כיום, תריסר חתולים. בימים הטובים היתה לה שם גם סוסת-מירוץ נהדרת, שנקראה מגידה - שזהו גם שמה בערבית של גלוריה. אלא שבאחד הימים קרה לה אסון - הסוסה ניצחה באחד המירוצים. המלך חוסיין, שנכח במירוץ, ניגש להתפעל מקרוב מהסוסה הנהדרת. בארצות ערב נהוג, שכאשר משהו מוצא חן בעיני המלך, נותן לו את זה במתנה. הגיוני של הסוסה לא היה שנייה, ובאדיבות מורחית אופיינית מסר לידי המלך את הסוסה. העובדה שהוא לא היה בעליה לא הסריעה לו.

יפהפייה

בת 16

אביה של גלוריה הוא בריטי ואמה איטלקיה. אביה, קצין קבע בריטי טיפוס, עבר על פני רוב ארצות תבל, שהם שנים ארוכות בהודו. תחנתו האחרונה הייתה - קצין גבוה בלגיון הערבי, יום אחד, ברחובות רבת-עמון, פגש הקצין הבריטי יפהפייה איטלקיה בת 16. כעבור זמן קצר היא הפכה להיות אשתו. כאשר עזב סט-יוארט את הבלגיון הבריטי - כעיקבות סכסוך עם מפקדו, גלאב משה - לא שב לאנגליה. משפחת סטיוארט השתקעה בעיר יריחו.

יריחו, בימי זוהרה של ממלכת ירדן, הייתה עיר-קט תוססת - בחורף - ומש-פחת סטיוארט השתייכה לצמרת החברתית. גלוריה הצעירה, ששלטה בערבית, אנגלית, איטלקית ותורכית, עבדה כפקידה ברבות עמון, בסניף המקומי של חברת התעופה הכחיתית. מיספר פעמים בשנה היתה יוצאת לחוץ-לארץ למסעות נופש - דבר שאין

נטיעות רבות - לפני מלחמת ששת-הימים; אולם זכרונות בלבד - אחרי מלחמה זו.

תמונות מן האלבוים

המכתב שהגיע מישראל, לפני שבועות אחדים, אל איזבלה ליטבק (80), בבית האבות בו התגוררה בעיר ניוחת באוסטרליה, הקפיץ את הישישה ממקומה. נאמר בו שקרוב משפחתה גילה על הר הזיתים את קברו של בנה, שנרצח ב־1947 בפרעות לוד.

הישישה הנרגשת לא היססה, על אף גילה המופלג, היא ארזה את מטלטליה הדלים, נפרדה משכניה בבית־האבות, ובשארית חסי כוונתיה הדלים קנתה כרטיס נסיעה לישראל.

מצבה לבנה. מייד עם הגיעה ארצה, עלתה איזבלה אל קבר בנה. שם החלו סירי טיה: החברה־קדישא תבעה ממנה 1,600 ל"י עבור הוצאות הקבורה, חלקת הקבר, והזכות להקים מצבה. הגברת הזקנה לא ידעה חוכי מות. היא ידעה רק שהיא רוצה לזכות, בי שארית ימיה, לראות מצבה נאה על קבר בנה. היא יצאה לסיבוב ביקורים בין קרובי ביה בארץ, הצליחה לאסוף ביניהם 880 ל"י. החברה־קדישא הסכימו להסתפק בסכום זה — שלא כלל מצבה. יצאה האם האומללה לסיבוב נוסף, הצליחה ללחץ 500 לירות — ונשארה בארץ רק כדי לראות עוד את ה־מצבה הלבנה שהוקמה על קבר בנה.

מייד לאחר מכן שבה איזבלה ליטבק לבית־האבות שלה באוסטרליה, כדי לבלות את שארית ימיה בזכרונות מרים מארץ־הקודש.

סלגיה: "אתה יודע, בשעתו פקדתי על הי מאבק נגד איל־העיתונות אקסל שפרינגר. הצלחנו אמנם במידה מסוימת. גרמנו לו נזק לא מעט, ושיתקנו את מערכת־ההפצה שלו לזמן־מה. אבל לוא היו לנו שם כמה מאות צברים כמו שלכם, היינו כבר מזמן משלימים את המהפכה."

ענה עומד הנסימן להפליג למצרים, דרך קפריסין, באונייה רוסית. במהז "האוניות ה־רוסיות הן הכי וולות במזרח התיכון."

משטרה

השוטרים

הנבונים

מה קורה כאשר אורח ישראלי מחלים פעם לגלות אומץ־לב אזרחי, ויוצא למלחמה בספסרי הכרטיסים הפורחים סביב כל קופה טובה בערים הגדולות? על החוויות המרת־קוט שעברו עליו, סיפר השבוע תל־אביבי, שיצא למלחמת דון קישוט:

בעוברי, ביום השני בשבוע שעבר, ליד קולנוע סטודיו־מוגרב, שם מוצג הסרט מצור, ראיתי כי הקופה סגורה ועליה שלט: "כל הכרטיסים נמכרו". ליד הקופה המתינו אורחים רבים. ביניהם הסתובב בחור שחר־חר לבוש חולצת בן־לון לבנה ומכנסי בזי, המוכר לי כספסר.

ניגשתי מייד לתא־סלפון סמוך, חייגתי 100, והתלוננתי באוזני איש המוקד. חרף התעניינותו הבלעדית בזהותי שלי, הצלחתי להסביר לו כי על המשטרה לחפוס את ה־ספסר עליו אני מתלונן — ולא אותי. את שמי ביקשתי להעלים. הסברתי לשוטר, מ־

מהפכני הנסימן

הרוסיות זולות יותר

שום שאינו רוצה להימצא יום אחד עם גול־גולת מנופצת.

כרטיסים מתחת לאבן. מקץ דקות אחדות הופיע גיפ משטרה מספר 2798, ובו חמישה שוטרים. הוא נעצר ישר מול הכניסה לקולנוע. עוד בטרם הספיק השוטר האחראי, שמספרו 16536, להניח את כף־רגלו על ה־כביש, צעק הספסר שלי הקופה לעבר חברה, שעמד בכניסה לחצר הבית הסמוך לקולנוע: "דויד, תיזהר!" (כידוע, השיטה היא: ספסר אחד מנחה את הלקוחות, השני מוכר את הכרטיסים).

מובן שתוך שנייה נעלמו שני החברים מהעין. את השחרחר גילה הסמל החרוך ליד קיוסק בסמוך לקופה. הלה הפטיר לעומתו, מבלי שנשאל כלל: "איך לי כרטיסים?" בי תשובה יעץ לו הסמל בטון חביב: "טוב, התקפל מכאן". השחרחר התקפל והסמל פנה לעבר הגיפ ונסע משם.

רק נעלם הגיפ, שבו שני אנשי העסקים לפרנסתם. הספסר מספר שניים, דויד, הרים אבן מהארץ — ומתחתיה היו הכרטיסים. הוא השאיר אותם שם כשבחה, כדי שאם ייתפס, לא ימצאו הכרטיסים על גופו, שכן הכרטיסים הם הוכחה עיקרית נגד ספסרים. האורחים רעבי הבידור חזרו לצטופף סביב בו, וכל הצדדים שבו והיו שמחים וטובי־לב: התל־אביבים, על כי השיגו כרטיס ל־סרט. הספסרים, על כי הטירדה המיקצועית הקלה חלפה עברה להם, והשוטרים, על כי מילאו את תפקידם בנאמנות ובעיילות ל־מופת.

גברת טלביזיה

לוא היה נערך כיום מישאל בקרב רבבות צופי הטלויזיה בישראל, מי היא האישיות הישראלית המסמלת בעיניהם יותר מכל את המדיום החדש, היתה הווכה בתואר, ללא ספק, דווקא מלכת התוכניות בשפה הערבית, גלוריה סט־ארט. לגבי רו־בו של עם ישראל, היושב ארבעה ערכים בשבוע מול המסך הקטן, הפתוח בקול גדול, גלוריה סט־ארט מהתוכנית הערבית הינה דמות מוכרת ומקסימה — על אף שרבים מהם אינם מבינים מילה ערבית. שכן גלור־יה הינה אישיות טלחיוונית ראשונה במצ־לה — מיצרך נדיר למדי בטלחיויה הישרא־לית.

אולם על אף הפופולאריות הרבה שלה, הצליחה השדרנית המפורסמת להישאר עד היום תעלומה יחסית. מלבד מעט פרטים אישיים, לא ידע עליה האיש ברחוב כימעט כלום.

הסוסה

לחוסין

בחייה הפרטיים, היא נערה צנועה להפליא, בהתחשב בדמותה הזוהרת על המסך. זוהי צעירה בת 24, נא־פנים, בע־לת גובה וגיוורה ממוצעים והתנהגות עצורה ומאופקת מאוד. הדבר הבולט ביותר אצלה הן זוג עיני החתול הירוקות הנהדרות שלה. היא לבושה בפשטות בשמלות שמ־רגניות. מיני אצלה הוא בבחינת כל יראה. אורח חייה צנוע לא פחות. היא מתגוררת בירושלים המזרחית, בחדר שכור אצל מש־פחה ערבית. בבוקר היא יוצאת לעבודתה בטלחיויה, מכינה תוכניות. בערב היא מגי־שה אותן — וחוזרת ישר לביתה. היא אינה יוצאת בכלל, מלבד לקולנוע — וגם אז לא לבד חלילה, אלא רק בלחייט המשפחה אצלה היא מתגוררת. בסופשבוע היא עולה על האוטובוס ליריחו, כדי להגיע לבית

עם הוריה בלילה היא יוצא ל־קולנוע — בדרך־כלל בלוויית המשפחה אצלה היא מתגוררת.

ילדות מאושרת עברה עליה בבית הוריה, שם לא היה חסר לה דבר.

גופותיהם של שני חיילי הקומנדו המצריים על גדרות המוצב הישראלי בתעלה זוהי התעלה - כפי שלא ראית אותה ועד כה

★ חיילים חיים בחזית זו תחת אש מתמדת. צולחים את התעלה בפשיטות — והודפים
התקפות קומנדו וסופגים הפגזות רצחניות.

★ אבל זו הפעם הראשונה שצוות עיתונאי משתף את עצמו בחווייה זו — לא לשעתיים-
שלוש, אלא במשך שבוע שלם. בשבוע הבא יגיש **העולם הזה** את הדו"ח הענק
המצולם של אלי תבור ואורי כוגן:

האם התעלה בוערת ?

כמעט התעלפה מרוב התרגשות. מה שהח-
זיק אותה עד הסוף היו מילות העידוד של
הסאטירקאן **חנף לוי**, מחבר המחזה. ●
עד עכשיו היה נהוג שריסקוטים פותחים
רק דיילים, נערות-זוהר או נשות-חברה
מפורסמות. השבוע נשבר כלל זה. זלמן
זפק וייסוף פינחס פתחו ויסקוטק בתל-
אביב. השניים הם חקלאים לשעבר: זלמן
הוא בוגר הכפר הירוק ופינחס סיים את
בית-הספר החקלאי בנהלל.

פסוקי השבוע

● **כתבת "היום", יהודית וינקי**
לך, על המשבר במפלגת העבודה: "לא
שלימות הארץ העיקר, אלא שלימות ה-
עבודה."

● **מוזכיר פיעת המפר"ל בכנסת,**
עורך-הדין אריה האן: "כשמפקדי
צה"ל אומרים, אחרי, הם יוצאים ראשונים
להסתערות. כשחבר-כנסת קורא, אחרי, הוא
מתכוון לחבריו במפלגה."

● **הצנחן לשעבר משה ינקא,**
על האלוף אריקשרון: "גח"ל מוצנת."

רות. אחרי שחברי הוועדה ראו את הסרט,
פסקו: לא! הנימוק: יש בסרט יותר מדי
עירום.

פרדס-חנה

מציגים

סוף-סוף התגלה הסוד מדוע נדחתה תוכ-
ניתם של **רבקה מיכאלי וגדי יגיל** ל-
צאת בתוכנית משותפת: רבקה-ילה נמצאת
בחודש הרביעי להריונה. ● מתברר שחברי
להקת הגשש החיוור, **פולק, שייקה וגבי**
ר, מאמינים במזל. עובדה: לפני שנתיים,
ב-26 ליוני, ליתר דיוק, הם קיימו את הצגת
הצגת הבכורה של הצגתם החדשה, קנטטה
גת הבכורה של תוכניתם סינמה גשש, בי-
פרדס-חנה. ההצגה שכרה קופות והועלתה
יותר מ-700 פעם. לכן ערכו השלושה את
הצגת הבכורה של הצגתם החדשה, קנטטה
לשווארמה, ב-26 ליוני השנה ב... פרדס-
חנה. ● לא רק הצגה חדשה נולדה לגששים.
גם ילד. לא כלום. רק **לגברי בנאי**. מזל
טוב. ● לא רק שחקניות ותיקות מתרגשות
בשעת הופעה: גם שחקניות לא כליכך ותי-
קות. בהופעה הראשונה של השחקנית **ארי**
רה מורג, במקום **תיקי דיין**, בהצגת
קטשופ, היא עלתה נרגשת ביותר על הבמה,

החברה, להראות להם כיצד על נהג אנד
להיות מנומס וכיצד עליו להתנהג. ● הכתב
המוניציפאלי של היום, **עמנואל**
דודאי, התמנה כדובר מטה הבחירות של
גח"ל לבחירות לעיריית תל-אביב. דודאי, ש-
היה בעבר פירסומאי ומפיק תקליטים, מת-
כוון להכניס שיטות עבודה אמריקאיות ב-
תעמולת הבחירות שהוא יהיה אחראי לה.
● כשעיתונאי מגיע לתערוכת ציורים, רוע-
זות בדרך כלל ברכיו של הצייר, אך בי-
תערוכתה של הציירת **רידה עוז**, שהת-
קיימה השבוע בביתה של **מירי זכרונ**
בגבעתיים, לא רעד שם דבר לאף אחד. אפי-
לו כשהגיע מרכז מערכת ידיעות אחרונות
דב יודקובסקי, וראה את התמונה הנור-
יודקובסקי לדירה, וראה את התמונה הנור-
שאת את השם מרטין לוהר-קינג, הוא רכש
אותה. ואיזה עיתונאי יקטול צייר ממנו קנה
תמונה? ● לא רק לפועלים יש צרות עם
ההסתדרות. גם לבמאי-קלנוע. **לג'קמורי**
קתמור, שביים את הסרט **מיקרה** אשה,
קרה מיקרה כזה: השבוע רצה ג'ק לערוך
בבית-לסין, השייך להסתדרות, הקרנה של
סרט, כדי שהצופים יוכלו להתחבר עליו.
הנהלת בית-לסין העבירה את ההחלטה אם
להרשות את ההקרנה, לוועדה של ההסתדר-

דיסטית אירעה השבוע לקריין החדשות של
שידורי ישראל, עת החליף, במהדורת החד-
שות של השעה שבע בערב, ביום ראשון,
את תוארו של הר"ר **יצחק א. נבנצאל**
ממבקר המדינה למפגר המדינה.

ב"בית לסין"

מתנגדים

חוייה בלתי נעימה ציפתה בשבוע שעבר
למוזכיר התאחדות הסוחרים **דוד שיפמן**.
היה זה עת סיים את ביקורו ביוגוסלביה,
שם שהה בענייני עסקים, והגיע לנמל כדי
להפליג חזרה לארץ. שיפמן ראה כיצד פועלי
הנמל פורקים שני ארגוני מיטען שהיו מיוע-
דים לישראל, כשהם מפותחים מאש. משהת-
עניין כיצד קרה שהארגונים נשרפו, סיפר לו
אחד הפועלים כי המיטען נשלח בסעות ל-
אלג'יר והוחזר משם אחרי שזכה לטיפול
חס. ● לחוייה מסוג שונה זכו בשבוע ש-
עבר הנוסעים בקו אנד לבתיים: הם עלו ל-
אוטובוס ונתקלו ליד ההגה ב**מרדכי שיפי**
מזן, אחיו התאום של דוד שיפמן, המשמש
בימים כתיקונם כדובר אנד. שיפמן החליט
לשמש דוגמה לנהגים הפחות אדיבים של

תהומה נסלה בקהל שמילא את אולם הסנימה בתל-אביב, בו נערך השבוע כנס אנשי רפ"י. היה זה כאשר עשה שריהביס חון משה דייין את החשבון עם שריהביס בודה יוסף אלמוג, המתנגד לפילוג בי-טענה כי הדבר "יחזק את נאצרי". דייין הו כי כיוצא בזה היה אלמוג היחיד בין חברי רפ"י שהצביע, ערב הקמת ממשלת הליכוד הלאומי, נגד צירופו של דייין כשר-הביטחון לממשלה, בטענה שהדבר יפריע לרפ"י להי יות אוטונומיה. דייין עצמו הפסיק לדבר רק כעבור כמה דקות של דומה פרץ הקהל במחאות-כפיים. אמר דייין: "בכל פעם ש אני שומע מחאות-כפיים, אני מפחד שחוש בים שגמרתי". באותה הזדמנות סיפר דייין על אחת החוויות שהיו לו בעת ביקורו השבוע במוצבי צה"ל בתעלה: "כשהייתי בבונקר שמעתי דיוודברים בין הבחורים. התקרבתי ושמעתי שמדברים על בחור שיש אצלו מצב קשה בבית והוא חייב לתמוך בהוריו. המפקד, סגן-מישנה צעיר מרחוב בות, שלא רוצה להמשיך בצבא-הקבע, רוצה להמשיך ללמוד במקום זאת, הציע לחיילים: מאחר שלכל אחד מהם מגיעה חופשה של שבוע, יתחר כל אחד על שני ימי חופשה, ואז הוא יוציא את החייל לחופשה חופש כדי שיוכל להרחיק ולעזור בבית. כל החיילים הסכימו מייד לחתור על שני ימים מחופשתם. אחרי-כך, כשיצאנו, ניגש אלי הסגן-מישנה ואמר לי: אדוני השר, אני רוצה להגיד לך: יש לנו עם לא גורמלי".

כאשר הגיע תורו של שריהביס בודה יוסף אלדלי לשאת את דבריו באותו כנס, שאג הוא בסאתוס רב: "כל מי שבא מגן-הירוק ומבית-החרושת מתנגד לפילוג". פסקה זו הרגיזה את הסופר ס. (סמ"י) לנפקי יזהר. אמר יזהר בנאומו: "גילוי דבר על זה מגן-הירוק ומבית-החרושת. מי שואל אותם בכלל?" כיצד מרגיש חבר רפ"י לשעבר במפלגת העבודה? את התשובה נתן ח"כ יצחק נבון, בהמשילו משל. סיפר נבון: "איש אחד הלך ביער. פיתאום ראה אריה. טיסס האיש על עץ ומלמעלה הגיח לעברו נחש. נשאר האיש תקוע על העץ ופרצו נחש בתוך כוורת-דבורים. כששאלו אותו: איך אתה מרגיש? השיב: בניתים אני מלקק דבש!"

ב"שדורי ישראל"

טועים

מי שלא מאמין בחוש השישי, ייתכן ש יתחיל להאמין בו לשמע סיפורו של האלוף ישעיהו (שייקה) גביש. ב-1948, כשי גביש לחם בחזית לוד, הוא שמע שהמצרים מפגיזים את תל-אביב. החוש השישי שלו אמר לו כי בית הוריו, בשדרות קרין-קיימת 30, נפגע בהפגזה. הוא קיבל חופשה ונסע לתל-אביב. הגיע לבית הוריו ומצא אותו הרוס לגמרי. בשבוע שעבר שמע האלוף על פצצת התוספת שהניחו חבלנים בתל-אביב. שוב פעל החוש השישי, ושייקה הגיע לתל-אביב, ומצא כי הבית שנבנה על הריסות הבית הקודם — נפגע בפעם השנייה. אחת מחברות-הכנסת הפחות-החומר יסיסיות היא רות הקטין מאחוזת-העבר דה. לדעת רבים, מחויקה היא בשיא הרצ"י נות. אך השבוע גרמה לחזק כללי מקיר אל קיר. היה זה כאשר ח"כ שמואל מיקוניס רצה לתאר מצב של חוסר-ברי רה, השתמש כדוגמה בגובלנים של מארק שאגאל ככנסת. לדעתו, נראה האדם ה ראשון עצוב, מפני שלא נתנו לו שום ברי רה, והוא היה צריך לבחור בחזרה. שהיתה האשה היחידה. הפסיקה אותו רות הקטין, שהיא אחת ההתקיות בכנסת: "ראיך הרגי שה חוזה במצב הזה?" המאבק בין ח"כ מנחם פריש ואורי אבנרי אינו מתנהל רק בבתי-המשפט. כשהעלה פריש בכנסת הצעת-חוק בה תבצע לקבוע בחוק חילוני כי ההלכה היהודית תשמש קביעה חוקית לגבי השאלה מהו יהודי, קרא אבנרי בסוף נאומו: "הוא רוצה שנקבל כאן את תורת משה בקריאה שויה שלישית". כששאל יו"ר ועדת-החוקים-וביטחון של הכנסת, ח"כ דוד הכהן, את שריהביסטים יעקב שמשון שפירא שאלה מסוימת הנוגעת לחוק מימון המפלגות, השיב האחרון בתקיר פות: "לא! התרעם עליך הכהן, והגיב: 'איזה ביטחון מופרז...'". נסע שפירא ו התלונן: "באיזו זכות אתה מעביר תחת שכם הביקורת את אופי?" פליטה-פה פרוי

דבר מוזר קרה לאבי טולידאנו בדרך להופעות שלו - הוא לא הופיע! למה?

מקדישים ערב בשבוע לצה"ל. שייקה אופיר חתום שם קבע כבר מזמן. אורי זוהר מופיע כל פעם שהוא מתבקש, ללא יוצא מן הכלל — בנוסף לתוכניתו בגלי צה"ל, אותה הוא מגיש בהתנדבות.

★ ★ ★

חמיסכן הממוזר

א תמיד יושבים חיילי צה"ל וממתנים בחוסר אונים לאמנים. לעיתים, במיטב המסורת הצה"לית, מגלים הם יוזמה מסתירה ביותר — אף אם לא תמיד ברוכה. כפי

מדימה. לאבי היתה מטרה ברורה מאוד כי אותם הימים: להרחיק כסף, הרבה כסף — ולהעלות את משפחתו.

צה"ל הסכים להתחשב בכך: קצין חינוך והווי ראשי, סגן-אלוף שאול ביבר, הירשה לטולידאנו להופיע בהופעות אורחיות כל אימת שהיה פנוי מהופעה צבאית. טולידאנו, סוס-עבודה רציני, הופיע בקצב של קטריה היו חודשים בהם הופיע כאורה מרי ערב. כל הופעה, לגביו, פירושה הכנסה של כ-700 לירות. כך קרה שלפני חצי שנה הוא הצליח בשאיפתו, הביא ארצה את כל המשפחה, ואף

ה פור המרעיש ביותר במדינה — ל פחות לרבות בנות טיפשעשרה נלהבות — נתגלה השבוע רק במיקרה.

היה זה כאשר קצין חינוך ראשי לצה"ל צילצל לאמרגניו של אבי טולידאנו, הודיע ש-אבי לא יופיע בשתי הופעות אורחיות ש-תוכננו לו, לשישי-שבת, בפארק הלאומי ב-רמת-גן ובקריית-חיים. האמרגנים הגדומים, שחששו כי לאבי אירע משהו, מיהרו להפעיל את קשריהם.

כך נתגלתה החדשה המפתיעה: הזמר ה-

קנה להם דירה, ולעצמו מכונת 404 מהוררת.

★ ★ ★

התנדה, להתנדה

ה צדחה, כידוע, גורמת לקיומה. זאת, בנוסף לעומס ההרפתקות בפני חיילי צה"ל שהוטל בחודשים האחרונים על אמנים צבאיים ואורחיים, גרמו לשניי ביחסו של צה"ל אל אבי. בחודש האחרון הוא הופיע כאורה ארבע פעמים בלבד, לפסטיבל הזמר הוא הוביל ישר מסיני. שלב נוסף בהידוק הרצועה: הוא הורשה לאחרונה להופיע כאורח רק כתנאי ששמו לא יתפרסם כמודעות. וזאת — כדי שלא להבלים יותר מדי את העובדה שחייל צה"ל מופיע בהופעות פרי טיות ומרחיק כספים — בעוד שנגד אמנים אורחיים מועלות טענות שאין הם מתנדבים דיים לצה"ל. על רקע זה ברור כיצד חטף אבי את החוקן הרציני.

אולם מעריצותיו יכולות להתנחם בעובדה, שאבי היה במידה מסוימת קורבן-שוא. נועד לשמש דוגמה מרתיעה לאחרים. נושא אספי קת הבידור לצה"ל הפך לבעיה רצינית מאז מלחמת ששת-הימים. החבריה היושבים לי אורח הקווים וקוקים לבידור כלאחר-כך נשוי מה. החיילים-האמנים אינם מספקים, ואף גיוסם למילואים של אמנים אורחים רק הקל על הבעיה, לא פתר אותה. לפיכך הופעל לחץ על האמנים האורחים להתנדב, להתנדב, להתנדב.

לשיבהם של אמני ישראל ייאר שרובם ככולם התנדבו ומתנדבים. יש לזכור שאמן אינו פקיד בסוכנות, שכאשר הוא מתנדב ליומים לעבוד בספר, משכורתו משולמת לו כמלואה. כאשר אמן-צמרת מתנדב להופיע ערב בפני צה"ל, הוא מפסיד מאות לירות. כאשר הגשש החיור ויתרו בערב יומי-העצמאות האחרון על שתי הופעות וירדו לסיני, עלה להם התענוג 14 אלף לירות טבין ותקיר ליו. יהורם גאון היה בחוש האחרון פער מיים בתעלה. אריס סאן היה שם פעמים מאז שחור מחו"ל כמרגל מפורסם. אילן ואלינח

פופולארי ביותר כיום במדינה, אחרי יהורם גאון, יושב בבית-סוהר צבאי.

ארבעה חודשים לפני שיחוררו משרות ס-דיר בצה"ל, חטף אבי עשרה ימי-מעצר בפני שופט צבאי — בגלל שאיחר להופעה.

המשפט התקיים בשבוע שעבר. ביום חמי-שי השבוע, אם לא תקרה כל תקלה, צריך אבי להשתחרר.

★ ★ ★

מהומות באולם

אי זה קרה? מדוע נשלח אלילן של בנות הטיפשעשרה למאסר — רק בגלל איחור להופעה?

הסיבה היתה, לכאורה, פרוצאית למדי: אבי היה צריך להופיע בהופעה צבאית עם להקת השריון באופקים שבנגב. היתה זו ה-פעם בפני קהל אורחי, ומודעות-ענק הבטיחו לקהל את אבי טולידאנו. בשעה היעודה התי-ייצבה להקת השריון על הבמה — ללא אבי. כאשר הזמן חלף והאליל הגערץ בושש לבוא, פרצו באולם מהומות. זהו הביזיון שבגללו נשפט אבי למאסר.

ידוע לכל שבצה"ל שוררת משמעת חמורה, ומבחינה משמעתית אין כל הבדל בין שבח לזמר-כוכב. לשניהם אסור לאחר. יחד עם זה ברור גם לכל שסתם כך, על איחור בודד להופעה, לא היה אבי זוכה לשיטפה חמורה כזו.

ואכן, האמת היא שפרשת אופקים היתה רק הקס ששבר את גב הגמל. הפופולאריות של אבי ברחוב עמדה בדיוק ביחס הפוך ל-פופולאריות שלו בפנים: זה זמן רב שהצלחתו והוכחות שקיבל ניקרו את עיניהם של כל מיועדיו וחבריו לעבודה בצה"ל.

★ ★ ★

המשימה הרשגה

אשר התגייס אבי לצה"ל, הוא היה עולה חדש יחסית. זמן קצר לפני כן קנה את עולמו כאשר התגלה לראשונה כי תוכנית תשואות ראשונות, בה זכה להצלחה

אבי טולידאנו

שקרה לא מוזן, כאשר הטלפון בביתו של אורי זוהר צילצל ערב אחד, וקול חלוש ומיסכן התחנן בפניו לבוא ולהופיע — בי התנדבות כמובן — בפני חיילים הנמצאים מה חודשים במיפסה רימון בלתי תרבות, ללא ביזור. אורי לא היסס, הבטיח להופיע. כשהופיע, נדהם לראות במקום אוטובוס מלא מיטב אמני ישראל, ביניהם שושנה דמארי, הפרברים, גדי יגיל, ורבים אחרים. מסתבר שבעל הקול המסכן הפעיל את קולו המיסכן בסיסונות, עד כדי כך שהאמנים, שכיתתו דרכם על פני מחצית הארץ, לא הצליחו להופיע יותר מחמש דקות כל אחד. תקרית מעין זו, בנוסף לים הפירסומים כי עיתונות על אי-התנדבותם, כביכול, להופעות בפני צה"ל, גרמה להתמרמרות רבה במחנה האמנים.

לזכותם יאמר, שאין הם נוטרים לצה"ל איבה על כך.

יש להניח, שכמותם ינהג גם אבי.

שרז ואוהלה: העבר נושק לעתיד

השעות הגדולות של אוהלה

סלים: "תיכף אלך להביא קרח". (נשאר לעמוד וממשיך לנגב כוסות בהבעה של אדישות ושאינסוף).
מרקו תורג'מן: (זה עתה הגיע, עיף ויגע וצמא): "אפשר אולי לקבל קפה?"
סלים: "הלכו כבר להביא, אבל אין קומקום".

בסוף התפשרנו על קוקה-קולה. סלים חזר עם שני בקבוקים פושרים והודיע לנו: "בגללכם קיבלתי שתי מכות על הראש".

למרות הכאב, הסכים לכתוב לנו קבלה עבור הקוקה קולה אחרי שהבאנו לו כמובן עט ונייר.

הריאלוג נמשך באותה רוח, עד שהגיעה אוהלה, בשמלה לבנה עם ריקמה תימנית, והקריאה שירי ילדים, מכתבי ילדים לאלוהים, ועוד דברים נחמדים וילדותיים. אחרי כך נמשך הערב החינוכי בשירה לבבית בצ'כר, בה לא לקחנו חלק כי אנחנו לא שרים בגרון נחר בפרינציפ. הערב הגיע לשיאו בהופעה מרשימה של אקורדיון מלחה בוימרה, בביצוע של רן אלירן. התרגילים היו מבוססים בעיקר על סידרה של התכופפויות והתרוממות לפי קצב המיקרופונים, שנפלו וקמו והס' תובנו לכל הצדדים כאחוזי עזית. ההופעה המרתקת לא הפריעה לאורחים שישבו ליד הבאר, אם כי לא ברור מה היתה הסיבה

ביום רביעי של השבוע החולף ידעה כל תל-אביב שכל מי שהוא משהו נוסע מחר לצפת, לסתיחה של השעות הקטנות. כולם נוסעים לצפת. אמרה השמועה: שרי ממש' לה, אלופי צה"ל, חתיכות, אמנים ואולי גם כמה חברים מהעולם התחתון, כנהוג בכל חברה טובה.

בלב כבד יצאנו לדרך וכל הזמן חשבנו:

בילה: מתנת ברזיל לסלוויזה

איך אפשר להפקיר ככה את המדינה, ולג' סוע לצפת בלי שמישהו יישאר לשמור עליה בינתיים. הגענו וראינו שהמצב לא נורא בכלל ושדאגנו לשווא.

אסילו בעלת הבית, אוהלה הלוי, עוד לא היתה שם, למרות שבהזמנה היה כתוב בפירוט: אשמה לקבל את פניו במועדונו השעות הקטנות בצפת. אוהלה.

במקומה קיבלה את פנינו משפחה ענפה של חרקים, מעופפים וזוחלים וסתם ג'וקים. לא יכולנו לגרש אותם, כי היינו עסוקים בלהחזיק את דלת חדריהם שמיאנה

ומשהו זז בצמרת

פייר ומלי: מחשוף עד הפופיק

רוברט בפעולה: הטוב ביותר בעיר

החברה מטבריה: אותם זה הצחיק

נעמי: תחרה אנגלית

המימסד של צפת: לקחו ברצינות

לצחוק הפורע שעלה משם דחקא בשירים השקטים והעצובים. יכול להיות שמהו באחיר הקריר של צפת משפיע ככה על הבנאדם. אוהלה והשותפים שלה רכשו את המו"דון ממר חידבסקי, בעל קיוסק תל-אביבי וחובב בילויים. חידבסקי זה גילה די מהר שחיסקי זה לא גזון ומועדון-לילה זה לא קיוסק, אלא עסק הרבה יותר מסובך, וש' צריך לדעת לנהל אותו. אבל אנחנו לא דואגים לאוהלה. אם רק יישאר סלים מאחרי הבאר, בטח התגבר על כל הקשיים.

להיסגר. ברגע שיצאנו נכנס לתוך חיינו סלים יוסף, ברנש צעיר שעמד מאחורי הבאר וניגב כוסות. במשך שעה בערך לא ראינו דבר ולא שמענו דבר חוץ מטלים הנ"ל, כי הוא בן' אדם הדורש מוזלתו את כל תשומת הלב. ההיכרות בינינו התחילה כאשר התישבנו ליד הבאר, הסתכלנו בתקוה לעבר סלים, ושאלנו: "אתה הבארמז?"
סלים: "לא יודע".
אנחנו: "אפשר אולי לקבל ויסקי?"

זו תי טודי

גדון, "הצמרת" נפתח שוב, והפעם הוא לליזקה, שהיא גם קוסמטיקאית.

ועדון אין עוד מיזוג אוויר, אבל יש כבר ה משבדיה הקוראת לעצמה "הטין-מיי-".

הקה עושה את הרעש, אך את הרוח עושה

כף כשהיא נכנסת עם כובע-הקש ומשקפי ש שלה, מרגישים שהיא לא סתם עוד בחו-אלא בן-אדם מיוחד במינו. היא למשל, לדיסקוטקים כמו ילדה גדולה, למרות א רק בת 17. היא אוהבת לקרוא ספרים יים כמו "תני לי את אהבתך" של הסופר י ווידמן, ולראות מחזות רציניים כמו של... ש שכחה.

וי אוהבת גם לאכול סטיקים, ורוצה לל-מישחק בווישינגטון, איפה שהחבר שלה ד בקולג.

נתיים היא עובדת בחנות נעליים. לפני כן ה כנערת-גוגו בדיסקוטק "קליידסקופ", אבל ויו, מבטיחה טודי, גמרה עם השטויות, והיא ז לשחק אך ורק במחזות רציניים, כמו... טודי שכחה.

בתל-אביב: פאב אנגלי

בצפת רעש גדול סביב השעות הקטנות

א צ ר

ב ר ר ר

מוע מה הוא חושב על כל העולם. הכיסאות נוחים. כל שולחן עומד ליד קיר או מחיצה. התאורה עמומה אבל לא יותר מדי. המוסיקה שקטה והבנאדם יכול לשמוע את עצמו חושב ולשמוע מה שהחתיכה אומרת.

הפאב של פרדריקה שנפתח השבוע זה לא בדיוק פאב, אלא מקום אידיאלי לקחת אליו חתיכה שאתם רוצים לשמוע מה היא חושבת על העולם ובכלל. זה כמו בן, בת נאי שאתם חתיך. אם אתם חתיכה, אז זה המקום לקחת אליו חתיך שאתם רוצים לש-

פרדריקה בזרועות שרון: מכל אורח — נשיקה

אורחי הפתיחה: בירה מהברז

לרקוד אי אפשר, אבל מה זה חשוב. לפתיחה הגיעה כל הגאורדיה החתיקה של חובבי חיי הלילה, בחליפות ובשמלות ערב. כל מי שנכנס נתן נשיקה לפרדריקה. את דב סגל נשקו רק הגברות, ואת רפי וטדי ומנדי שאולי לא נישק אף אחד, למי רות שהם שותפים בפאב.

החייסקי נשפך כמו בירה, והשיחה קלחה כמו שמפניה. החתיכות היו גם חתיכות וגם אלגנטיות, צירוף שאינו שכיח בימים טרופים אלה.

מי שהיה לו מזל תפס כיסא, והאחרים הסתובבו בפאב ובמירפסת, פלירטטו עם החתיכות ושתו בירה. האורחים סוג ב' — אותם מוכי גורל שלא זכו להזמנה לערב הגדול — הצטופפו ברוח נכאה ליד הגדר, והביטו בעיניים כמהות באחוריים התמוזזים של יעל אביב, במחשוף שלא היה לו סוף של מאלי לברך, אתם יודעים, אשתו — שלעבר, כמו בן — של מימון הידוע, בכובע בגודל חצי מצנח של העיתונאית אביבה סטן, וכו' וכו'.

האדריכל אלדר שרון חילק נשיקות, בי שימחה פרימיטבית קלאסית, לספרית ויו אלט, לפרדריקה, — ולכו ולכו ולכו, אש תו אילנה דוקא לא התרשמה מזה כל כך, אבל אמו, השחקנית חיה שרון, כן לקחה את הבן שלה בריצינות, וגראתה מודאגת למדי. טוב, היא בטח מכירה את התכשיט שלה.

לאט לאט טבעו כל הדאגות בבירה, בי יסקי, ובשמפניה. והשימחה שררה בכל לב. הכל החליטו שהעסק הצליח מעל למשוער, לכן מאז לא חדלה השימחה. והיא נמשכת ללא הרף עד היום הזה, בי הפסקות קלות לשינה חסופה, ודברים דו מים. אחרי הכל, לא הכל אפשר לעשות בפאב, אם אתם רוצים שיכניסו אתכם לשם שוב בפעם הבאה.

טודי: ביקור הגברת הצעירה

דוקטור על הסכין!

מצרים נתנו פעם במתנה למלך עבדאללה. נשארה גם הבעייה איך מפרנסים את כל הכבודה הזאת, בעיקר את הילדים, כי ה' תרנגולות כבר יסתדרו איכשהו. משה קדוש חשב וחשב — עד שמצא פרי נסה חדשה.

לקח את מה שנשארו לו למיגרש ריק בפיי נת הרחובות בארי וייצמן בתל-אביב, הקים את האוהל, העמיד את הקרון בפניה, ובחץ שם כמה שולחנות וכיסאות עתיקים לא פחות.

כשהכל היה מוכן, קנה אבטיחים ושם בחץ שיט:

„אצלנו כל אבטיח הוא דוקטור.“ בהתחלה היו קצת בעיות. כמה מהשכנים לא התרשמו מהייחוס של האבטיחים, וטענו שאבטיח הוא אבטיח אפילו אם הוא דוקטור, ואין לו מה לעשות בסביבה ארטיסטית כמו הסביבה שלהם. הם איימו אפילו לפנות לעירייה ולדרוש שתבטל את הרשיון שניתן למשה ולאבטיחיה שלו.

בשלב גורלי זה נמצא למשה קדוש מו' שיע בצורת ילדי השכונה, שהלכו מבית לבית והחתימו שכנים ליברלים וחובבי אביטיחים על עצומה לעירייה, שתורשה למשה קדוש להישאר, ושיהיה שמח.

מאז העסקים פורחים, ומשה הביא אפילו כמה מיטות שדה, וישן עם ילדיו באוהל. הקליינטים באים בהמוניהם, בכל שעות היום והלילה. הם יושבים על הכיסאות הרועים ואוכלים אבטיח כשבין רגליהם מס' תובכים הילדים של משה, הילדים של הש' כונה והתרנגולות.

עם הימים מתרבים תאריהם של משה וה' אבטיחים שלו, וכולם כתובים על שלטים גדולים ומאירי עיניים. עכשיו הוא כבר מלך מלכי האבטיחים בעברית ובאנגלית. בק' רוב יתלה גם דינלונים של צה"ל, וחמונות של הרמטכ"ל ושל נשיא המדינה. בשביל האווירה.

למשה קדוש היה פעם מועדון שקראו לו המערב הפרוע, עם סוטים, בית מרוח וכו'. יום אחד מתו כל הסוטים, והמערב הפ' רוע פשט את הרגל. למשה נשארו רק שבעה ילדים, כמה תרנגולות, קרונות דור' אר מהימים ההם, ואוהל ענק ונהדר, שה'

קדוש: פילוסופיה של אבטיח

תשקיף

משרד-החוץ ערך חקירה

נגד שגריר ישראל בקניה

שגריר ישראל בקניה, זאב לוי, מי ש' היה בשעתו שגריר ישראל בקפריסין, נק' רא לפני כחודש לארץ לחקירה במשרד' החוץ, בקשר למיספר האשמות שהועלו נגדו.

ועדת החקירה המיוחדת, בה השתתפו אברהם קיד' רון, סגן המנכ"ל של משרד-החוץ לענייני מינהל, יואב' גיבתון, מנהל המגנון, וישראל גוראריה, קצין הביט' חוץ של משרד-החוץ, חקרה האשמות על טיפול בלתי- הולם בכספים.

אחת האשמות היתה כי לוי קיבל תרומ' מה בסך 500 לירות שטרלינג מחברת "אקספרס טרנספורט" עבור מגבית-החיי' רום של ישראל, לא נתן תמורתה קבלה ולא העביר את הכסף ליעדו. לפי האשמה שנייה קיבל לוי סכום של 100 לירות שטר' לינג כדי לערוך מסיבה דיפלומטית במומ' בסה שבקניה. המסיבה התבטלה אך לוי לא החזיר את הכסף. האשמות נוספות נגעו למסיבה שערך לוי לכבוד שמעון פרס ושהוצאותיה הוגשו למשרד-החוץ בני' גור' לתקנות, וכן לדירה שבנתה בשבילו חברת "סולל בונה" הפועלת בקניה, ברי' חוב פרוג 12 בתל-אביב. לוי נשאר חייב לחברה תמורת הבנייה סכום של 15 אלף ל"י.

מסקנות ועדת-החקירה הועברו לנציבות שירות-המי' דינה. נציב שירות-המדינה, יעקב ניצן, אישר כי היו בירורים עם לוי בכמה בעיות, אך טען כי לפי מיטב ידיעתו לא הוקמה שום ועדה לחקירת ההאשמות. מנכ"ל משרד-החוץ, גרעון רפאל, טען כי החזרתו הקרובה של לוי לארץ באה לרגל סיום תפקידו בקניה, ונקבעה כבר לפני שנתיים.

כאשר נשאל רפאל בקשר לועדת החקירה שהוקמה לחקור את ההאשמות נגד לוי, טרם את הטלפון וסירב להגיב.

ספיר ינסה לדחות

את דייני החוצה

השלב הבא במאבק על הנהגת מע"י יעמוד בסימן נסיונותיו של פינחס ספיר לאליץ את משה דיין לפרוש מן המפלגה.

מזכ"ל מע"י משוכנע, כי רשימה עצמאית של דיין תשאב את מרבית קולותיה משורות הימין, לא תסכן את שילטון מע"י בכנסת השביעית. ואילו הישארותו של דיין בתוך המפלגה תאפשר לו פרישה בכוח מוג' בר אחרי הבחירות, ויהתברר עם שותפיו הימניים שישמרו על מלוא כוחם.

זאת הפיכה, שספיר מקשה את החיים על שמעון פרס, נמנע מכל מחווה של פיוס, ואף עשוי לזווג פרובוקציה שתגביר את מאמציו של פרס לגרום לפירוג.

מחפשים מטה

בחירות לרפ"י

אות הזמנים הפוליטיים: מתחן תל-אביבי ידוע מחפש לאחרונה משרד בן 30-40 חדרים, שלדבריו צריך לש' מש מטה בחירות של מפלגה מסוימת. לבעלי הבתים המתאימים הבטיח לתת תשובה תוך עשרה עד 15 יום. מבלי לומר זאת בפירוש, נתן להבין כי הכוונה למטה בחירות בשביל רפ"י, אם וכאשר זו תחליט לפרוש ממע"י.

מניין בא הכסף

למימון המחקר ?

שמעון פרס הזמין מחקרי דעת-קהל בסך 50 אלף לירות.

את העיסקה עשה עם המכון לחקר דעת-קהל של חברת מודיעין אזרחי. אשר התחייבה לתת לו תשובה על שורה ארוכה של שאלות המעניינות את פרס.

הפרק הראשון מתוך התשובות הוגש לפרס ערב כינוס ישיבת ראשי רפ"י לשעבר בביתו, לפני כשבוע עייס. אחד המימצאים העיקריים באותו סקר היה: 47 מנדאטים לרשימה עצמאית של דיין.

לפי ידיעות ממקורות של מפלגת העבודה, דה, שילם פרס את הסכום הנכבד מתוך קרן בת 380 אלף ל"י שנותרה בידי רפ"י אחרי שזו התפרקה והצטרפה למערך.

הצעה לרביו:

מקום חמישי

עם גבור סיכויי פרישתו של משה דיין, יגבר הלחץ על השגריר יצחק רבין להופיע ברשימת המועמדים של המערך לכנסת השביעית. בחוגי המזכיר הכללי של המפלגה מסתמנת ההצעה להציב את רבין במקום ה' חמישי ברשימה, מיד אחרי זקני המערך מע"י-מפ"ם. במקרה זה, יהיה רבין למעשה הפנים הצעירות ה' יחידות ברשימת מע"י, שלא יהיו פני כלכלן.

מי נרשם

בפינקס של ספיר ?

מה תפקידו של פינחס ספיר בקביעת רשימת המועמדים של מע"י ?

הוא עצמו הצהיר, כי בתוקף תפקידו כי מזכיר כללי הוא רשם בפינקסו כל מועמד הפונה אליו. אולם אין רישום זה מכטיח מאומה. את הרשימה הגדולה יעביר לווע' דת המינויים, בה, לדבריו, אין הוא מת' כוון לשבת.

אבל ידוע על מיקרה אחד לפחות, שסוג זה של רישום הרביו חבר חשוב. זהו מיקרהו של שר-החינוך זלמן ארן, שראה ברישומי של מזכיר הסתדרות המור' רים שלום לויין הבטחה להציבו במקום בטוח לכנסת. על רקע זה הגיש את התפטרותו.

המלך חוסיין

וילדיו

בחזית ישראל

תמונה זו מראה את מלך ירדן, כשמולו ניצבים שני בנים, הנסיך עבדאללה (7) והנסיך פייזל (6), לבישים במדים צבאיים.

היא צולמה בעת תימרון שריון ירדני, על הרמה מול ביקעת ה' ירדן, ומהווה חלק ממסע מקיף של המלך לא רק להדק את שלי' טתו על הצבא, אלא ללוות שלי' טה זו בסממנים של ראווה מיר' בית.

באותו שבוע עצמו הוחלף מפ' קד הצבא הירדני, ובמקומו מונה השריף נאצר, דודו של חוסיין. ה' מטרה ברורה: טיהור הצבא מ' גורמים עויינים, והכשרתו לקראת התמודדות אפשרית עם אירגוני החבלה בירדן.

לפי הערכת המדק, שהובעה בי' אוזני עיתונאים צרפתיים, יכול הוא עדיין להבטיח לעצמו נצחון במיקרה של התמודדות כזו - אם תבוא תוך החודשים הקרובים. מעבר לגבולותיו, עולמים ה' אירגונים הפלסטיניים להגיע ל' מעמד של כוח כזה, ששוב לא יוכל הצבא המלכותי לשבור אותם.

מגעים בין גח"ל

והאלוף חיים הרצוג

מגעים התנהלו לאחרונה בין גח"ל לבין האלוף במילואים חיים (וויאן) הרצוג, בקי' שר להצבתו האפשרית כמועמד הגח"ל לעיריית תל-אביב.

אנשי גח"ל נחושים בהחלטתם להציב כמועמד לרא' שות העירייה אישיות בולטת, אפילו אם אינה חברה באחת משתי המפלגות, חרות והליברלים. אחרי שמשא' ומתן שהתנהל עם רבי-אלוף במילואים חיים לסקוב ב' נושא זה לא נשא תוצאות, נערכו גישושים אצל ה' אלוף הרצוג.

האלוף הרצוג, איש רפ"י לשעבר, טרם ענה להצעות בחיוב או בשלילה. הוא חר' דיע שיחליט סופית בעניין רק אחרי שיתי' ברר אם אומנם יקים משה דיין רשימה עצמאית לכנסת.

אנכ, הרצוג מנהל בארץ את עסקיו של המיליונר היהודי-בריטי סיר אייזק וולפסון, שכנין עיריית תל-אביב שיך לו, בין השאר.

כלבים ישמרו

על מתנחלי חברון

מתנחלי חברון רוגזים על שהשיכון שנבנה לא-מכבר עבורם, ליד בית המימשל הצבאי, הפך לדבריהם ל' "גטו". המתנחלים טוענים כי המושל הצבאי החליט, ללא התייעצות עימם, להקיף את המיבנים שהוקמו ב' גדר כפולה.

בין הגדרות יתרוצצו כלבי-שמירה. הדבר נעשה כדי לשמור על ביטחונם של המת' נחלים, אולם הם רואים בכך נסיון לחתנכל להם ולהגביל את תנועותיהם.

סוזאייב

במקום לסקוב

זלמן סוזאייב, לשעבר נשיא התאחדות בעלי התעשייה, יתמנה במקומו של חיים לסקוב כיו"ר מיפעל מידוזה הביטחון. ה' הסבר: לסקוב עמום עבורה כמנהל רשות הנמלים.

במדינה

של ארתאנט לאו"ם על כישלון שליחותו של השגריר יארינג. בתגובה, התפרצת בסערת זעם, שנראתה לי מזוהה ביותר אצל דיפלומטים ותיקים כמותך, לא היתה לו כל זכות לומר זאת, קצפת על ארתאנט, אם אכן היה כישלון, לא היה זה באשמתנו השבתית, אבל בהתאם לסיפור, טוען ד"ר יארינג ש"דוקא אצל הערבים מצא נכונות למציאת יסוד כשלהו למו"מ, אך לא כן אצל הישראליים. כאן צעקת: ד"ר יארינג שיקר!" "ברי היה לי, אותו רגע, שמשרדך אינו הכתובת הנכונה לתקנות שלום. נפרדתי ממך בנימוס. זכיתי, בדרכי החוצה, לכירכת שלום נועמת."

הבחירות

מתכוננים

להסתדרות

הבחירות לכנסת נמצאות לפני הסף, אך בניגוד למערכות קודמות, לא הורגשה עדיין

יחסי חוץ

מי אמר

שהוא שקר?

מי אמר שהשגריר גונאר יארינג הוא שקרן? את ההגדרה הבלתידיפלומטית הזאת השמיע אדם בעל תפקיד דיפלומטי ביותר: מיכאל קומי, יועץ מדיני לשר החוץ ושגריר מיוחד, האיש מס' 3 במשרד החוץ הישראלי. הטענות והטענות הנגדיות ממלאות חליפת מכתבים סודית, שהתנהלה החדש בין ירושלים וברלין, במדינת קונטיקט.

"שפל מצידך". הדברים נפתחו במכתב קצר, על נייר המכתבים של משרד החוץ. תשובת לבי הוסבה למכתב שכתבת לי כמה אישים ערביים במרחב, כתב מיכאל קומי, "בהם אמרת כי, מיכאל קומי הומין אותי למשרד וגיינה בחריפות את השגריר יארינג כשקרן. אין שמץ של אמת בסענה זו. להיפך, אני מעריך ביותר את השגריר

ייעוץ מדעי
לפי כף היד
ניתוח אופי—
גילוי כשרונות—
ייעוץ לעתיד!

שלום שאול

SHALOM SHAUL

ת"א המלך ג'ורג' 33.

נא לקבוע ראיון מראש.

טלפון 226342

(10-12:30 ; 4-6:30)

גזור ושמוך — הטלפון אינו רשום במדריך!

יארינג (עם שגריר ישראל יוסף תקוע)
"משרדך אינו הכתובת הנכונה לשלום"

שום התחממות של האווירה. אולי מפני שהשאלה הגדולה לא הוכרעה: היפרוש דין? לא רק הבחירות לכנסת היו שרירות ב" ערפל. גם הבחירות להסתדרות, שיתקיימו בעוד קצת למעלה מחודשים, נראו מעורר פלות. אך בגלל קירבת המועד של הגשת הרשימות, ניתן היה להבחין לפחות ב" קווים הכלליים של מערכה זו.

אידאולוגיות קפואות. בסך הכל, יהיו הבחירות להסתדרות חזרה כללית לק" ראת הבחירות לכנסת. ישתתפו בהן כל המפלגות, פרט לדתיות. ראשי מסות הבחירות רואים בהן מיתחנים מוקדמים. השבוע הודיעה תנועת העולם הזה — כוח חדש כי החליטה להגיש רשימה מ" שלה להסתדרות. עיקרי המצע שלה: הפרדת חזרת העובדים מהאיגודים המיקצועיים, חופש פעולה מוחלט לכל איגוד מיקצועי, התנגדות לבחירות חובות.

תקוותה: לזכות בקולותיהם של בעלי מיקצועות חופשיים, פקידים ופועלים, שי מאסו באידאולוגיות הקפואות, והשוואפים להבטיח את זכויות השכירים במדינה.

הסברה

הצרכים של

המדינה

כיצד רואה ראש הממשלה את תפקידים הממלכתי של אמצעי התקשורת של המדינה? זאת אפשר לשפוט לפי מה ש" אמרה בישיבת הנהלת המערכת, שהתקיימה בשבוע שעבר בירושלים:

הצינו תוכנית בטלוויזיה. הראו כתב"ד. ראשה המנתחת את כתב"היד אמרה שזה שייך לאדם נבון, מבריק, מוכשר, וברקע הראו תמונה של אורי אבנרי... והאשה ההיא בקול-ישראל, ראינו את אורי אבי נרי, אמרה, אנחנו מלאים הערצה איך ש" אתה יכול למלא כל כך הרבה תפקידים בעת ובעונה אחת. מה זה? ככה מכינים ציבור לבחירות? איזה חוסר הבנה לצד כיס של המדינה? איזה חוסר הבנה לצד

יארינג. מעולם לא התייחסתי אליו אלא במי לים חיוביות. שפל ביותר מציין לפברק סיפור כזה, ועלי לתבוע ממך לתקן אותו מיד."

האיש שאלי הופנה מכתב זה הוא נורמן דייסי, מי שהיה יועץ בכיר של גנרל דהייס איזונהאר בימי המלחמה, וכיום כלכלן מצ" ליה. דייסי מעוניין בהשכנת שלום במרחב, ואחרי שנכשל בשיחותיו עם צמרת המיסטר המצרי, הוא דוגל בהקמת מדינה פלסטינית שתכונן שלום עם ישראל.

לא היה לו שום רצון לתקן את סיפורו. להיפך, הוא השיב לקומי מכתב חריף:

דמות הכובש. "בסוף ספטמבר 1968 הגעתי עם רעייתי לירושלים, והשכנתי ב" מלון המלך דוד, שם שהינו מספר ימים. ב" יום הראשון או השני לשהותנו במלון קיבלתי ממך, אישה, הומנה טלפונית לבוא ולבקר רך במשרדך למחרת בבוקר. לדברייך, ניהלת את השיחה ממעונך, כך שיומנך לא היה בידך. משום כך ביקשת ממני לצלצל אליך למחרת בבוקר, על מנת שנקבע שעה מדוייקת לביקור.

"למחרת הגעתי בשעה היעודה, והמתנת ליך במשך כשעה. המתנתי ברוח טובה, ביד" עי עד כמה עסק הניך.

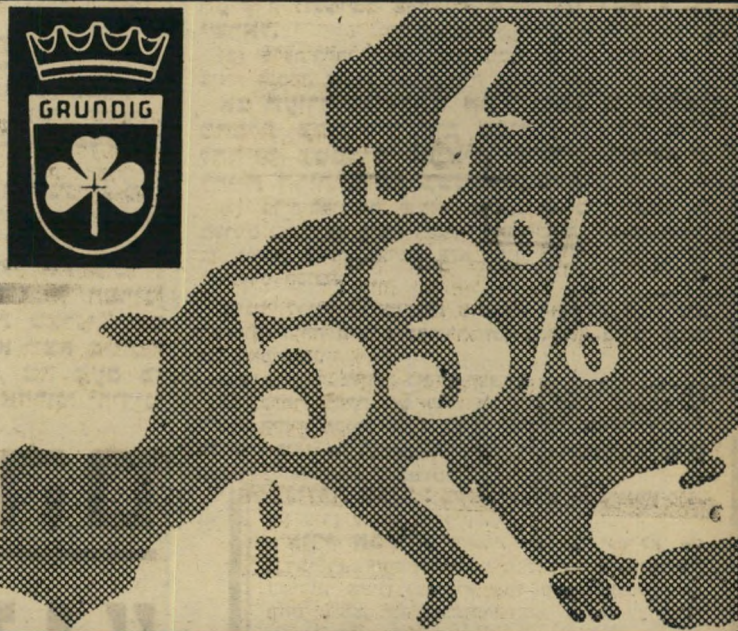
"הסברתי לך שאת ביקורי זה בישראל אני עורך כאזור אמריקאי פרטי, המכיר את בע" יות האזור ושוואף לעזור לאמצי השלום. סיפרתי לך שהגעתי לישראל מקאהיר, שם שוחחתי עם ראשי המדינה. אמרתי לך שנעשו סידורים להקל על שובי למצרים, במידה ו" אלא בישראל סימנים מעודדים כלשהם.

"לא גיליתי כל סימנים כאלו במשרדך. בהיותי בקאהיר, האונתי בעניינות להתרברבות של קצין בכיר — בעל דעת יחיד, ל" מרבה המול — שצריך לזרוק אותם לים. זכרתי אותו, עת האונתי לדברייך: בקרירות, ללא כל רגשי השתתפות ורוחב-לב — שהם כה חיוניים להשגת השלום — דחית כל הצ" עת משרה. בעיני, היית התגלמות הדמות ה" קלאסית של הכובש המנצח.

"יארינג שיקר". הנחתי על שולחנך את הגרסולס פוסט. הכותרת עסקה בדיחוי

האזנים פוסט חלוק

כן, 53% ממכשירי הטלוויזיה

הנמכרים באירופה

הם מתוצרת גרונדיג —

יותר מכל היצרנים האחרים ביחד!

הטלוויזיה החדשה

המיוצרת במיוחד עבור ישראל

GRUNDIG

זוכת גרונדיג בישראל: תל-אביב, נחלת בנימין 70, טלפון 54666
זרות גרונדיג: תל-אביב, רחוב נחלת בנימין 81, טלפון 612282, 615039

מדליוני מזלות

כפתורי נוי

מהיצרן לצרכן, בחנות החדשה:

אבנר

ת"א, רח' החשמל 1 (ככר המושבות)

חשוב לשחקנים

ולדוגמניות

אין צורך להיות רקדן

מקצועי כדי לרקוד ג'ז

הרקדן והכוריאוגרף שמעון לוי, בוגר אולפני מחול בני-יורק ובלוני דון, יקנה לך תוך חודשים ספורים כושר-תנועה ומיקצב.

קורסי-בוקר וקורסי-ערב

(2 שיעורים בשבוע בכל קורס)
פרטים: 25 17 13 טל. 8.00—
10.00 לפנה"צ; 17.00—20.00 בערב.

„אני רוצה לשאול אותך, גברתי ראש הממשלה, פנים אל פנים, שאלה פשוטה..."

ברור לו לחלוטין שאחרי 90 שנות מל"חמה בין העולם הערבי לבנינו כלל לא יכול להתכונן משאיומתן עקף, שיביא להגדרת עקרונות השלום שניתן להשיג, גוף תוך התייעצות עם הצדדים הלוחמים ועל דעתם. זוהי בדיוק כוונת ארבע הי מעצמות, או לפחות שתיים מהן.

מה פסול בכך?

ראשיהממשלה אמרה היום שאחת מארבע המעצמות, ברית המועצות, פועלת כשליחת הממשלה המצרית. זה נכון. אך האם זה פוסל את היוזמה, או להיפך? אם בכלל רוצים להגיע לשלום עם מצרים, צריך שבי יוזמה תשותף מעצמה הגנהית מאמון המצרים. הרי כל הכוונה היא לנהל שיחות שבהן באים בדברים ביניהם ידידי ישראל, מצד אחד, וידידי מצרים וידידי ירדן ולבנון מאידך.

השאלה המכרעת

כבוד היושב-ראש, ברצוני להעלות כאן את השאלה הי מכרעת, המגלה את חוסר-ההגיון הבסיסי בעמדת הממשלה. אני רוצה לשאול את ראשיהממשלה פנים אל פנים, ובכל הפשטות:

גברתי, האם את מאמינה שמנהיג מצי ריים יכול או רוצה להגיע בדרך זו לי משאיומתן ישיר ולחוזת-הדדי? אם אינך מאמינה — והרי את אומרת שאינך מאמינה — מה ההגיון המדיני בשלילת יוזמת המעצמות מצדנו? אם את בטוחה ששום דבר לא ייצא מיוזמה זו, כגלל סירוב המצרים, מה טעם כי כריית תהום כינינו ובין אחרוני ירדנינו

בוויכוח על משרד ראשיהממשלה נשא ח"כ אבנרי נאום פוליטי מקיף:

כבוד היושב-ראש, כנסת נכבדה.

בביקורה בבריטניה השיגה ראשיהממשלה הישג חשוב. כפי שקבעה היא עצמה, הצליחה להבהיר לחלוטין את הנר גודים החותכים הקיימים בין ממשלתה לממשלת לונדון. על כך קשה לברך אותה.

בעוד חודש תבקר ראשיהממשלה בארצות-הברית. יש מקום להנחה, שההישג העיקרי שלה שם יהיה להבהיר לחלוטין את הניגודים החותכים בין ממשלתה לבין ממשלת וושינגטון.

יש אנשים המפיקים הנאה וסיפוק מבדידותנו הגוברת ו-הולכת. יש אנשים המודדים את הצלחתה של מדיניות במספר פר הידידים ההופכים לאידידים, ובמיספר הלאידידים הי הופכים לאויבים.

לפי מודד זה הולכת ממשלת הגברת מאיר מחיל אל חיל — ועוד ירה נמויה.

מילים כדורבנות של גולדה

כבוד היושב-ראש, לפני שמונה שבועות האשימה אותי ראשיהממשלה בהאשמות חמורות, הטיחה בפני מילים כי דורבנות — כדרכה בקודש — וחלקה באופן קיצוני על יחסי ליוזמת-השלום של ארבע המעצמות.

בעיקבות יוכיח זה מצאתי חובה לעצמי לני פוע בעצמי לניוירוק ולוושנגטון, להיוועץ אישית עם כל המנהלים יוזמה זו מטעם אר-צותיהברית ובריטניה, כדי שאוכל לבוא אל הכנסת ואל הציבור כשכפי הערכות מוסמכות ומעורבות.

שוחחתי בין השאר ארוכות עם ראשי משלחות ארצות-הב-

גולדה, הגידי להם כן!

רית ובריטניה באר"ם, השר צ'ארלס יוסט והשר לורד קארואן, המנהלים את שיחות ארבע המעצמות באר"ם. שוחחתי עם הצוות האחראי בבית הלבן לענייני המיזוח התיכון, מטעם יועץ הנשיא ניקסון, הנרי קיסינג'ר, ועם סגן שריהחץ יוסף סיסקו, המנהל את שיחות שתי המעצמות.

אחרי כל השיחות האלה גברה בליבי איהבהנה — ואולי יש לומר: הפליאה והתדהמה — כלפי עמדת ממשלת-ישראל, כפי שהתבטאה גם בדבריה של ראשיהממשלה היום. עמדה זו כלפי יוזמת המעצמות אין בה הגיון, אין בה הערכה נכונה, אין בה תבונה מדינית.

תירוצים מגוחכים

ראשיהממשלה אומרת, שהמתיחות הצבאית גברה בעקבות שיחות אלה. האם לא נכון יותר לומר את ההיפך, שהתגברות המתיחות הצבאית והמדינית, ואפסית כל התקנות להגיע לשלום בדרך אחרת — הן שהולידו את יוזמת המעצמות? בהודמיות קורומת אמרה ראשיהממשלה, שיוזמת המעצמות פגעה בשליחותו של השגריר יארינג. אני שמח שלא חזרה היום על טענה זו, הגובלת בגיחוך.

במשך שנה וחצי לא היוו השגריר יארינג את הצדדים אף במילימטר אחד מעמדתם הנוקשה ביותר. יארינג הוא שביקש את יוזמת ארבע המעצמות, והוא מיחל שבעזרתה תתגבשה הצעות, העשויות להתקבל על דעת הצדדים ולהחיות את שליחותו.

והעיקר הוא זה: אין שום פתירה בין החי למות הכנסת לבין עמדת ארצות-הברית ובריי מניה בשיחות ארבע המעצמות.

מנוי וגמור עם ממשלת ארצות-הברית ועם ממשלת בריטניה להביא למשאיומתן ישיר בין ישראל לבין ממשלות ערב, בשלב מתקדם של השיחות, ולחתימת חוזה ישיר והדדי שלא ייבול באופן מעשי מחוזה שלום.

משאיומתן ישיר — כשלב שני!

כל ברידת המעוניין באמת בשלום, שאינו הולך שולל אחר סיסמות ריקות,

(א) מנוי וגמור עם ממשלת ניקסון למצות כל אפשרות של הסדר אמריקאי-סובייטי במרחב שלנו.

אם נחבל בכך, אנו יוצרים סכנה ממשית של התרחקות הרתיסכנות בין ישראל ובין המקור העיקרי לתמיכה מדינית, כלכלית וצבאית בי ישראל.

(ב) בדתהקהל האמריקאית גוברת בצורה בולטת וקיי צונית הנטייה לנטוש התחייבויות גלובאליות.

אם תעורר ממשלתנו את הרושם כי ישראל מחבלת בסיכוייהשלום ככוונה תחילה, כדי להתחזק בשטחים כבושים, עלולות התוצאות להיות הרות-ישראה בשנים הבאות.

(ג) ברית-המועצות פועלת בכל כוחה כדי לשכנע את מצרים לקבל את עיקרי ההצעה האמריקאית, לא מתוך אהבה תיורה אלינו, חלילה, אלא מתוך ראייה מפוכחת של האינטרס הסובייטי.

בניגוד להודעות המופצות בישראל, התשובה הסובייטית האחרונה היתה חיובית בעיקרה, וכך נתקבלה בחוגי המימ של האמריקאי.

(גולדה מאיר צוחקת באופן הפגנתי).

אם גברתי צוחקת, יש תחת ידי קטע מתוך החשינגטון 1908, עיתון מקורב מאוד לחוגי המימשל בארצות-הברית.

הכותרת היא: U.S. Optimistic Over Changes In Soviet Stance on Mideast.

גולדה מאיר: בשביל לקרוא בושינגטון-פוסט אין צורך לנסוע לאמריקה.

אורי אבנרי: לצערי, לא אני וגם לא את.

גברתי ראשיהממשלה, יכולים לצטט דברים שנאמרו בשיחות שאינן לפירסום. אבל מה שכתוב בעיתון מותר לצטט, ומה שכתוב בעיתון תואם, לפי מיסב ידיעתי, את ההערכות בחוגי ממשלת ניקסון, והעריכות את משמעות בטיס להמשך היוזמה.

(ד) בצמרת המיטטר המצרי יש התרוצצות בין חוגים קיצוניים לבין שואפי הסדר. בושינגטון מאמינים כי עכדי אל-נאצר הוא בצד המתון.

תשובות לגרומיקן — שוב בניגוד להודעות המופצות בישראל — היתה הסכמה להמשך המשאיומתן על ההצעות האמריקאיות, ותזוזה מסיימת לכיוון הרצוי.

אין ביטחון שלילי מצרים יוכל בסופו של דבר ללכת בדרך המוצעת עלידי האמריקאים. הדבר תלוי לא במעט בהצהרות ובמעשים של ממשלת-ישראל. הדבר תלוי גם בהליכהרוח בעם הפלסטיני, ובאירגוני הפדאיון.

מבחינה זו בוואי היה קל יותר להגיע להסדר אילו היתה ראשיהממשלה משתדלת להגיע לדו-שיח עם מנהיגי העם הפלסטיני בשטחים המוחזקים, לפחות במידה שהיא משתדלת להגיע לדו-שיח עם מנהיגי הגויים.

הרי יותר קל ויותר זול לדבר איתם, מאשר עם הרולד וילסון ועם הנשיא ניקסון.

מי ישלם את המחיר?

ארדני היושב-ראש, יש סכנה איזומה שבגלל ההתרוצצות במפלגת העבודה, והפרישה הי אפשרית של חסידיו שריהבטחון, תגבר בארץ ההתחרות על כתר הקיצוניות, התחרות שאת מחירה ישלם עם ישראל.

זוהי ההתחרות שאת סימניה שמענו כבר בוויכוח של הי יום, כאשר אנשי המפד"ל ול"ע התחרו ביניהם ועם חברי הכנסת תמיר בקיצוניות של דרישות התנחלות וסיפוח. מה נאשר לתמיר להגיד אחרי הדברים ששמענו מפי חברי-הכנסת האונגד?

אנו מרימים את קולנו נגד סכנה זו, וקוראים לכל שוחרריהשלום בישראל להתלכד ולהקים סכר בפני נחשולי השוביניזם והסיפוחים.

ביע נגד הצעת-חוק הנושאת את שמו שלו. את הנאום נגד „חוק כיבשת הרש“, כפי שכינתה אותו, שבא להקטין לחצי את הזמן העומד לרשות סיעתנו בטלחזיה בבחירות, אפרסם בהודעות קרובה.

כנסתתימה הישיבה בהצבעה על חוק זה (הוא נתקבל ברוב של 19 בעד, 6 נגד, 1 נמנע — בסך הכל 26).

יכולתי בקיבוש לעי מוד על רגלי. בחוזרי תל-אביב, ניקרו במחיר רק שתי מחשבות: איך להיכנס ל-

מטה (במהירות האפשרית) ואיך להפוך את מעצתנו לסייעת-רבים (כנ"ל).

אני מפרסם נאומים אלה כאן, לא רק מפני שאין מקום, אלא גם מפני שהם מהי וחים סיכום מתאים של כל המצב בכנסת, ואחזור לכך בעוד שבועיים, בתום המושב.

טלחזיה בבחירות. מתחתי את החיכוך על חוק הבא להסדיר את השימוש בטלחזיה בבחירות. חוק זה נושא את שמי, כי הוא מתבסס על שתי הצעות-חוק שלי בנושא זה, שנתקבלו על-ידי הכנסת.

אולם בהודעה שגנו ההצעות עד ללא-הכר, הסכרת, איפוא, מדוע זה קורה בפעם הראשונה בתולדות הכנסת שחברי-כנסת מצי

ת, וכן מנהלת משאיומתן עם רב-אלוף מיל. חיים לסקוב, לתפקיד ראש עיריית תל-אביב. כל אלה הם ברגע זה עובדי הי ממשלה או רשות ממשלתית. אני חושש ש-

הצעת-חוק זו של חג"ל באה לשמש אליבי לגח"ל עצמה.

תיקון הכנסת. ניקמתי הצעת-חוק פרטית שלנו לתיקון סודי של הכנסת, עלידי הגבלת המשמעת הסיעתית והקואליציונית. אחרי ששרי-המשפטים ענה לי, השתמשי בזכותי ועניתי לו בנאום שני.

הענינו הורר, כמובן, מסדר-היום.

לאסיפה שלו. אני יודע זאת מנסיוני.

הופעת פקידים ברשימות. הסכרתי מדוע נמנענו מהצבעה על הצעת צבי צמרמן מגח"ל, שהציע לאסור על פקידים ר-

קצינים להופיע ברשימות לכנסת. לפני ש-

עברה שנה מתום כהונתם. תמכתי בהחלט בעצם העיקרון, אך הסתפתי:

אורי אבנרי: אינני יכול להצביע בעד הצעה זו, בצעם הימים בהם נודע בציבור שנח"ל מנהלת משאיומתן עם אלוף אחד של צה"ל, אריק שרון, ומנהלת משאיומתן עם צה"ל שני של צה"ל (שאת שמו חסר) —

נאומים במקהל מינה

● **פעולה מפלגתית של חיילים.**
הסברתי מדוע נמנענו מהצבעה על הצעת חוק של אליעזר שווסטק, שתבע לאסור על קצינים מדרגת סגן ומעלה כל פעולה מפלגתית, ובכלל זה אף השתתפות פאסיבית, בתלבושת אורחית, באסיפה מפלגתית. אמרנו:

אורי אבנרי: להוציא את צה"ל, להוריד את רבבות הצעירים המגויסים בכל צורות השרות, מפעילות פוליטית בארץ — הרי זה יפגע פגיעה חמורה ביותר בדמוקרטיה הישראלית. (ומאידך) גם במצב הקיים יש סכנות חמורות. קצין השייך לי סיעה שלי עלול לפחד לבוא לאסיפה שלי, ואילו קצין השייך למערך לא יפחד לבוא

בהן עלה החום בהתמדה ל-39.5. באותן שבע שעות נאמתי יותר מאשר בכל יום אחר בכנסת — שישה נאומים, מהם חמישה ללא הכנה:

● **הארכת חינוך חובה.** נימקתי את ההסתייגות שלנו לתקן המוצע, שבא להאריך את חינוך החובה בשנתיים, תבענו להקדים את ביצוע הדבר בשנה, ואמרנו:

אורי אבנרי... ברור שהממשלה תסיר עתה את חובתנו, אלא שפירוש מבחינה תקציבית, תשובתנו היא, שטיבו של מיסטר נמדד בסולם העדיפויות שלו. העניין שלפנינו בוודאי צריך לעמוד — מלבד הביטחון — בראש סולם העדיפויות של מיסטר הגנרל.

בחינוך על חוק הסלחיות בבחירות, שהתבסס על הצעת חוק פרטית קודמת שלנו. אמרנו וזכרנוני ניגש אל מזכיר הכנסת, ביקש לדחות את הצעתנו לשבוע הבא, נר"כ מצבי המזכיר הודיע כי אין הדבר אפשרי, היה ברור לנו, איפוא, שאם לא נעלה את ההצעה באותו יום, נפסיד אותה בכלל.

המזכיר אומנם הציע שנבקש את שאר בעלי ההצעות שיסכימו להקדים את הצעתנו לפני הצעותיהם. אולם מכיוון שאחד מהם היה ח"כ מנחם מנדל רוט, ויתרתי על הרעיון.

לא היתה לי ברירה אלא להישאר באולם הכנסת, באופן רצוף, כימעת שבע שעות,

ביום הרביעי האחרון חשתי בכל אברי גופי מדוע חיוני הוא שסיעת היחיד שלנו תהפוך לסעתיבית — ומהר.

אותו בוקר באתי לכנסת כרגיל. זמן-מה אחרי התחלת הישיבה חשתי ברע והיה נדמה לי שיש לי חום. לא יכולתי לצאת מן האולם, מכיוון שהייתי יכול להקרא בכל רגע לנמק את ההסתייגות שלנו לתיקון חוקי-החובה. מזכירנו הגניבה לי מדחום לתוך האולם, ומדדתי את החום בהיחבא.

היו לי 38.5 מעלות.

לאותו יום נקבע לי שני עניינים חשובים — נצטוו להחוק הפרטית האחרונה שלנו בכנסת השישית, והנאום הראשון

יכול לקוות לעמוד מול מנגנון אדיר המגויס נגדו, לא כל שכן במשפט בליכך מקצועי וכלי כך מסובך, כמו במשפט זה.

דרושה סיגוריה ציבורית

הייתי יכול להביא דוגמות רבות חמורות עוד יותר. האם אנחנו יכולים בכלל לדעת כמה אנשים הודו באישומים מאונס, לא מפני שזענו במר-תפינוניים, אלא מפני שדעו שמחוסר אמצעים יש להם סיכוי קלוש בלבד לזכות בהוכחת ציד קתם, ואז הם מתפשרים לא פעם עם פרקליט המדינה על הודאה באישום פחות חמור, כדי להיחלץ מהמשפט על האישום היותר גדול.

אני מעורר את כל השאלות האלה כמוון למחשבה. לא נפי תור בעיה זו על רגל אחת. מדינות רבות, אולי כל ה-מדינות, מתחבטות בה, ועדיין לא נמצא הפיתרון. דומני ששום מדינה לא התגברה עדיין לגמרי על המת-כונת המשפטית של התקופה הפיאודלית, ושל התקופה ה-פלוטוקרטית. דומני ששום מדינה לא עברה עדיין את המה-פכה הדמוקרטית האמיתית בשטח המשפט.

גברתי היושבת-ראש, ייתכן שהפתרון הוא, כפי שמוצע בארצות-הברית, בהקמת מנגנון ממלכתי גדול של סיגוריה ציבורית, מעין פרקליט-הציבור מול פרקליט-המדינה, מנגנון שיהיה שווה בממדי וכושרו לפרקליטות המדינה, ומצויד במכשירי-חקירה שיוכלו לי-התמודד עם הכלים המשטורתיים של התביעה.

האמות במיקרי מוות

באחרונה, כבוד היושבת-ראש, הייתי רוצה להעלות עוד נושא, שאני מתחבט בו קשה — העניין של חקירת מיקרי מוות.

התחלתי להתעניין בזה בקשר למיקרה של הערבי אבו-עאקרה, שמת במעצר, ואיני רוצה לחזור על פרשה זו עכשיו. אמרתי מעל דוכן זה שאיני יכול, כלפי עצמי, לקבל את המסקנות של השופט החוקר, ולוא רק משום שלא היה בחקירה ייצוג לשום צד, חוץ מהמשטרה.

המשטרה חקרה את העדים של המשטרה, ואיש לא חקר אותם מלבדה. אבל לא רק בגלל מיקרה מסוים זה, שהוא חמור, אני חרד לעניין זה.

מתנהלת עכשיו חקירת-מיקרה-מוות, מיקרה טראגי מאד ומחריר מאד, של הנער בן ה-16 שנפטר בנסיבות מיסתוריות — אולי תלה את עצמו, אולי היה זה אסון מסוג אחר — בתא של כלא תל-מונז.

בכלל, איך נער בן 16 מגיע למקום כזה — זו שאלה אחרת, חמורה בפני עצמה. שם יש לפחות שני צדדים, ה-משפחה מיוצגת בחקירת-מיקרה-מוות זה, אבל האם התהליך הזה מאוזן?

מצד אחד עומדת המשטרה, יחד עם הפתולוג הממשלתי. הפתולוג הממשלתי אמנם אינו כפוף להלכה למשטרה, אבל למעשה הוא חלק מן המנגנון. כולנו יודעים זאת. הם עובדים יום-יום בשותפות מאד הדוקה, ואין למשפחת הנער אפשרות להשיג מימצאים של מומחים בלתי-תלויים, להבדיל מאלה של הפתולוג הממשלתי.

איני רוצה להתייחס עכשיו למיקרה מסוים זה, וגם איני יכול לעשות זאת, זה סוביידיצה. השאלה היא: האם בכל ההליכים האלה של חקירות-מיקרי-מוות הנענו אל הצורה הצודקת? במיקרה זה של חקירת-מיקרי-מוות נכון עוד יותר מאשר בכל מיקרה אחר העקרון שצדק צריך לא רק להיע-שות, אלא גם להיראות. כי כאן יש תמיד משפחה שכאבה מובן, ולגביה, על אחת כמה וכמה, חל העקרון שהצדק חייב להיראות בבירור.

ביובו על המשפט, כפי שפורסם בעיתונות, כ-140 אלף לירות משלו.

מן הרגע שהוחלט להגיש נגדו משפט, על סמך עדותה של אשה שכולנו ידענו מראש שהיא מופרעת קשה, לחם מנגנון התביעה הכללית בשינוי ובציפורניו להרשעתו, כאילו היה זה עניין של חיים ומות למדינת-ישראל.

ואני שואל: מי יחזיר לשופט מלחי את שנות חייו, את סכומי-ההטעם שביזבז?

כאשר אדם פרטי גורם, בשגגה או בזדון, נזק חמור לזו-לתו, ניתן לתבעו לדין ולקבל ממנו פיצויים. אך כאשר ה-מדינה עצמה טועה, כאשר היא יורדת לחייו של אדם, מאשר מה אותו בפשעים ולבסוף יוצא האיש זכאי — מי מפצה את הקורבן?

אריה בחר: מה המצב במדינות אחרות?

אורי אבנרי: אותו המצב, אבל אין זה מנחם אותי.

על כמה שידוע לי, לא הוחזרה לשופט מלחי אף פרומה שחוקה אחת מן ההון שביזבז.

צדק — רק לעשירים?

וכאן עלי לשאול שאלה אכזרית: מה היה קורה לולא הואשם השופט מלחי, איש עשיר מאד, אלא שופט אחר, עני ואביון, או סתם אדם? איזה סיכוי היה לו לעמוד כי משפט כזה?

האם יכול היה להרשות לעצמו בכלל הגנה כזאת? האם לא היה עלול להפסיד את המשפט בגלל ייעוץ משפטי גרוע? האם לא היה מתפתה להתפשר מראש עם התביעה ולהודות במשהו, ולגרום עוול לעצמו רק כדי לצאת מן הגהנום הזה?

המותר לנאשם להתפרנס?

עלי לעורר מיקרה שני, משפט מנהלי בנק פויטסוונגר, על רקע אחר. משפט זה הוא עדיין סוביידיצה, ורק בעוד כמה ימים יינתן פסק-דין הסופי בעירעור.

אולם תוך כדי מהלך הדברים קרה המיקרה הבא: הנאשם השני, שהוא איש חסר כל אמצעים, הועמד במשך למעלה משנה במצב של אבטלה מאונס. עד שהוגש כתב-האישום, ולאחר מכן עד שהוכרע המשפט בערכאה ראשונה.

במשך כל החודשים האלה היה צריך לשלם כסף רב לעורכי-דין, אך לא היה מסוגל לקבל עבודה כלשהי. וכאשר ניתנה לו עבודה במפעל ממשלתי — הזמנה של חוות-ידעת כלכלית-מקצועית בתחום התמי-חותו — בא פרקליט המדינה ועלפי דרישתו האישית פוטר האיש מן העבודה.

כאשר הגשתי שאילתה על כך לשר-המשפטים, ענה לי ב-השוואה למצבו של פקיד-מדינה המושעה מתפקידו. אולם, כבוד השר, הפקיד המושעה מקבל חלק משכרו, ולפעמים המדינה אף מממנת את הגנתו (כמו ב-מיקרהו של יחזקאל סהר, ש-הורשע בעוון שבועת-שקר ב-עוון מפקח כללי של משט-רת ישראל).

אין הדבר דומה כלל למצבו של אזרח פרטי, הנשאר לפתע חסר כל פרנסה, לו ולילדיו, דווקא בשעה שכל חייו תלויים בגיוס אמצעים למימון הגנתו המשפטית, אשר בלעדיה לא

בוויכוח הגדול על משרד המשפטים אמר ח"כ אורי אבנרי:

כאחר המשתתפים המעטים בויכוח זה שאינם משפטנים, הייתי רוצה להעלות כמה הירורים, שאולי כלל אינם עולים על דעתו של משפטן מיקצועי.

אני רוצה להציג שאלה עקרוניות לגבי כל מערכת-השיפוט במדינה והיא:

האם קיים שיוויון האזרחים בפני החוק? מעשה? האם זכותו של כל אזרח לשיפוט הוגן אמנם מתממשת במציאות?

שאלה זו קיימת לגבי כל משפט, ואפילו במשפט אורח. עשיר, שיש בידו לשכור עורך-דין מוכשר, ממולח ויקר;

צדק — רק לעשירים?

ועני, שאינו יכול להרשות לעצמו פרקליט מוכשר כזה, או פרקליט בגלל — האם יש להם סיכוי שווה בפני כס המש-פט?

אולם השאלה חמורה שבעתיים כאשר מדר-בר במשפט פלילי. מצד אחד, המנגנון האדיר של המדינה, הפרקליטות, המשטרה, משאבים גדולים ולפעמים עצומים; מצד שני — הנאשם לברו.

אין סיכוי לנאשם

אפשר היה לומר בתאוריה, כי מנגנון המדינה שוקד על הצדק, ועל הצדק בלבד, ואין הוא צד במשפט במובנו הרגיל של המושג. אך כולנו יודעים שיש זה נכון במציאות. משהחלו ההליכים, קיימת אמ-ביצה — אולי טבעית — מצד התובע המשטרה, מצד נציג ה-פרקליטות, ואף מצד פרקליט-המדינה עצמו — להצליח, לר-כות במשפט, כלומר, לזכות ב-יורה ובמעמד.

נאשם עני, שאינו יכול להרשות לעצמו פרקי-ליט, או השוכר לעצמו פרקליט פחות-ממולה — האם יש לו באמת סיכוי סביר והוגן לזכות במשפט, לממש את מלוא זכויותיו עדיפי ה-חוק?

בוודאי, יש שופט מיקצועי, והוא שוקד על החוק ועל הצדק, ולא תמיד מגוי וגמור עם התובע להשיג הרשעה בכל מחיר. אולם מערכת-השיפוט שלנו בנויה על מאבק בין שני הצדדים, כמו בזירת התאבקות.

והנאשם העני דינו כמתאבק קטן, צמוק ו-בלתי-מאומן, הנכנס לזירה מול מתאבק חסון, זריז ומקצועי.

יש כאן הבדל חותך בין עני לעשיר, הבדל הקיים באר-צות רבות ואשר תחושת הצדק שלנו לא היתה צריכה ל-סובלו.

מי יפצה את מלחי?

ניקח לדוגמה את משפטו של השופט מלחי. עד שיצאה צדקתו לאור, היה צורך ב-214 ישיבות. הנאשם ב-רנש לאשמת זה ריגל חודשים מחייו. כעבודה מלאה. הוא

דני

מלחי

אברעאק

אבל עשה אותו לענין פורמאלי בלבד

מתה. פעם אחת אפילו התיישבה באמצע נאור מה במחאה תוך איום להסתלק אם מישו יעז להתערב בדבריה. אחר כך גיצלה את ה' הודמנות הראשונה כדי להפגין את זעמה — והסתלקה מן האולם.

★ ★ ★
זכרה לא הספיקה להאזין לדברי רוב הנאומים בכנס. לוא היתה עושה זאת, היתה מסתלקת ודאי קודם לכן. חוץ מכ"ב יצחק נבון, ששלל את הפילוג, וכמה נאומים שלא דיברו לעניין בכלל, הסתערו חברי רפ"י לשעבר בחמת זעם על מפלגת העבר דה ומנהיגיה. אנשי ארץ-ישראל השלמה וה' תנועה למען משה דיין לראשות הממשלה,

עישנה בעצבנות ועיוותה את פניה. כשעלתה על הבמה לדבר, פרעה מייד את החשבון עם פרס ודיין. "שמחתי לקבל את הזמנתו של משה דיין לבוא, ולוא גם לשעה קלה, ל' אסיפה", אמרה. רחש עבר בקהל. "מי הו' מין את מי?" שאלו הנוכחים, גולדה את עצ' מה או דיין את גולדה?

גולדה לא השאירה ספיקות: "אני לא הו' מנתי את עצמי", אמרה. "אתם לא מחויי' בים לשמוע אותי. אם חשבתם שאבוא הנה ואטיף לכם להתפלג — חשבתם לא נכון. בכל אופן — משה דיין לא הבין מה אתם רוצים."

אחרי זה היתה גולדה חסרת סובלנות. כ'

צחוק, צחוק, אבל...

גולדה מאיר ומשה דיין בכנס חברי רפ"י, כשהם צוחקים וידידותיים. שתי דקות לאחר שצולמה תמונה זו נתקפה גולדה זעם מהערת

סבתא שתלטנית, שאינה מוכנה לראות את נכדיה מתפרעים, אימה תוך כדי נאומה על חברי רפ"י שאם לא יהיו ילדים טובים, היא תעניש אותם. מדי פעם קרא מישו לעברה קריאת-ביניים. גולדה נעלבה עד עומק נש'

מצאו אלף ואחת סיבות מדוע על משה דיין לצאת ברשימה עצמאית לכנס.

אבל דבר אחד ברור: אין חשיבות לאף מילה שאמר מישו מהנוכחים. לא היה זה ענייני בעד או נגד פילוג. היה רק אדם אחד

גולדה כועסת

גולדה נואמת בכנס חברי רפ"י לשעבר. בנאומה הדרמטי ניסתה גולדה לנצל נימות רגשיות כדי להשפיע נגד פילוג, אולם לא חסכה דיבורים תקיפים, נראתה כמורה הנוזפת וגוערת בתלמידים שלה.

הוסיף דיין. "או שאהיה דייר משותף או שאחפש לי בית אחר". אבל הוא אמר מה שכולם רצו לשמוע: שהוא רוצה בעצם להיות בעל-הבית.

אבל הוא נמנע בכל מחיר מלתקוף את גולדה מאיר או פינחס ספיר.

בסוסו של הכנס לא יצאו אזהרות של דיין חכמים יותר משהיו לפניו. הם לא יד' עו אם עליהם להכין את עצמם לקראת פי' לוג או לא. מה שהיה ברור להם הוא שהם צריכים להיות כפופים לקפריזות של דיין.

מה שאירע בכנס הוכיח כי הפילוג הוא כימעת בלתי נמנע. ייתכן ודיין ניסה לנצל את הכנס כאמצעי לחץ על גולדה וספיר כדי להשיג כמה מתביעותיו. אם היתה גול' דה מגלה נכונות לכניעה ויתורים, היה דיין נשאר בעבודה. אבל היא לא גילתה נכונות כזאת. להיטך — הקרע הועמק.

במצב זה יציאתו של משה דיין ברשימה עצמאית לבחירות עשויה להיות עניין של זמן בלבד.

אבל משה דיין מכין כנראה הפתעות לא רק ליריביו אלא גם לתומכיו. לרבים מחב' ריו לשעבר ברפ"י, הנאחזים בו כבאילן, לא יהיה כלל מקום ריאלי באותה רשימה עצמאית שהם כל כך רוצים לראותה.

באולם שיכול היה לקבוע אם יהיה פילוג או לא יהיה פילוג. זה היה משה דיין. לאיש לא היה חשוב גם למה צריך להיות פילוג. אם משה דיין רוצה להיות ראש-ממשלה, בבקשה — כולם אחריו. אם משה דיין רוצה להיות שר-ביט' חוץ בממשלת גולדה, גם כן בבקשה. כולם שוב אחריו.

מאז תקופת הוזהר של דוד בן-גוריון לא ראתה הארץ פולחן אישיות כזה, כפי שבא לידי ביטוי בכנס רפ"י. מחיאות הי' כפיים שפרצו כל פעם שמישהו הזכיר כי דיין הוא "נכס לאומי", גרמו לאסוציאציות בלתי נעימות על מעמדים דומים.

★ ★ ★

משה דיין עצמו היה הוזהר מכל הי' נוכחים. הוא לא אמר אם הוא רוצה לי' התפלג או לא. מעריציו לא ידוע בה הוא רוצה בעצם.

"אני לא רואה בכנס זה כנס פילוג", אמר דיין וקצר מחיאות-כפיים. "לפני רפ"י לא עומדת שאלה של פילוג מאחר שהאיחוד לא קם ולא היה", אמר דיין בפסוק הבא, ושוב מחאו לו כף.

"אינני מוכן להיות דייר-מישנה במפלגה".

דיין מדבר. המשפחה מבסוטים

רות ואסי דיין, אשתו ובנו של שר-הביטחון, יושבים בין הקהל בכנס רפ"י. רשתת צילומים רחבת

אתה עיף,
משועמם?
רצונך לצאת
מהשיגרה -
קח ארוס
ספר ארוס

נשים אוהבות את ארתור קינג!
מדוע?
ו'ק קרול, הסופר האמריקאי
הצעיר, מגלה זאת בסיפור

אני מספר חזק

נאשר חיי הנשואים השיגרתיים
מאסים על זוג אמריקאי צעיר
עשיר, הם לא רואים מוצא אלא
לחפש תענוגות בלתי-מקובלים,
רחק מעיני החברה והמוסר.

נהעזה בלתי רגילה מתקשרת
קבוצת זוגות נשואים במטרה
אחת ויחידה...

זיכסיום והפגישות נסובים על
גיר אחד ויחיד -

משחקי תענוגות

ספר בלתי רגיל
פרי עטו של הסופר
פס-דיאלן

נארלס סימונס מגיש לנו את
אחד מספריו האחרונים שיצאו
לאור בארה"ב

עולמו האינטימי של צ'ארלי

ספר מושחת ונפלא
מהתחלה עד הסוף
שבועון הטיים

בשבוע הבא יופיע זכרונות סטודנט נואף

מאת הסופר האנגלי
ג'והן קלילנד

מחבר

מאת גיל

במדינה

העם

מלחמות

היהודים

השבוע הוסיפו להשתולל הקרבות לא-
רך הקחים, מטוסי חיל-האוויר הפילו עוד
מיגים, ולוחמים עבריים שילמו בחייהם
ובדמם, תוך הדיפת חזירות מדרום וממזרח.
אבל לא זו היתה המלחמה שריתקה את
תשומת ליבו של הישראלי המצוי. הוא
עקב הרבה יותר אחרי "מלחמות היהודים"
— ובראש וראשונה אחרי המתרחש בתוככי
מע"י.

מלחמות אלה נשארו אומנם רחוקות
מהכרעה, אבל עוד בטרם נפתח הכנס של
רפ"י בקולנוע סינרמה בתל-אביב, אפשר
היה להבחין בתוצאה העיקרית הצפויה
מהתמודדות זו בין דיין לבין ההנהגה הח'
תיקה של המערך:

מול התביעות האקטיביסטיות להתנחלות
ו"יצירת עובדות" של דיין, ניפנפו מנהיגי
המערך בסיסמאות סיפוחיטיות לזהות.
אין ספק, כי כאשר יתחדדו היחסים עוד
יותר בין שתי הקבוצות — יושמעו הכרזות
קיצוניות עוד יותר, משני הצדדים. ההת-
חרות על ההנהגה תהפוך התחרות על כתר
הקיצוניות.

גלילי מספח. ההכרזה מרחיקת-הלכת
ביותר שהושמעה עד כה באה מסיו של
מתנגד מובהק של דיין, שרה-הסברה ישראל
גלילי, שאפסות הסברתו הוכחה שוב ושוב,
עלה על דיין, כאשר הכריז מעל גלי צה"ל:
"אני חושב שאפשר לומר במידה מוחלטת
של ודאות, כי חבל עזה שוב לא ייפרד מ'
מדינת-ישראל."

לא התקבלה אומנם שום החלטה רשמית
על כך בממשלה, אך גלילי ניחם את שומו
עיו: "אני בכלל מעריך את העובדות יותר
מאשר את ההכרזה עליהן."

כאשר הכרזות ומעשים מסוג אלה נעשים
בצל "מלחמות היהודים" ומירוץ הבחירות,
קיימת סכנה רצינית כי השלום יפול חלל
ממור תועה.

המלחמה

צה"ל

לקח יוזמה

לא היה דבר ששיקף את אופייה של ה'
מלחמה עם מצריים, כמו הבדיחה שהת-
הלכה השבוע ברחובות תל-אביב.

"מפקד חיל-האוויר הסובייטי הודח", הכ-
ריו כותרות העיתונים. "אתה יודע למה?"
שאל יהודי את חברו, "זה מפני שברוניב
ראה שני מיראזים טסים מעל הקרמלין."

חיל-האוויר הישראלי הוכיח השבוע בצו-
רה החלטית כי שמים של מצריים פתוחים
לפניו בצורה בלתי מוגבלת. תוך שבוע אחד
הופלו שבעה מטוסי מיג 21 בקרבות אחר
שהתחוללו מעל אדמת מצריים. מטוסים
אחרים חדרו למצריים עלית, צילמו שם

את תוצאות פשיטות צה"ל על קו המחת.
מלחמה ללא הכרעות. העליונות ב'
אחרי היתה רק אחד הצדדים של המלחמה
עם מצריים לאורך חזית התעלה ובתוככי
מצריים. גם על הקרקע השיג צה"ל, בפעם
הראשונה מזה זמן רב, עליונות במלחמה
הסטטית, של ארטילריה ויורי מנשק קל.
הוא נטל את היוזמה לידי. דיווחי משקיפי
האוויר בגזרות התעלה ציינו כי השבוע היו
אלה כוחות צה"ל שפתחו במרבית המקרים
באש לעבר הצד המצרי של התעלה.

כל מי שביקר בגזרות התעלה יכול היה
לראות את השינוי. מה שניסו המצרים
לעשות לישראל נעשה להם. השבוע, בפעם
הראשונה, לא נראה אדם חי גלוי בצידה
השני של התעלה. אף כלירכב מצרי לא
העז לנסוע חשוך למעוזים הישראליים בגדה
המזרחית.

את מפתח המוחצת ביותר ספגו המצרים
שעה שניסו לפשוט על מוצב צה"ל מול
איסמעיליה בכוח של פלוגה לדבריהם, נהרפו
והשאירו בשטח תשעה הרוגים. צה"ל עלתה
המלחמה בחיי שני קצינים צעירים שנהרגו
בהתגוננות. הם לא נהרגו בבונקרים. הם
נפלו בקרב.

בסוג זה של מלחמה אין הכרעות. אבל
המפלגות היומיומיות שסופג נמאל עבר-אל
נאצר בחזית התעלה, ובעיקר המפלגות ב'
אחרי, עשויות, לדברי משקיפים ורים ב'
קתיר, לקרב את קץ שילטונו לפני שיהיה
מסוגל להסכים להסדר ארבע המעצמות.

כנס אוש"י רפ"י לא החלים על פילוג -

גולדה ברכה מהסינירמה

יחיד העשוי למנוע פילוג, אמרו לה.
ערב קודם לכן נערכה פגישה בלישכת ה'
שר אלמוגי בין חברי רפ"י לשעבר, המתנג-
דים לפילוג, לבין משה דיין. אלמוגי וחבריו
יצאו מאותה שיהה תחת הרושם כי דיין אינו
חולם כלל על פילוג וכי כל מה שדרוש
להשאירו במפלגה הוא מחוזה מצד גולדה.

ה כל אירע בפתאומיות. גולדה מאיר
ישיבה על במת הסינירמה ועישנה בעצב
נות סיגוריות בשרשרת. רק כמה דקות קודם
לכן היא החליפה חיוכים לבביים עם משה
דיין, שטיפס לקראתה מן האולם אל הבמה,
ישב לידה ולחש משהו באוזנה.
ליד המיקרופון ניצב אותה שעה ח"כ מר-

הנעלבים ראש-הממשלה גולדה מאיר ושר-ההסברה ישראל גלילי בפתח
אולם הסינירמה בתל-אביב, כשלידס ח"כ יצחק נבון. כשהשמיע גלילי
מליצות על סוציאליזם נתקל בזעם קהל, צעק לעברו: "אם כך, אולי צריך שיהיה פילוג."

השתתפות בכנס רפ"י עשויה להיראות כי-
מחוזה של רצון טוב, סברו.
אבל גולדה לא מיהרה לרוץ לכנס רפ"י.
"אני מוכנה לבוא", אמרה לאלמוגי ולפיגור
מן, "בתנאי שיומינו אותי". השניים רצו אל
משה דיין, כעבור דקות אחדות צילצל דיין
לגולדה ולגלילי, הזמינם באדיבות לבוא.
בתום ישיבת הממשלה שנערכה בירושלים
ספו גולדה וגלילי במסוק לתל-אביב. בפתח
אולם הסינירמה קיבל אותם ח"כ יצחק נבון
בחיוכים. גולדה וגלילי התזירו חיוכים. אבל
לפתע שלח מישוה במסדרון פתק לגולדה. על
הפתק היו רשומים הדברים שאמר שמעון
פרס בפתיחת הכנס.

פרס לא רצה להיראות כמתרס וכמי ש'
התחנן בפני גולדה לבוא לכנס, על כן הציג
את הדברים בצורה כאילו היתה זו גולדה
שהתחננה לבוא לכנס. אמר פרס: "הבוקר
התקשר איתנו עוזי פיינרמן ומסר לנו שה'
חברה גולדה מאיר וישראל גלילי הביעו את
נכונותם לבוא לכנס זה, אם אנחנו רוצים
בכך. התייצענו עם מספר חברים וכולנו ב'
דעה אחת: שאנו רואים חיוב בבואם, נשמח
אם יבואו וכמובן נעמיד את הבמה לרשותם."
היה זה סילוף של מה שקדם לבואה של

דכי בן-פורת. הוא התעלם לגמרי מדבריה ה'
נועם שהשמיעה גולדה מאיר, זרק בפניה את
הפסק: "בזמנו התנגדת לכניסתו של משה
דיין לממשלה!" מחיאות כפיים סוערות ליוו
את דבריו. 1500 הנוכחים בכנס רפ"י, שנועד
לבחון אם חברי המפלגה לשעבר הם בעד
פילוג מהעבודה או נגדו, הפגיזו את תמיכ'
תם בדין במחיאות-כף. בלי כל אוהרה מוק'
דמת התרוממה גולדה מכיסאה ובצעדים נמ'
רצים צעדה לעבר היציאה. שרה-הסברה, יש'
ראל גלילי, שישב לידה, קם ורץ בעקבותיה.
הנוכחים באולם טרם תפסו מה אירע. רק
משה דיין וינק מכיסאו, מיהר לרדוף אחרי
הבורחים כנסיון נואש לעכסם. את גולדה
הוא כבר לא הצליח לתפוס. היא חמקה ה'
חוצה. אבל הוא תפס בידו של גלילי, זרק
לעברו את אחד מחיוכיו המקסימים וניסה
לשכנעו לחזור אל הבמה. שום דבר לא עזר.
גולדה טרקה את הדלת בזעם בפני חברי
רפ"י לשעבר במפלגת העבודה.

★ ★ ★

ה יו גולדה סיבות טובות לכעוס על
חברה למפלגה. עוד באותו בוקר ניסו
שרה-העבודה יוסף אלמוגי ומזכיר תנועת ה'
מושבים עוזי פיינרמן, לדבר על ליבה ש'

החלטה היסטורית של בית המשפט העליון מצדיקה את עמדתו של אורי אבנרי אשר נגדה הת"צבו כל שאר 119 חברי הכנסת

מצצה לתוך הכנסת

„כך אנו מגיעים לנקודה המכרעת: הקפאת המימסד בצור
רה הפסולה ביותר, חלוקת הכסף לפי ההרכב בכנסת היו
צאת, שמתה ביום הבחירות, במקום לפי רצון הבוחר.
„הבוחר נדרש, על ידי החוק הזה, לשלם עשר לירות
לבחירות הבאות — אך הוא לא יכול לקבוע ביום הבח
רות למי הוא רוצה לתת את עשר הלירות הללו.“
(העולם הזה 1640).“

1 מזר

119

כ אשר חזרה ההצעה לקראת שנייה ושלישית, היו מצו
רפים אליה הסתייגויות של שלושה חבריכנסת בלבד.
אמיל חביבי (רק"ח) ואליעזר שוסטק (מ"ח) הציעו כמה
הסתייגויות טכניות, שאף אחת מהן לא נגעה לעיקרון
הבסיסי: אייחשויון, ואילו אבנרי, שהגיש ארבע חמישיות
מכל ההסתייגויות, התייחס בעיקר לנקודה זו. קבעה אחת
מהסתייגויותיו:

„לכל מפלגה יוקצה מאוצר המדינה, למימון הוצאות הב

המעניקה לבית המשפט העליון אימון גדול הרבה יותר
מאשר לכנסת, אינה מאפשרת לממשלה לטעון טענה כזאת
— אף שהיא אפשרית בהחלט מבחינה משפטית.
העילה להחלטה המהפכנית היתה אותו מעשה
חזיקה שנוי במחלוקת, הידוע בציבור כחוק מימון
המפלגות“. חוק זה קובע כי כל מפלגה המיוצגת בכנסת
השישית תקבל מתקציב המדינה, למימון הוצאות הבחירות
שלה לכנסת השבעית, סכום של 120 אלף ל"י עבור כל
חבריכנסת שלה.

לרשימה שאינה מיוצגת בכנסת השישית, לא הוענק כל
תשלום — לא לפני הבחירות ולא אחריהן, לא במקרה
של כישלון ולא במקרה של נצחון.
האבות של הצעת החוק היו, כרגיל, ישראל קרגמן מה

מערך ויוחנן באדר מגח"ל.
נגד ההגיון הזה התקוממו שני בעלי הגיון יידי.
האחד היה עורך דין, שאינו מוכר בציבור הרחב. ד"ר
ארתור אהרון ברגמן (63) הוא בן ונכד של רב ראשי
ברלינאי, אחיו של הפרופסור לכימיה ארנסט דוד ברגמן,
מי שעסק באנרגיה האטומית בימי בן גוריון וסולק על
ידי אשכול, ואחיו של הפרופסור הפרמאקולוגי אליעזר
פליקס ברגמן.

לאותו א.א. (להבדיל מא.ד. ומא.פ.) ברגמן לא היה עניין
ישיר בבחירות. הוא לא התכוון להקים רשימה. אבל הרגיו
אותו דבר שקומם את הגיונו היידי: אם נותנים לרשימת
המערך 7,440,000 ל"י, ולגח"ל 3,120,000 ל"י מקומם מש
לס"המיסים — יש להם סיכויים עצומים לעומת רשימה
חדשה, שלא תקבל פרוטה.

כלומר: הבחירות א"נ „שחת“.
קרוב להדאי שהמחוקק כלל לא חשב על שוויון כזה
כאשר טבע את המונח „שחת“, אלא רק לשיחיון בין המצ
ביעים עצמם — קול אחד לכל אורה. כך גם חשבו היועצים
המשפטיים, כאשר לא הזהירו את יוזמי הצעת החוק —
כימעט כל מפלגות המימסד — שדרוש רוב משוריין לקב
לת הצעתם. לכן הוא נתקבל ברוב רגיל.

אך הגיון זה של ברגמן שיכנע את „גרמני“ השני —
השופט העליון משה לנדוי (57), יליד העיר דנציג, שכתב
את פסק הדין שאליו הצטרפו שאר ארבעת עמיתיו. קבע
לנדוי: חוק מימון המפלגות פוגע בשוויון הבחירות. מכיון
שהוא מבטל את סעיף השוויון, היה זקוק לרוב משוריין,
ומאחר שלא נתקבל ברוב כזה, הוא בטל ומבוטל.

סיעת ישרון

תשמן ותבעט

אם נדחמו יוזמי הצעת החוק מן הטענה כי הם זקוקים
לרוב משוריין, הרי לא הופתעו מן הטענה שהחוק
מרוקן מתוכנו את עיקרון השוויון. הדבר נאמר להם בסר
רוש על ידי חברי הכנסת היחידים שהתנגדו להצעת החוק מיום
לידתה ועד לקבלתה: ח"כ אורי אבנרי.

כאשר הועלתה ההצעה לדיון טרומי (מכיון שהיתה
הצעת חוק פורטית של קבוצת ח"כים, לא של הממשלה),
היה אבנרי הח"כ היחיד שהציע להסירה מסדר היום.
דבריו עוררו את סערה, והיושב ראש התורני — משה
סרדינס — הפריע לו בלי הרף לדבר. בכל זאת הצליח
אבנרי, בהמולה הכללית, להגיד את העיקר:

„אין בהצעה זו נקיין כפיים. נודף ממנה ריח של קנוניה.
„ואלה הן הוראות שהושגו על פי שיטת המקומימסר
בחדריחדרים, שיטה של שמור לי ואשמור לך, שיטה של
יד רוחצת יד.“

„מדוע צריכות לקבוע התוצאות של הבחירות האחר
נות, ולא התוצאות של הבחירות הבאות, שאותן בא החוק
לממן? מדוע לא יחליט הבוחר עצמו לאן תלך תרומתו?
„אני מציע שכל תשלום שישולם לפני הבחירות —
ייחשב כמפרעה בלבד, בסך אחוז מסוים של תוצאות הב
חירות האחרונות, ואילו הסכום האמיתי והסופי יקבע על
פי תוצאות הבחירות לכנסת הבשנית.“

„כרע הבוחר ליד הקלף גם לגבי התשלומים
הצעת החוק באה להקפא סופית את המיבנה המפלגתי
הקיים. היא באה למנוע עליית כוחות חדשים, לתת יתרון
עצום לכוחות קיימים. הגדול יהיה גדול יותר, העשיר יותר
עשיר, ישרון יישמן עוד יותר ויבעט עוד יותר.“

בסופו של הדיון הטרומי, הצביעו כל הנוכחים, מהמרכז
החופשי ועד רק"ח, בעד הצעת החוק. אבנרי היה היחיד
שהצביע נגדה (העולם הזה 1634).

אותה תופעה חזרה כעבור שישה שבועות בלבד,
כאשר חזרה ההצעה לקריאה ראשונה. הפעם היתה
ההצבעה 24 בעד (מהמרכז החופשי ועד רק"ח) ו-2 נגד.
(מלבד אבנרי הצביע נגדה הפעם גם שלמה כהן צידון,
שהיה אז סיעתייחיד, ולפי ההצעה לא היה צריך לקבל אף
פעוטה אחת). הנוכחות, בסך הכל: 26. גם באותו דיון
חזר אבנרי והצביע על הפרת עיקרון השוויון:

כ עולם לא הטיל בית המשפט העליון של מדינת
ישראל פצצה כזאת לתוך החלל הישראלי.

הרכב של חמישה מבין תשעת שופטיו, בראשות נשיא
בית המשפט, החליט סה אחד לבטל חוק של הכנסת.
עוד יום לפני כן, לא האמין אף משפטן ואף חבריכנסת
אחד כי דבר כזה בכלל ייתכן.

כאשר זה קרה, עברו ימים לפני שאנשי המשפט וה
כנסת החלימו מן ההלם.

סעיפים

בעלי שיריון

אילו קרה זה באמריקה, לא היה בכך שום דבר
מיוחד. כי בארצות הברית קיימת חוקה, המגבילה את
סמכויות בית המחוקקים. אין הקונגרס יכול לחוקק חוק
שרירותי, הנוגד את זכויות האדם ושאר הזכויות המעוגנות
בחוקה. בית המשפט העליון הופקד במיוחד ככלי להשמירה
של החוקה.

אולם בישראל אין חוקה. מקימי המישר הקיים הקפידו

לנדוי

שלא לחוקק חוקה דווקא בגלל סיבה זו: כדי למנוע מבית
משפט בלתי תלוי להגביל את מעשיה של הכנסת, בה הם
מקחים לשלט עלולם.

לכן אין שום דבר המגביל את כוח הכנסת. ברוב של
שני חברים נגד אחד, בנוכחות של שלושה ח"כים, יכולה
הכנסת לקבל כל חוק העולה על רוחה.

אייך, אם כן, העז בית המשפט לבטל חוק? על סמך מה?
בשעתו קיבלה הכנסת חוק הקריי. חוק יסוד: הכנסת,
הכולל בין השאר דינים מפורטים לגבי שיטת הבחירות.
חלק מן הדינים השאלה „שוריין“. כלומר: באותו חוק ע
מו נקבע כי כדי לשנות את הסעיפים האלה, דרוש רוב
של 61 מבין 120 חברי הכנסת, בלי קשר למימסד הנוכחים
בעת ההצבעה. זה נקרא „רוב חסוי“ או „רוב משוריין“.
בין הסעיפים ששוריין מופיע גם הסעיף הקובע כי
הבחירות הן „שחת“.

אומנם, עוד כשנתקבל חוק זה היו למשפטנים ספקות
חמורים אם יש ערך לשיריון זה. שהרי מה שהכנסת קיבלה
— יכולה הכנסת לבטל. אם קיבלה הכנסת ברוב רגיל
סעיף הדרוש רוב משוריין, יכול רוב רגיל אחר לבטל
צורך זה. לפי טענה זו, בהיעדר חוקה, שהיא עצמה עומדת
מעל לחוקים ומעל לכנסת, אין ערך לסעיפים הקובעים
„רוב משוריין“.

אדם עם

הגיון יידי

יטה בא בית המשפט וקבע הלכה היסטורית: שהצורך
ברוב משוריין אכן שריר וקיים — ורק רוב משוריין
יכול לבטלו.

נציגי משרד המשפטים, שטענו בבית המשפט, אף לא הע
ן להעלות את הטענה כי בית המשפט אינו מוסמך להתערב
בענייני הכנסת. היתה זאת עדות נאמנה לכך שדעת הקהל,

ברגמן

חירות. סך של 10 ל"י לכל בוחר אשר יצביע בעדה...
לפי הסתייגות זו היתה מקבלת כל רשימה — ותיקה
או חדשה — כ-120 אלף ל"י עבור כל מנדט שהיתה
זוכה לו בכנסת הבאה.

כאשר הגיעה הסתייגות מכרעת זו — המשקפת בדיוק
את דעת בית המשפט כפי שנקבע השבוע — לידי הצ
בעה, היה אבנרי חברי הכנסת היחיד שהצביע בעדה.
אבנרי היה גם היחיד שהצביע, בקריאה השנייה, נגד כל
אחד מסעיפי הצעת החוק שהוצעה על ידי החקדה. (העולם
הזה 1643).

ואז, בהגיע ההצעה לקריאה השלישית והסופית, התחילה
קומדיה. כי בניתיה נחבר כי היא בלתי פופולרית ביותר
בציבור.

גיבור הקומדיה היה המרכז החופשי. עד לאותו רגע חשש
להקצבה שלו — סכום של 360 אלף ל"י בראשית הדרך,
ו-480 אלף ל"י בסוף הדרך, כי ברגע האחרון מיהר כהן
צידון להצטרף אליו, כדי לזכות גם הוא ב-120 אלף. כן
לא הצביע בכל שלבי ההצעה, והצביע בעדה בקריאה ה
ראשונה. אך ברגע האחרון, כשראה כי העברת הצעת
החוק בטוחה, הרים לפתע את ידיו נגד ההצעה. גם מקי
הצטרפה בהצבעה אחרונה זו לאבנרי בהצבעת הנגד.

בכך סברו כולם כי העניין מסודר. איש לא העלה על
דעתו כי לטעם יבוא בית המשפט, על פי יוזמתו של דו
קישוט יידי, ויקבל דחמא את דעתו של חברי הכנסת האחד
שעמד מול 119 חברי הכנסת.

השבוע החליט המערך לשנות את החוק — כדי שרשימה
חדשה תקבל תשלום עבור המנדטים שנתכנס לכנסת. אולם
תיקון זה רק הגביר את הגיחוך — כי רשימה ישנה ש
גדול — לא תקבל, לפי ההצעה, שום תשלום עבור הגידול,
ואילו המפלגה שאיבדה חצי תריסר מנדטים — תקבל כסף
גם עבור המנדטים שאיבדה.

תמרורים

נולד • לברטי ולרמאל חלפריק, בנם השני, משהיראובן. האב המאושר, לשעבר אלוף העולם בהאיבקות חופשית, הוא גם סב מאושר: לפני חודשים אחדים ילדה בתו הבכירה (20) מנשואיו הקודמים את נכדו הראשון.

נישאה • ג'וזפין צ'פריק, 19, בתו של צ'ארלי הגדול, בחילה המשפחתית בחייו, שחיין. אחרי המסיבה יצא הזוג לירח-דבש ארוך, לפני שישתקע באתונה, בה מתגורר הבעל המיליונר, ניקולאס סיס-סובאריס בן ה-30.

נישאו • בתיה טואשי ויהודי דה טלית, מתחת לחופה סולידית מוקפת עשרות נגנים וזמרים של להקות קצב, בי שיערם הארוך. יהודה, אמרגן להקת הצמרת הצ'רצ'ילים, החל את דרכו כאיש-עסקים מצליח, הגיע במהרה לפיסגה מסחררת בי ייצור והפצת מחזיקי-המפתחות כאשר אלה היו באופנה. כאשר נחלש שוק זה, קיבל את הצעת ידידיו חיים סבאן מלהקת ה' אריות, הסכים להיכנס לאמרגנות של לה-

יהודה ובתיה טלית

קו-חצב — שטה שהיה זר לו לחלוטין.

נחוג • יום הולדתו ה-70 של אה"רן רזנפלד, יליד זכרון-יעקב. בנו של הפקיד ביקב המקומי שייסד — שנה אחרי מלחמת העולם הראשונה — חברה לעמילות, מסחר וספנות, שהיא כיום אחת

המרכזיות בענף זה בארץ. בצד יחסי ה' מסחר, פיתח גם יחסי ידידות עם ארצות מעבר לים, מונה ב-1929 סגן-קונסול בלגיה בחיפה. כעבור ארבע שנים אירח בחיפה את המלך אלברט הראשון של בלגיה ואש' תו, ובשנה שלאחר מכן מונה קונסול של בלגיה.

נפטר • בגיל 49, בכלא אלגירי, ראש ממשלת קונגו לשעבר מואיז צ'ומבה. עברו שנתיים סחורות יום אחד מאז נחטף מטוסו החזור, שהיה בדרכו מ' ספרד למאורקה, ו' הובא לאלגירי, ש' ממשלתה סירבה ל' הסגירו לקונגו, שם היה צפוי למיתה. צ'ומבה, אחד המיל' יוגרים השחורים ה' מעטים באפריקה, ה' קים ב-1960 ממש' לה פורשת בקאטאני' גה, וכאשר סס אליו ראש ממשלת קונגו פאטריס לומומבה, ב' נסיון לאחות את ה' קרע, נחטף והובא לכפר קטן בקאסאנגה, שם נרצח. עלידי מעשה זה השניא צ'ומבה את עצמו על חל' קים ניכרים של דעת-הקהל בעולם, דבר ש' דחף את ממשלת אלגיריה להשיג את חתי' מותיהם של 11 פרופסורים ודוקטורים על תעודת-הפטירה שלו, מהתקף-לב, לבל תוא' שם בחיסולו.

צ'ומבה

בעולם מודרני

לחקת קצב מודרנית — כוכבי הדור הצעיר

סיגוריה מודרנית

מיוזקה מודרנית • קופסא מודרנית • פולמה מודרנית

דובק

רויאל

פילטר

ולו אזלה תוך שבוע אחד

כי צדקו בכל מה שחשבו על אופיו המזור של אבי. אתה מסורף לגמרי, הם נזפו בו, "לברוח ככה! שום דבר רע לא יכול לקרות לנו. זוהי ארץ תרבותית. הברוש הזה, היטלר, רק עושה הרבה רעש. הוא יודע שאינו יכול להתקיים בלעדיו. הוא יגרש כמה יהודים פולנים — וזה דווקא בסדר — ובכך יסתים הכל." אנו, ארבעת הילדים, שמענו וזכרנו.

אך אבי היה אדם עקשן. הוא ידע שהוא צודק, אף כי לא יכול היה להוכיח זאת. מכרנו את הכל ועזבנו. הימים האחרונים היו קדחתניים. משום מה חששנו שכמה משותפי אבי בעסקיו הלשינו עליו בגסטאפו. לכן התפלגה משפחתנו, כשכל אחד מן ההורים לוקח עמו שני ילדים, כדי לעבור את הגבול בשקט ככל האפשר. בשבילי, הילד, היה זה לילה מלא התרגשויות. אמי איבדה כל מיני חפצים ברכבות ובאולמות ההמתנה. הגענו לגבול הצרפתי. הפקיר דים הנאציים בדקו את ניירותינו, תנועת יד רשלנית, וזה היה הכל. הרכבת זוה — לתוך צרפת.

(מאו) נשארה צרפת בעיני סמל החירות. אני אוהב את צרפת. הוספתי לאהוב אותה גם כאשר הקמתי את הוועד הישראלי למען אלזיירה החופשית, כדי להגיש עזרה לחיות השיחורר האלוזירית במלחמתה בצרפת.

★ ★ ★

כעבור שבועיים עמדנו על סיפון האונייה, וחוץ ארץ־ישראל עלה אטיאס באוסק. בשביל הילדים היה זה עולם חדש ומרגש. ידענו עליו מן הספרים, מהסיפורים הנפלאים של מוריכינו בתנועת הנוער הציונית בהאנובר.

אך מה הרגישו הורינו באותו רגע? לא פעם עלתה שאלה זו בליבי. מה רב היה צריך להיות אומץ ליבם! הנה עמד אבי, שחי חיים מסודרים במשך 45 שנים, עמוס דאגה לאשה ולארבעה ילדים, ועליו להתחיל חיים חדשים בארץ זרה, להיאבק עם המילים של שפה זרה (אותה לא למד עד סוף ימיו).

היתה זאת ארץ קשה. והיו אלה חיים קשים. ההון המעט, שהביא אבי עימו, אבד במהרה בנסיגות שונים. הוא לא רצה להשקיע את הכסף במגרשים, בארץ החדשה. הוא לא רצה להתעסק במסחר, בבנקאות, בספרות. בתום שנתנו הראשונה בארץ, היה מצבנו מיואש. כמוצא אחרון הקימו אבי ואמי מכבסה, ושניהם עבדו בה במשך 12 שעות ביום. כך הם עשו במשך 18 שנים, עד שמת אבי, אולי מרוב עבודה.

זמן רב לפני זה הוא שמע שכל קרובינו וידידיו, אותם

התאמנו. צעדנו. הקשחנו את עצמנו. שרנו שירי מלחמה שתאירו את מעשי גיבורינו הקדומים, ואת השקפת עולמנו: "בדם ואש יהודה נפלה, בדם ואש יהודה תקום." למדנו להשתמש באקדחים, לשלוף מהר, לירות מן המותן — כל זה, כמובן, בלי תחמושת, כי כדור חי היה יקר מפי. כאשר הפקידו בידי את שלושת האקדחים שהיוו את המחט סן המחלקה, להסתרם במיטתי, הייתי המאושר באדם משפחותינו נשכחו. העבודה היתה מיטרה, שיש להיפטר ממנו במהירות האפשרית. החיים האמיתיים היו לפרק אקדח "פרבלום", ולהרכיב אותו מחדש בעיניים קשורות (נדמה לי שאני עדיין מסוגל לעשות זאת). חיי מין היו לעמוד עם נערה מן האירגון בפינה חשוכה, להעמיד פני אוהבים, כשיד אחת מונחת על כתפיו סתר, כדי להזהיר את חברינו, שהתאמנו על הגג באקדחים, במיקרה של בוא המשטרה.

★ ★ ★

ואז, לפתע פתאום, חרב עלינו עולמנו. האירגון התפלג. הפילוג החל בהתנגשות בין אישים, הפך עד מהרה להתנגשות של עקרונות ומלחמה של השמחה הדוידית, מן הסוג שייתכן רק בתוך משפחה או כת, המנהיגים האלמוניים הפכו לפתע אנשים בעלי שמות — רויאל, שטרן — והציגו איש את רעהו כפשיסטים, כסוכנים בריטיים, כבוגדים, כמלי שיני הבולשת. עולמנו הקטן והבטוח התפורר. המפקדים, תוהים כמו אנשיהם, נדדו בין הפלגים הלוחמים. מפקד הסלוגה שלנו, אדריכל בשם אביאל כץ, שאותו הערצנו וחיקינו, הצטרף לאברהם שטרן, המנהיג הקיצוני יותר, שהאמין כי עלינו לשתף פעולה אפילו עם הנאצים והפשיסטים האוטליקים כדי להפיל את שלטון האימפריאליזם הבריטי.

בערב גורלי אחד התאספנו באולם חשוך של בית־ספר "בילי", כדי לשמוע נאום של אחד מאנשי שטרן. לא ראינו אותו. קול עמוק וחזק בא אלינו מן החשיכה, בפתחו במילים: "אנו הולכים אחרי מנהיגינו המובילים אותנו אל הקרב — כל עוד הם מובילים אותנו אל הקרב." הפלג השני, הוא אמר לנו, מוכן להשכיח את נשק המלחמה נגד הבריטים כל עוד תימשך מלחמת העולם. אנו, הלוחמים, נמשיך. אנגליה היא חלשה. זה הזמן להלום בה.

בסוף הנאום אמר: "אולם אם יש בינינו אנשים שאין להם הכוח ואומץ־הלב להמשיך במאבק, יקומו נא וילכו עכשיו!" הוא הניח, כמובן, שאיש לא יעז לעשות זאת. קמתי ויצאתי. הסתובבתי ברחובות במשך שעות. הרגשתי עצמי בודד ואבוד. כל ההדאות נמוגה. אולם אטיאס פג הייאוש. רעיונות חדשים — בהם חשתי עד לאותו רגע רק במעורפל — פרצו לתוך החלל הריק. הייתי רק בן 16, אך נדמה לי שבאותו לילה התבגרתי.

שני דברים התבהרו לי לפני שעבר אותו לילה. ידעתי שאקדיש את חיי לפוליטיקה, שבהשואה לפוליטיקה כל דבר אחר הוא בלתי־חשוב ותפל. החלטתי ללמד את עצמי אותם דברים שאדם חייב לדעת כדי להיות יעיל בפוליטיקה — היסטוריה, תורת המלחמה, פסיכולוגיה, כלכלה, ענייני צבחה. ידעתי גם שאינני מסכים עם האירגון בנקודות רבות. לא הסכמתי עם גישתו הריאקציונית, האנטי־סוציאליסטית, עם הבזו שהוא רחש לקיבוצים ולתנועת העבודה.

(המשך בעמוד 26)

אופניים. תמונה זו צולמה בקיץ 1940, בכניסה לחיפה, אחרי מסע־אופניים בכביש. למעלה: אורי אבנרי (משמאל) עם אחיו, שניספה כחייל בצבא הבריטי במלחמת־העולם הראשונה.

שיטת הלימודים נראתה לי איתית מאוד ובוזבזת מאוד. אחרי נסיון בלתי מוצלח ביותר לעבוד במכניקה, הלכתי לעבוד במשרדו של עורך־דין. שם התחלתי לראות את החיים כפי שהיו באמת: אם עונים של הרבים, את ההבדל בין הערבים ביפו (שבה שכנו כמה מבתי־המשפט) ובין היהודים בתל־אביב השכונה, את העליונות האדיבה של אדונינו הכריסטי, שניהלו את בתי־המשפט ואת המשטרה.

יום אחד, בבית־המשפט, ניגש אלי פקיד של עורך־דין אחר ושאל אותי מה דעתי על המצב הפוליטי. אמרתי לו שאני חושב שהמנהיגים שלנו מגעילים.

"או מה אתה חושב לעשות בעניין זה?" הוא שאל. אמרתי לו שאיני יודע.

"ובכן, אחדים מאיתנו חושבים שהם יודעים מה לעשות", השיב. "ישנו ארגון..."

כך שמעתי, בפעם הראשונה, את שמו של הארגון — האירגון הצבאי הלאומי, שהסך מאותו רגע, מרכז חיי.

חייל אצל

בגיל 14 הצטרף אבנרי לאצ"ל, עבר בו את שנות נעוריו. יחד עם חבריו תר, לשם הקשחה עצמית, את הארץ ברגל ובי

שלענו לנו כאשר עזבו את גרמניה, ניספו בשנים הנוראות ההן, שאנו קוראים להן השואה. כעבור שנים, כשסקרתי את משפט אייכמן, חזרו מחשבותי אל אבי, שהאינטואיציה שלו הצילה את חייו. אני רוחש לו תודה עמוקה. אני זוכר אותו נושא את הכביסה על אופניו, עייף עד מוות, תוך עליו תמיד, מאושר יותר מכפי שהיה אי פעם מאחורי שולחן־כתיבה בהאנובר. הוא היה אדם אמיתי.

★ ★ ★

כילד בארץ־ישראל, נשלחתי קודם כל לכמה חודשים לנהלל, המושב האגדתי בעמק יזרעאל, כדי ללמוד עברית. לאחר שחזרתי אל הורי בתל־אביב, למדתי בבית־הספר העממי, עד גיל 13. מעולם לא חזרתי לבית־הספר לאחר מכן. לא רציתי לעבור לבית־הספר התיכון, כשהורי עבדו כליכר קשה, וכחמשבר הכלכלי בארץ הלך והתמיר. רציתי להרחיח את לחמי, והלימודים הפורמליים בבית־הספר שיצממו אותי. תמיד הקדמתי במרחק־מה את כיתתי, וכל

פרק מספרו של אורי אבנרי.. מלחמת היום השביעי" שהמהדורה הראשונה

ישראלני אחד

תורגם עלידי המחבר לעברית והופיע בשבוע שעבר בארץ. המהדורה הראשונה אולה מיד, ובשבוע הבא תופיע המהדורה השנייה.

להלן מפרסם "העולם הזה" את פרקי הפתיחה של הספר — הפרק בו מספר אבנרי על צעיר ישראלי אחד. הוא עצמו.

"דעותיו של אדם הם פרי אופיו ונסיונותיו... סיפורו האישי עשוי לעזור בהבנת דעותיו." כך כתב אורי אבנרי בפתח ספרו, בהציגו את סיפור חייו — "לא מפני שהוא יוצא מן הכלל, כי אם להיפך, מפני שהוא טיפוסי."

ספרו של אבנרי, שנכתב באנגלית ושונה לביקורות בחשובי העיתונים בעולם — מניו יורק עד מוסקבה, מלונדון ועד קאהיר —

פירושו היה, קודם כל, להיות נון-קונפורמיסט (אני חושד מאוד שאבי השתעשע בהרגות המתבוללים בסביבתו, ששנאו את הציונות). פירושו היה גם להיות ער לסבלות היהודים בכל מקום, לרחוש אהדה למאבקם של החלוצים המעטים שניסו להקים מולדת חדשה במזרח התיכון — מקום כה רחוק עד כי לא נראה מציאותי.

אך הציונות הצילה את חיינו. מעולם לא שכחתי זאת. הייתי בן 9 כאשר עלה היטלר לשלטון. הטרור החום השתולל בשנה בה נכנסתי לגימנסיה. נסתבר לי כי אני היהודי היחיד שם. כפי שנשמרו הדברים בזכרוני, נדמה לי כי כל יומיים או שלושה נחוג נצחון עתיק אחר של הנשק הגרמני.

כל התלמידים היו מתכנסים באולם הגדול של הגימנסיה, והיו שרים שירים פטריוטיים, ישנים וגם חדשים. זכרונות יום אחד — היה זה, דומני, יום הזכרון לקרב על בלגרד — כשעמדתי, קטן ובודד, בין אלף נערים גרמניים, ששרו את ההימנון נוטף הדם של הנאצים, שיר הורסט וסל. לא שרתי ולא הרמתי את ידי בברכה הנאצית, ככל האחרים. בתום החגיגה ניגשה אלי קבוצה של חברי לכיתה והודיעה לי, שאם עוד פעם אמנע מהרים את ידי בעת ששרים את הימנון גרמניה החדשה, הם "יראו לי".

הם לא הראו לי. שבוע לאחר-מכן יצאנו מגרמניה, לי צמחות.

אני מאמין כי אבי היה אחד הראשונים בין יהודי גרמניה שהבינו את המחרש. הוא חזה את השואה המתקרבת ביום שעלו הנאצים לשלטון. הוא היה מסוגל לכך, מפני שהשקפתו הציונית הרגילה אותו להבין את ארס האנטי-שמיות, ואת חוסר התוחלת שבכל ניסיון להיאבק בה.

כך, באחד מימי ינואר 1933, ניגש אבי למטה המשטרה של העיר האנובר כדי לקבל היתר הגירה. קציני המשטרה נדהמו. "אבל מר אוסטרמן, הם אמרו, אתה גוימני כמונו. משפחתך חיתה בגרמניה מאז ומעולם. שום דבר לא יאונה לך כאן!"

קרביוני וידידיו היו קיצוניים עוד יותר. הם נוכחו לדעת

כי אם להיפך, מפני שהוא טיפוסי.

★ ★ ★

שמי לקוח מן התנ"ך. אורי פירושו אור. אבנר היה שר צבאו של שאול המלך, דמות שמצאה חן בעיני חמדי. לא נולדתי עם שם זה. נטלתי אותו לעצמי. כמו רוב בני גילי בפלסטינה ("א") של אז, שיניתי את שמי מיד עם הגיעי לגיל 18. במעשה אחד זה הכרזנו על עצמאותנו, על השתחררותנו מן העבר. שרפנו את הגשר בינו לבינינו. הי פוררה היהודית, העולם של אבותינו, תרבותם ורקעם — לא רצינו שום עסק עמם. היינו גזע חדש, אומה חדשה. נולדנו ברגע שבו דרכה רגלנו על אדמת ארץ-ישראל. היינו עברים יותר מאשר יהודים. שמותינו העבריים החדשים הכריזו על כך.

הייתי בן 10 כאשר הורי הביאו אותי לארץ. כבר אז מילאה הסוליטיקה את עולמי. את 10 שנותי הראשונות ביליתי בגרמניה. הייתי בן 6 כאשר זכה היטלר בנצחונו הגדול הראשון בבחירות. לאחר-מכן היתה מלחמת הנאצים על השלטון הגורם העיקרי בחיינו. התהלוכה האין-סופית של פלוגות-הסער בחולצותיהן החומות, קרבות הרחוב בין הנאצים והקומוניסטים, הצבאות הפרטיים לובשי המדים של המפלגות הרבות — אלה היו נוף ילדותי.

הפוליטיקה היתה הנושא המרכזי בשיחות המשפחה ליד שולחן האוכל. הפוליטיקה היתה הגורם המכריע — לאין שיעור רציני יותר, חשוב יותר, אף מן המוסיקה של ברהמס, שאבי אהב.

אבי היה בנקאי. משפחתו היתה שייכת למעמד הבינוני, אמידה, מסודרת. כמו אביו לפניו, היה אבי חזון רוחו של חינוך גרמני הומניסטי, שריו בלטינית וביחידת עתיקה, מושרש עמוק באידיאליוס חסר היומרות שליחה אותו כל ימי חייו.

אבי גם היה ציוני. כאשר נשא את אמי, בשנת 1913, נתנו לו כמה מידיו, כמתנת נישואין, מיסמך שהעיד כי ניטע על שמו עץ בפלסטינה. אולם בגרמניה שלפני היטלר, לא היה פירושה של הציונות עלייה לארץ-ישראל. אני מאמין, כי הדבר עלה אי-פעם בדעת אבי, להיות ציוני,

בטרם אתחיל בספר עצמו, רצוני לומר מי אני ומדוע אני כותב אותו.

אינני מתיימר להיות אובייקטיבי לגבי ישראל. אני מאמין שמישהו הוא אובייקטיבי לגביה או יכול להיות כזה.

יש דבר-מה באחרי ארצנו הגורם קיצוניות. אור השמש בקיץ הוא קיצוני. כמוהו הגשמים בחורף. הנביאים היו אני שים קיצוניים מאוד; הם לא האמינו ברמזים עדינים. השפה העברית עצמה איננה מתאימה להתבטאות מאופקת.

כיום, כמעט כל שנכתב על ישראל הוא תעמולה. ישראל היא מקום קדוש, מלא וגדוש חלוצים יפיינש, לוחמים גיבורים, ועלמות חסודות. או שהא מאורה של שודדים, הרפתקנים אכזריים ופרוצות חסרות בושה, שהתנפלו על עם חף מפשע ושדדו את ארצו.

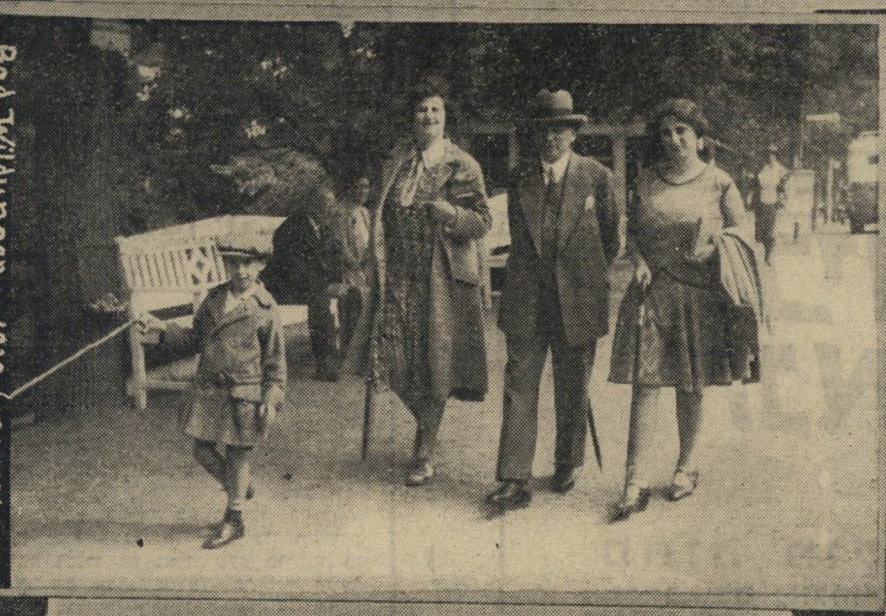
בספר זה אנסה לצייר תמונה אחרת. אני מאמין ששני הצדדים הם בני-אנוש. צודקים במקצת ובלתי-צודקים במקצת. אני רוצה להראות כיצד התנגשו שתי תנועות היסטוריות גדולות, שתיהן אותנטיות, שתיהן חדורות אידיאלים חיוביים, בשדות-הקרב העתיקים של ארץ-ישראל; כיצד הן מנסות לשוא להשיג זו את זו, ומצליחות רק לעות זו את נפשה של זו.

בכל זאת יודע אני, כי בנסותי להיות צודק כלפי שתיהן, לא אוכל להיות אובייקטיבי; כי אני שייך לאחת מהן. יש ראי אנוכי. כמו רוב הישראלים, גא אני מאוד על הישגי עמי בשטחים רבים. כמו אחדים מן הישראלים, אני גם מכיר במגרעותינו ובכשלונותינו.

אני ישראלי, מאמין בכל להט לבו בשלום — אך חי את רוב ימי חיי במלחמה. אני כותב ספר זה אחרי הקרב האחרון והדרמטי ביותר בין האומות השמיות, מלחמת ששת-הימים בין ישראל וארצות-ערב — מצרים, ירדן וסוריה.

דעותיו של אדם הן פרי אופיו ונסיונותיו. אלה שייכים, אפוא, לנושא. סיפורי האישי עשוי לעזור בהבנת דעותי. אנסה לרשום אותו כאן — לא מפני שהוא יוצא מן הכלל,

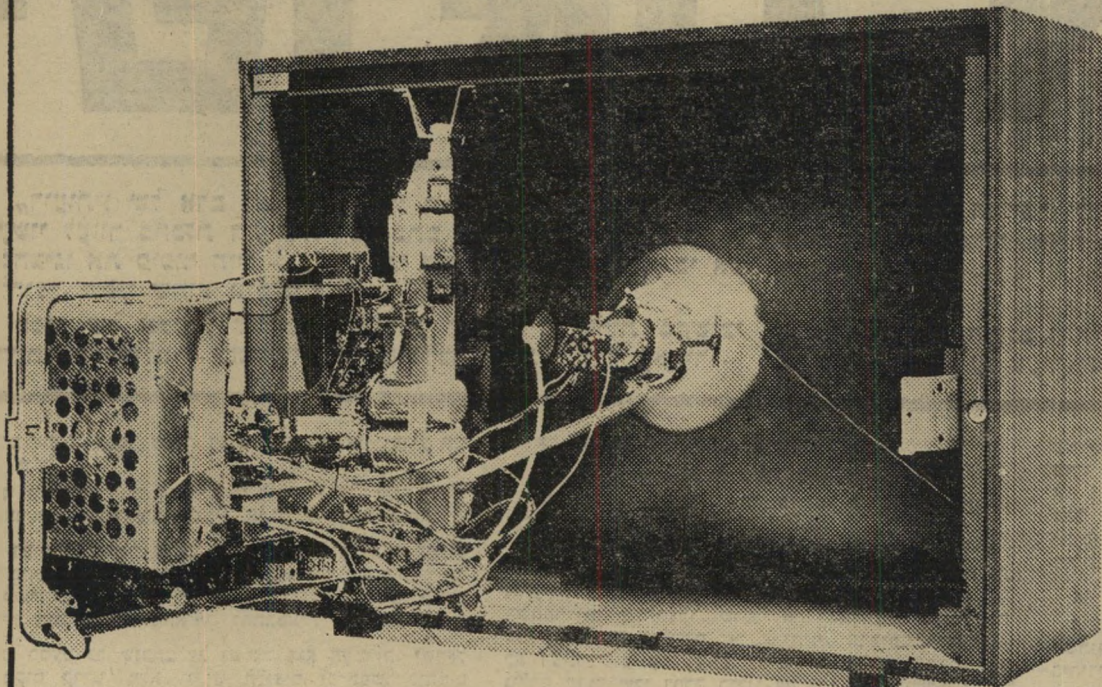
Bad Wildungen 1930 Foto: S. S. S. S. S.

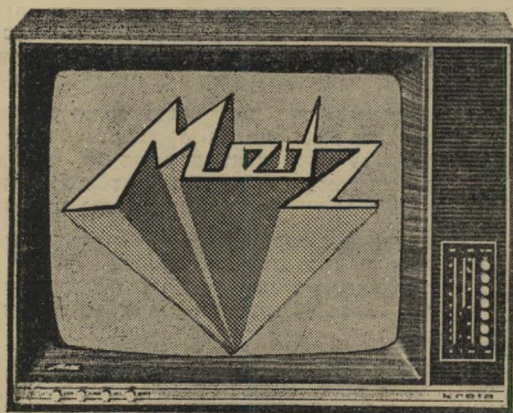
מפרקת עד שנפטר. הציונות הצילה את חיינו, מעולם לא שכחתי זאת, כותב אבנרי — והדבר משליך אור על יחסו אל ציונות. הספר מנתח באחדה את תולדותיה ואת הישגיה הכבירים, בצד גילויים פוקח-עיניים על מה שמתואר כ"מחול טראגי": אייבהנת הבעייה הי ערבית מר הרגע הראשון, וחוסר ההתחשבות שגילתה הציונות כלפי הלאומנות הערבית.

בחיג המשפחה שתי התמונות מן האלבום המשפחתי מראות את המחבר בהיותו נער בן שבע, בעירקייס גרמנית, יחד עם הוריו. אביו היה בנקאי אמיד; ציוני ותיק, בן למשפחה יהודית-גרמנית מושרשת מדור-דורות. כאשר עלה היטלר לשלטון, החליט האב לעלות מייד לארץ-ישראל, שם עסק בעבודה גופנית

אינך חייב להיות טכנאי בכדי להנות מטלוויזיה...

כי ב-T.V. METZ כל אשר עליך לעשות הוא לבחור את התחנה הרצויה לך וללחוץ על הכפתור. כל השאר עושה T.V. METZ.

KRETA ELECTRONIC

לנו אין מה להסתיר, לנו יש מה להציע:

* טלוויזיה משוכללת בעלת מוניטין, שאיכותה נקבעת ע"י הידע, החברים והחידושים העולמיים המושקעים בה.

* בכל דגמי טלוויזיה „מק“:

* INTEGRATED CIRCUIT לגילוי תדר השמע.

* 6 בוררי תחנות אוטומטיים לכיוון מראש של 6 תחנות.

* תדרי U.H.F. ו-V.H.F.

* שרות מהיר ברמה אירופאית

ולכן: באיכות, בשרות, בקליטה ובקול T.V. METZ מעל לכל

הסוכן והיבואן בישראל „רלפ“ (ישראל) בע"מ. המכירה בסיטונות: רח' אבן גבירול 49, תל-אביב, טלפון 267365 • מפעל לאיזור הצפון זאב כהנא בע"מ, רחוב סירקין 10, חיפה, טלפון 67067.

זה עדיין לא יביא לסוף המלחמה, אבל זה מעיד בלי ספק על צעדים בכיוון זה.

בריטניה

פצצה

וביצה

צ'ארלס, הנסיך ה-21 של ויילס, הוכתר בטכס שהופרע רק על-ידי טיפוחי גשם ועל-ידי התפוצצות-מחאה אחת — שהשתתפו בה חשבו אותה ליריה הראשונה מבין 21 מטחי-הכבוד.

בבוקר ההכתרה הונחה פצצה במשרד ה-ביטוח הלאומי בעיר אברגל, כ-60 קילומטרים מארמון קרנארבון, ושני אזרחים נהרגו. המשטרה, ששמרה על המעמד ה-מלכותי, ידעה זאת, והיתה שרוייה במתח ובעצבנות. אך הידיעה נשמרה בסוד, ו-

אליזבת מכתירה את צ'ארלס

למי הוא נחוק?

משתתפי הטכס היו מוטרדים רק מן ה-גשמים.

קבוצת מפגינים חלשים, הדוגלים בעצמאות מולדתם מן הכתר הבריטי, נעצרה במרכז את הארמון. אחד מהם השליך ביצה על מרכבתה המוזהבת של המלכה. ואילו סוכן נות-ידיעות אחת הודיעה, כי התפוצץ מיטען נפץ על פסי הרכבת, דקות ספורות אחרי שעברה הרכבת המלכותית.

אבל כל זה לא הפריע ל-100 אלף צופים לחנות בטכס הקולנועי-כמעט, בו הוצג צ'ארלס בן ה-20, לקול תרועות חצוצרות, בפני בני ויילס. נקודת-השיא: נאום קצר, אותו נשא צ'ארלס בחלשית, אחרי הכתרתו. מומחים קבעו כי הנאום — אותו שינן במשך חודש תמים — נאמר בניב חלשי משכנע, ו-4000 המוזמנים המיוחלים, ביניהם הם בתו של הנשיא ניקסון, טרישה, מחאו לו כף על המאמץ.

אלא שמעבר לתפאורות הסטגוניות (יציר רתו של דודו, הלורד סטודון) נשאלה השאלה: למי זה נחוק? ובכלל: האם יש עוד מקום למלכים?

אוסטריה

לאן נעלם

מוצארט?

התזמורת הפילהרמונית של וינה מתגאה במיוחד ברפרטואר של יצירות מוצארט. יש לה תיבה גדולה מיוחדת, בה היא מעבירה את התווים של יצירות אלה, כאשר היא מופיעה באולמות ורים.

לפני כחמישה חודשים קרה אסון: התיבה נעלמה בין מדריד לליסבון. כל מאמצי חברת ט.ו.א. לאתר לא הועילו. התזמורת היתה מיואשת במיוחד, שכן בין היצירות בתיבה נכללו גם כאלה שלא פורסמו מעולם. רק אחרי שלושה חודשים הגיעה הודעה מרגיעה: התיבה נמצאה — שלמה בני-יורק.

הנהלת התזמורת קיבלה אותה בשימחה רבה — אך השבוע הסתבר שהיא רוצה לקבל עוד משהו: פיצויים בסך 400 אלף ל"י על הצער שאבדן התיבה גרם לנגני התזמורת.

מועמדות

למלכת המים 1969

מועמדות הרוצות להשתתף בתחרות על תואר „מלכת המים 1969“, הנערכת על-ידי מערכת „העולם הזה“, מוזמנות לפגישה עם צלם התחרות, ביום שישי זה, בשעה 3 רות, אחרי הצהריים, במשרדי ברי-כת „תל-אביב, ברחוב גורדון.

גבירתי הנאווה

מוחזה מוסיקלי

באולם „אלהמברה“

כל ערב ב-8.30 במוצ"ש ב-6.30 וב-9.30

הצגות יומיות החל מיום ד', 16.7

כרטיסים ברוקוקו, ביתר המשרדים ובקופת „אלהמברה“ מ-5.30 אחר-הצהריים

בעולם

ארצות-הברית

ביקורו

של ניכסון

ריצ'ארד ניכסון רואה את עצמו כמומחה לעניינים בינלאומיים. במסע-הבחירות שלו אף הירבה להשמיע הבטחות, על מה שממילתו תעשה כדי לפתור את הבעיות הבינלאומיות הנוערות.

במשך ששת חודשי כהונתו, הספיק לצאת לשני מסעות ארוכים: אחד לאירופה המערבית, השני למזרח הרחוק. השבוע נעשו הכנות למסע השלישי, התחנה הראשונה: סיפון נושאת-מטוסים, שאנשיה ישלו מן האוקיינוס השקט את שלושת טייסי אפולו 11, בשבוב מן הנחיתה על הירח.

שלא כמו בשני מסעותיו הקודמים, כללה התוכנית החדשה הפתעה: ניכסון הודיע, כי על פי הזמנתו של הנשיא ניקולאי צ'אוסקו, הוא יערוך ביקור רשמי ברומניה.

מוסקבה הסכימה. האם היה בכך צעד הפגנתי נגד ברית-המועצות? האם החליטה ארצות-הברית לפלוש לתחומי הגוש הקומוניסטי, וללחום בהשפעתה של ברית-המועצות? האם היתה בכך פתיחה לעבר סינן האם לא ישבו יחסי מוסקבה-ושינגטון לנקודת-הריתחה, בגלל ביקור זה?

לכל השאלות והשמועות ניתנה, בסוף השבוע, תשובה מוסמכת: אנשי משרד החוץ הסובייטי הרגיעו את הדיפלומטים המערביים, הסבירו כי ביקורו של ניכסון לא יסריע להמשך השיחות על הגבלת החימוש, או לשיפור היחסים בין שתי מעצמות-העל.

להיפך: האמריקאים הודיעו מראש לרוסים על ההזמנה הרומנית, בציינם כי ניכסון ישהה בבוקרשט יום אחד בלבד. ובכלל — הסיבה העיקרית לנסיעה היא ריגשית. שכן ב-1967 — כאשר ניכסון היה סתם עורך-דין ניו-יורקי בעל עבר פוליטי עשיר ועתיד מעורפל — הוא ערך סיור באירופה המזרחית. פולין סירבה להעניק לו אשרת-כניסה, מנהיגי רוסיה סירבו לפגוש אותו. רק צ'אוסקו קיבלו כאישיות בינלאומית חשובה.

על כן מיהרה מוסקבה עתה להודיע כי לא תראה בביקור החדש פגיעה בה, ושינגטון מירסמה את ההודעה הרשמית על ה"ביקור".

כי צעד, שעוד לפני מספר שנים היה מתפרסם כהתגרות אמריקאית, היה, במציאות של 1969, הפגנה נוספת של חיוניות הדו-קיום בשלום.

ויאט-נאם

משהו

??

כל מי שעניינים בראשו, יכול להיחזק בעובדה, כי שיחות-השלום בפאריס נמצאות במצב של קיפאון עמוק. נציגי כל הצדדים הלוחמים נפגשים, מחליטים איגרות, רושמים פרטיכלים — ומאומה לא זו.

אבל משהו זו בכל זאת — במקום אחר. היכן מתקיימים המגעים הסודיים, מי מנהל אותם, מה סיכוייהם — אין איש מוכן אפילו לרמוז.

רק התוצאות ברורות.

למה מפנים? כאשר הודיע נשיא ארצות-הברית, בחודש שעבר, כי התלים להורצ'א 25 אלף חיילים אמריקאיים מוויאט-נאם, הוגדר הדבר כמחאה של רצון טוב, ללא תנאים מוקדמים. להיפך: באותם ימים התחוללו קרבות עזים במיוחד.

השבוע, ללא הודעה סומבית ומבלי שיהיה קשר גלוי עם הצעד האמריקאי, החליטה צפון-וויאט-נאם שלוש חטיבות שלח מן בדרום. "אין כל סיבה צבאית לפינוי. 7500 חיילים אלה, הצהיר גנרל אמריקאי באוזני כתב-החדשות טיימס, "זאת יכולה להיות תשובה לפינוי 25 אלף החיילים שלנו".

מטוסי-סיור אמריקאיים, שעקבו אחרי ה"פינוי", דיווחו על יצירת שטח פנוי בעומק של 15 קילומטרים, לאורך האזור המפורז, המחלק את וויאט-נאם לשתי מדינות. במקביל הורגשה תוסעה חשובה עוד יותר: מתח הקרבות ירד בצורה בולטת. עד כדי כך, שבמסגרת עיתונאים חדשים-נגסון היה שר החוץ ויליאם רוג'רס מוכן לרמוז כי בקרוב עשוי מספר החיילים האמריקאיים שיפוגו מוויאט-נאם להגיע ל-100 אלף.

גבר מתגלח תמיד עבור שניים!

חשוב גם עליה התגלח ב"אדיסון"

כי "אדיסון" הוא סכין הגלוח המגלח למשעי

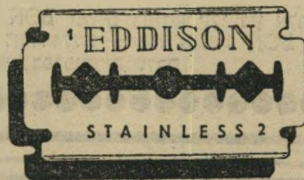
ומקנה לך הופעה הדורה ורעונה.

"אדיסון" הסכין המלטף את פניך

"אדיסון" נבחר במשאל העם לשנת 1969

כסכין הגילוח המובחר.

"אדיסון" מגלח יותר מכל סכין אחר

אוהד!

אנחנו יוצרים כוח חדש. עוזר לנו.

מלא! גזור! ושלח!

תנועת העולם הזה כוח חדש, ת. ה. 136, תל-אביב

☐ אני מבקש להמציא לי חומר הסברה של תנועתכם — בלי התחייבות מצדי.

☐ אני אוהד התנועה ומבקש לקבל חומר שוטף

☐ אני מבקש להזמין אותי לאסיפות התנועה במקום מגורי

☐ אני מוכן להתנדב לעזרת רשימתכם ביום הבחירות

☐ אני מבקש להצטרף כחבר לתנועה

השם	הכתובת המלאה רחוב עיר	מס'	מס' סלפון
גיל	מקצוע		

דרישה מוגזמת היא מצד שר הדואר לדרוש אגרת טלוויזיה בסך 57 ל"י, בעד השנה ש' עבדה, שבה לא היו כלל תוכניות טלוויזיה מירושלים.

השנה אומנם יש תוכניות מירושלים, אך רק ארבעה ימים בשבוע ובנוסף לכך התוכניות ברמה כה נמוכה, שמוטב לחזות בתוכניות של קפריסין ומצרים. לכן אני שואל לשם מה מיועדת האגרה, ומדוע אני חייב משהו לשר הדואר? גרעין בן-חור, אשקלון

מה קורה

בבית-הסוהר?

הכתבה שלכם על הנער שהתאבד בבית הסוהר (העולם הזה 1661), עוררה בי הירורים נוגים.

אם נער יהודי בבית-סוהר בישראל צועק עשרים וארבע שעות "חובש", מה קורה כאן שר ערבי זקוק לדבר אלמנטרי כמו עזרה ראשונה כשהוא במוסד סגור בישראל?

נתן גולדמן, תל-אביב

הפסל

והברכה-נכנסת

ב"דו"ח לבוחר" מפני שבועיים (העולם הזה 1660) מופיעות שתי תמונות: בראשונה רואים את הח"כים הדתיים שלמה-יעקב גרוס

דיין והפסל

גרוס וזורנס

ושלמה לורנץ, ובשנייה את השר משה דיין יושב בביתו ליד פסל עתיק של דמות עטורת זקן.

האם שמתם בכוונה את שתי התמונות כי אותו עמוד, כדי שהקוראים ישימו לב לדימיון בין הפסל שבבית דיין, לבין חברי הכנסת גרוס?

יוסף שלום, קריית-שלום

● לא, הדמיון מיקרי בהחלט.

יצחק,

לא נכון

בתשיב מפני שבועיים צירפתם, בוודאי בטעות, את שגרירנו יצחק רבין ל... רפ"י. מי שמתמצא מעט בגיוגל הפוליטי שלנו יכול היה להבין, כי הכוונה היא ליצחק... נבון (איש רפ"י לשעבר), ולא ליצחק רבין. אני סבור כי יצחק רבין רחוק מרפ"י לא פחות מכפי שהוא רחוק מנח"ל. נכון?

דן אגמ, תל-אביב

● מה שנכון, נכון.

קוראים השולחים מכתבים, מתבקשים לנסח אותם בקצרה. עריפות תינתן לי מכתבים קצרים.

זנות קדימה תינתן למכירתם של קוראים המצריפים תצלומיהם למכתבים.

יחדיו עם BUN

יחדיו עם BUN - הספריי-דיאודורנט הפעיל המרענן כל יום מחדש. עבוךר ועבוךר, לכל אירוע, בכל מצב, מונע, ריח גוף, מכיל תכשיר מגן מיוחד לעור העדין ובושם מיוחד מבית היוצר של מיטב יצרני הבשמים באירופה.

הספריי-דיאודורנט הכעיל, המרענן כל יום מחדש

בוך לגבר

הפעיל והנמרץ
בריש צעיר וספורטיבי

בוך לאשה

לשעות היום
מכיל בושם
קל ונעים

בוך לאשה

לשעות הערב
מכיל בושם צרפתי
מעודן

מבצע פרסים מיוחד לקוני BUN בחודש יולי '69

500 ל"י במזומן ו-100 אריות שי של BUN יוגרלו בחודש יולי בין אלה שישלחו 3 חיות BUN ספריי-דיאודורנט ל.ת.ד. 16274 - עבוךר, סבצע BUN דרשו את BUN הספריי-דיאודורנט הפעיל. בפרפומריה שלכם

ב.א.א. הסברה בע"מ

כריכות השופם הזה

קוראים המעוניינים לכרוך את גליונות "העולם הזה" של שנת 1968, יכולים להביא את הגליונות שברשותם, למערכת "העולם הזה", רחוב קרליבך 12, תל-אביב, הקוראים יקבלו במקום, תמורת 10 ל"י, כרך חדש מוכן.

עבוךר כל גליון חסר יש לשלם 1.30 ל"י.

רחצה לילית

בבויכת
תל-אביב
(גורדון)

מבחר עשיר
איכות מעולה
שרות יעיל
אספקה דיקנית

על פזגז יכולים לסמוך!

מכתבים

(המשך מעמוד 5)

מה יהיה כשילדנו ייחלד? הלא הוא ייפגע בנפשו מהזוועות הניבטות מן העיתון. אם לא אקבל מכם עצה, אאלץ לשמוע בקולה. מה לעשות?

אברהם לוי, חיפה

● היה גברו

מדינה פלסטינאית

איננה מעשית

צר לי לומר, אבל תוכניתכם להקמת מדינה או פדרציה פלסטינית בשטחים המוחזקים אינה מעשית.

אני נמצא עשרה חודשים באירופה ופגשתי מספר לא מבוטל של פלסטינים. הם לא הסכימו לי ותר על ביתם בחיפה או ביפו, עבור זכות הגדרה עצמית במדינה פלסטינית ב"גדה המערבית ופי"א צוים כספיים מצד ממשלת ישראל. הסטודנטים הפלסטיניים גורסים כי תומכים בזכות מדינה לאומית ליהודים ולפלסטינים.

קוחנובסקי

למדינה כזאת לא אני ולא ישראלים רבים אחרים נוכל להסכים, מאחר וידוע שמדינה זו תאבד את צביונה הלאומי ותוך זמן קצר יתבולל העם היהודי במרחב המזרח-תיכוני. גבי קוחנובסקי, ברלין, גרמניה

מדוע המודעה

לא מופיעה?

קראתי בגליון 1657, במדור קורא יקר, כי שלום כהן מבטיח לפרסם מדי שבוע, ללא תשלום, מודעה למען מילווה ביטחון. בגליון 1658 מודעה כזאת אינה מופיעה, משום מה.

היש לכך הסבר?

א. שובל, צה"ל

● כן: עד היום לא טרחה מחלקת המודעות של משרד ראש-הממשלה לשלוח למעורב מודעה כזאת לפירסום.

ה"פאנטומים"

והבחירות

התפלאתי לראות שהזדוונות לפרסם את מודעת הפירסומת "תן לו פאנטום" (העולם הזה 1657).

הרי לממשלה יש מספיק כסף גם בלי ה"תרומות של הציבור, אחרת לא היו מבזבזים עשרות מיליונים על מערכת הבחירות.

יחזרה לוי, קופנהגן, דנמרק

תחרות

הציגומים

בסביבה שלנו מרחיבים את הכביש. לכן

תמונת השבוע

כרתו כמה עצים שהפריעו והוציאו את ה"שורשים שלהם.

במיקרה עברתי שם, ואת תשומת ליבי משך שורש מעניין. צילמתי אותו.

בעיני נראית התוצאה כראש של כלב או של חיה פרהיסטורית.

ישראל ניצברג, נהריה

● תמונת השבוע מזכה את הקורא "ישר" אל ניצברג פרס של 10 ל"י.

בימים הקרובים תסתתרים ההרשמה

לכיתות הכנה לכתיבה

בגרות ומוקדמות

בלימודי בוקר או ערב
בפיקוח ציבורי

הבחירות נערכות מטעם משרד החינוך והתרבות
מועד הבחירות: אוקטובר 69, ואפריל 70

כן נמשכת ההרשמה לכיתות בוקר ותיכונות -
ששית (י), שביעית (י"א), שמינית (י"ב)

ההרשמה

למגמות: הומניסטית, ריאליסטית וביאולוגית.
לרשות התלמידים: מורים אקדמאיים מנוסים, סטיונריות חוגים, אספקת ספרים ללא תשלום נוסף.
אם לא תעמוד בבחינות לאחר שתתכונן לתן אצלנו נלמד אותך

שנה נוספת ח"מ לאותן בחינות

ח"מ

בתי ספר תיכוניים, תל-אביב
התיעצות פדגוגית והרשמה:
רח' גורדון 53, פינת ריינס טל. 248514
בשעות 14:00-8:00
רח' אנטוקולסקי 4, ליד ארלוזורוב
פינת אבן-גבירול, בשעות 20:00-17:00

ושוב במקום הראשון באמריקה

1968

CIGARETTE SALES BY BRANDS

Filter

1. WINSTON ווינסטון 81,600,000,000
2. Marlboro 38,530,000,000
3. Kent 30,000,000,000
4. Viceroy 20,240,000,000
5. L & M 17,060,000,000

Menthol Filter

1. SALEM. סלם 44,520,000,000
2. Kool. 30,120,000,000

Regular

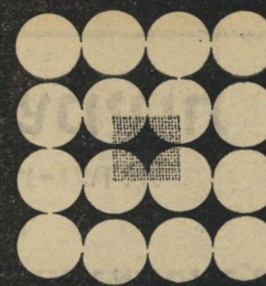
1. CAMEL קמל 37,200,000,000
2. Lucky Strike 20,000,000,000

King

1. Pall Mall 56,000,000,000
2. Chesterfield 7,100,000,000

Estimates by Mr. John C. Maxwell, Jr., appearing in MARKET-ING/COMMUNICATIONS (formerly Printers' Ink) magazine dated November 1968. Copyright 1968 - John C. Maxwell, Jr., Oppenheimer & Co.

* Known as REYNO in some countries in Europe.

תערוכת המוצר החדש

אולי

בני ברית

רח' קנלן 10 ת"א

חיזוק אוויר בלתי

ה 4 אח"צ

עד 17 בבליה

ההגנה נגד

מתחשמים

D-I-C

תכשיר איכות של

"טבע"

למריחה על הגוף

SONY

רשמי קונ-טולידיות-טרנזיסטורים

המכביה השמינית

בחסות נשיא מדינת-ישראל

מר זלמן שזר

טכס פתיחה חגיגי ביום ב' י"ג באב תשכ"ט
28.7.69 בשעה 6.30 בערב

באצטדיון רמת-גן

בתכנית:

- * קבלת פני נשיא המדינה
- * מצעד משלחות המכביה
- * הכרזת פתיחת המכביה עלידי נשיא המדינה
- * הפרחת יונים
- * הדלקת לפיד המכביה באש מודיעין
- * מסדר פתיחה חגיגי
- * השבעת הספורטאים
- * מפגן התעמלות של 1600 חברי המכבי הצעיר
- * תזמורת צה"ל
- * מקהלת הילדים ע"ש צדיקוב

כרטיסים להשיג בכל משרדי הכרטיסים. הפצה ראשית: רוקוקו

מכתבים

יחי

פרוש הצדיק

כל הכבוד למנהיג אגודת-ישראל ח"כ מנחם פרוש. אני רוצה לומר לכם שבשקבות הכתבה פרוש הצדיק (העולם הזה 1661)

דוי

עלה ערכו בבת-א' חת בעיני. זה גבר לעניין. איש עסקים ממולה, שידוע לי ממך, כהלכה, ומתמצא כי מו שצריך בענייני פינוסים בינלאומיים. עסקי-בנייה, עסקי חלב, בית-מלון, ת' רומות מפראנק סי-נטרה, רשיון לי-בנק, טיסות לי-דרום-אפריקה, חב' רות בליכטנשטיין—

תורו בעצמכם: כמה משרי ממשלת-ישראל למשל מסוגלים למיבצעים כה מקיפים ו' מעוררי-התפעלות? דעו לכם שאם הייתי צריך להפקיד את גורל המדינה בידי אדם כזה, לא הייתי מהסס אף לשנייה.

זריג דוי, תל-אביב

... וזה

סיננונו

אינני רואה כל סגם בסיננונו של ח"כ מנחם פרוש, כפי שציטטתם אותו בכתבה פרוש הצדיק (העולם הזה 1661). אמנם מ' צד אחד אפשר לטעון, כפי שודאי רציתם להראות, שהוא משתמש בלשון גסה ובחרי-גוניות מגוחכת. אבל לדעתי זה מוכיח את ההיפך: שהוא עקבי מאוד בדעתו, כל ה' זמן הוא חוזר על אותה מילה. וזה דחקא יפה מאוד.

עידן הדר, תל-אביב

תענונו

נהייתי לקרוא את פרוש הצדיק (העולם הזה 1661) כמו שלא נהייתי כבר שנים.

מהיכן הצלחתם לי גרד את כל השא-לות האלו — אינני מסוגלת פשוט לה' בין. ולחשוב שיש לכם 248 כאלו! אי-ני מציעה לכם למר' סם בשבוע הבא את שאר השאלות. זה מוכיח לי פרשיות בעבר, כשדברים הת' חילו במשפט קטן, הפכו במהירות לי-מפולת שלגים עזי-מה, אשר זיעזעה את כל המדינה ולא אחת אף גרמו לשנינו יסודי במימסד.

הנה דק-רשטיין, הרצליה

כך לומדים

ביהור

עתה, משנסתיימה שנת הלימודים, אני מבקש להביא לפניכם את המצב בכת' הספר ביהור, בתקופה שעוד יתוקן משהו לקראת השנה הבאה.

הילדים שלנו ביהוד סובלים מחוסר מקום בכיתות ומחוסר מקומות-מישחקים ליד ב' תייהספר. בכית'ספר רמז למשל, לומדים בחור קטן אחד קרוב לחמישים ילדים.

כנגד זה קיימת ביהוד ישיבה ריקה כמ' עט מתלמידים. יש בה כערך 75 חדרים — ולומדים בה בסך-הכל חמישים ילדים, וגם זה לא כל הזמן.

תושב, יהוד

ידיד בצרה

בצרה

הגני עומד בפני נישואי לבחירת-לבי. ה' דבר היחיד שעדיין יש לי צרות ממנו — זה העולם הזה. יום ולילה היא מבקשת ומתחננת בפני שאפסיק לקרוא את העיתון, בגלל שגמרתי עם הרווקות ואינני זקוק יותר לתמונות-עירום. גם לדעות העיתון היא מתנגדת. לא רק לחתיכות. היא לא רוצה גועל-עין כזה בביתנו החדש — וזהו זה. אי-אפשר להתחבא איתה בכלל. ובכלל, (המשך בעמוד 6)

רחצה
לילית
פנטסטית

בכל ימי השבוע
משעה 7.30 עד
11 בערב. מוסיקה,
בידור וטלוויזיה.

בבריקת
גלית

מרכז
עדשות מגע

CONTACT LENS CENTER

"גרזובסקי — אישון לנס"

תל-אביב, רח' שניאור 5, טל. 55029

שעות קבלה 9-17

לרגל חופשה
המכון יהיה סגור
מ-25.7.69 עד 10.8.69

קונים

במחירים נבוחים

מלוה קליטה

גם 1964

מלוה בטחון

גם 1968

"נוה" שד' רוטשילד 15
תל-אביב, טלפון: 54931.
8.30 בבוקר עד 6 בערב.

השובים הזה מכריז על בחירת

מלכת המים 1969

ושוב — קיץ, גלים וחופים מלאי יפהפיות. מי מכנות הארץ
ראוייה לכתר מלכת המים? זאת נדע בעוד שבועות מיספר, עם
עריכת נשף הבחירה המפואר ב"היכל התרבות", בהשתתפות
מיסב האמנים.

התחרות פתוחה לצעירות בנות כל הגילים. מועמדות יכולות
לשלוח את תמונותיהן, יחד עם פרטים אישיים על עצמן, להניח
הלת התחרות, ת.ד. 136 תל-אביב. אם רצונן שצלם המערכת
יצלמן, עליהן לקבוע מועד לתצלום, בטלפון 231422 תל-אביב
(בין השעות 4-6 אחרי הצהריים).

והעיקר: את המלכה בוחר הקהל עצמו — על פי כרטיסי
בחירה וקלפיות. ועדת הקלפי תיבחר מבין הקהל.

הראשונה באיפור
ILLUMINATION הזוהר

הלנה רובינשטיין

התחרות נערכת
בחסות חברת

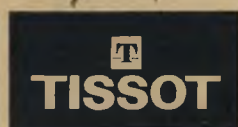
שריינו לכם תאריכים אלה:

נשף הבחירה: בהיכל התרבות בת"א ביום ג' 2.9.69 ב-8 בערב
בחוף אילת: פנטזיה ימית לבחירת נסיכת ים-סוף במוצ"ש 2.8.69 ב-8 בערב
בחוף הירוק: נשף מוקדם לבחירת נסיכת הים-התיכון במוצ"ש 9.8.69 ב-8 בערב

OLYMPIC
AIRWAYS

המלכה תצא לסיור
באירופה כאורחת חברת

טיסו השעון
הנמכר ביותר
בעולם

איפור למועמדות: הלנה רובינשטיין

• • •

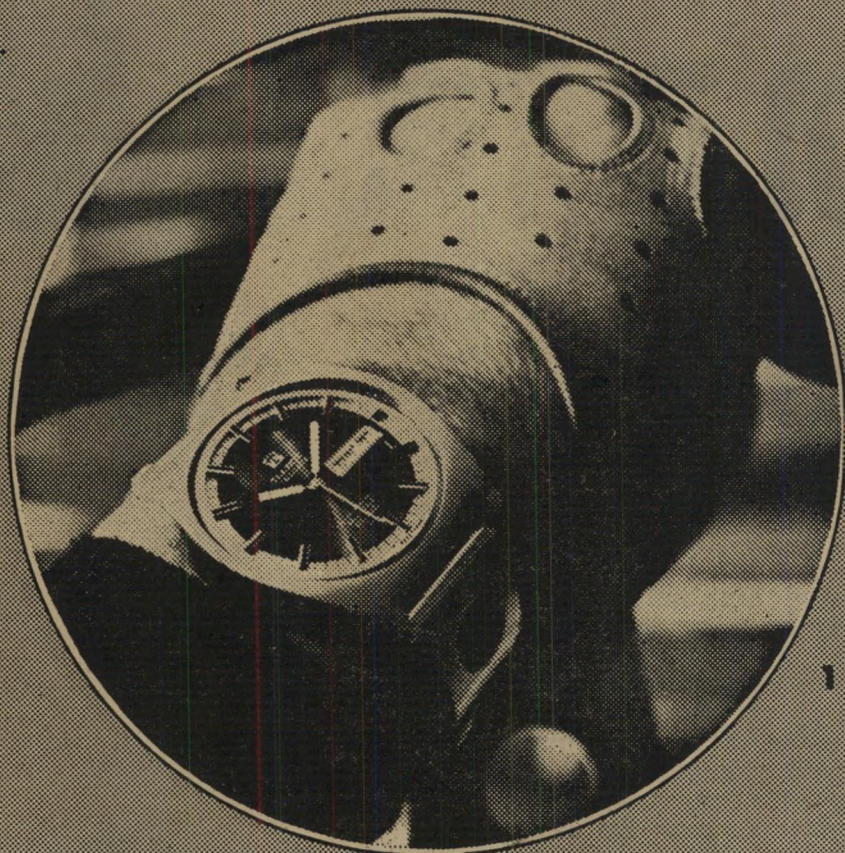

הדרכת המועמדות: לאה פלטשר

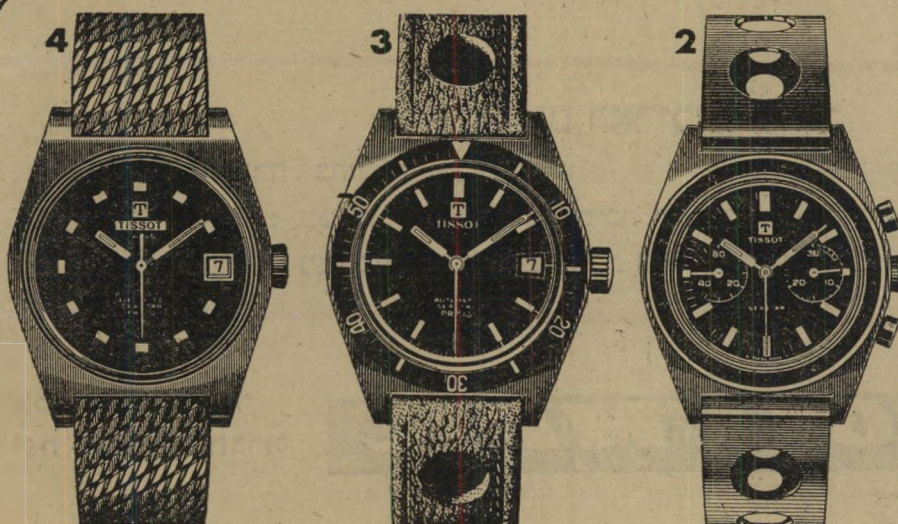
מיפעל העלית
של ישראל
ליוצור בגדים
ומחוכים

4 שעונים גבריים אמיתיים - לחברה, לספורט ולתחרויות

TISSOT

1. PR 516 GL דגם 46572 אוטומטי, אטום למים, אל-חלד. כל יתרונות PR 516 — בתוך ספת יום ותאריך.
2. PR 516 דגם 40508 כרונוגרף טאכומטרי — מד מר-חזק וזמן, חזק, נגד מים. אל-חלד. מיוחד לספורט. מעוצב במיוחד למדידת מהירות. שני מדיזיין: לשניות ולדקות.
3. PR 516 דגם 44554 שעון ספורט וצלילה (עד 100 מ'). חזק מאוד. נגד מים. אל-חלד. נדרר מעצמו. תאריך, הגנה כפולה מפני זעזוע.
4. PR 516 אלקטרוניק דגם 40600 שעון ספורט לאקונומציולוגי, עם תאריך, הגנה כפולה מפני כל זעזוע, עמיד בפני מים. צמיד פלדה. אל-חלד. אחריות לפעולה תקינה במשך 12 חודש — ללא צורך בדריכה (מתיחה), גם במצב של חוסר תנועה. לכל השעונים — מבחר רצועות וצמידים

השתתף במבצע הפרסים הגדול של טיסו פרטים בחנויות טיסו המוסמכות

קריאה יקרה

ביום הראשון שעבר ישבתי, אחרי חצות, במירפסת של מיסעדת ניו יורק, בפניתי רחוב דיונוגוף. לפתע התפוצצה הפצצה מעבר לרחוב, במרחק כמה עשרות מטרים בלבד: כדור עצום של אש ועשן, רסיסים ושיבריות. צעדי הראשון היה לעבר הטלפון: "התפוצצה פצצה בדיונוגוף-קרן קיימת", הודעתי לעורך התורן, "שלח מיד צלם!"

כאשר הגעתי אל מקום הפיצוץ, היתמרה הלהבה לגובה של ארבע קומות. מכביהאש והמשטרה לא הספיקו עדיין להגיע. חיפשתי נפגעים, ולא מצאתי. לא היה לי מה לעשות, אלא לחכות עד שיופיע צלם-המערכת. בינתיים הספיקה להגיע מכונית-כיבוי ראשונה. באותו רגע עצמו הופיע איש העולם הזה הראשון, ליתר דיוק: האשה. אלה זוהר, חברת המערכת שהיא גם כתבת, וגם צלמת, היתה העיתונאית הראשונה במקום. הסתבר כי נמצאה במרחק חק כמה רחובות כאשר שמעה את ההתפוצצות, ורצה לשם כל עוד נשמטה הספורטיבית באפה.

היא הספיקה לצלם את מכונית-התופת עולה בלהבות, ואת מכביהאש במלאכתם. תמונות הלהבות, שהופיעו בעיתונים אחרים — כולל אל קודס הירושלמי — נמסרו לאותם עיתונים עלידי העולם הזה.

אבל אם אלה זוהר היתה הראשונה מבין צוות העולם הזה במקום, היא לא נשארה יחידה. כאשר הגיעה ההודעה הטלפונית למערכת, נשלח מיד הכתב-הצלם נתן זהבי, ואילו צלם-המערכת אורי כוגן, שנמצא מחוץ למערכת באותו רגע, אותר תוך שלוש דקות, וכעבור שלוש דקות נוספות כבר היה במקום-ההתפוצצות. שלושתם צילמו למעלה מ-500 צילומים, מהם פורסמו בגיליון האחד רון ששת התצלומים שהיו, לדעתי, הרפורטג'ה הסובה ביותר על נושא זה בעיתונות הישראלית.

כוגן

זוהר

זהבי

פרשת אריק שרון

לפני שלושה שבועות הופיעה, בראש מדור תשקיף, ידיעה ש"הובלטה במיוחד. תחת הכותרת "מי יהיה מס' 3 ברשימת גח"ל?" נאמר: "ההפתעה הפוליטית הגדולה ביותר של מערכת הבחירות לכנסת השביעית תתפוצץ בשבועות הקרובים, כאשר ייוודע דבר הצטרפותה לגח"ל של אישיות מפורסמת ביותר. בשלב זה סרם ניתן לגלות את זהותו של האיש... קרוב לדא, שאותו אדם יעמוד גם בראש מטה-הבחירות של גח"ל..."

מטעמים מובנים מאלהם, לא רצינו לנקוב בשמה של האישיית. באותה תקופה לא היה העניין גמור, וכל עוד היו סיכויים כי אריק שרון ימשך לשרת בצבא, לא רצינו לערב את שמו בעסקנות מפלגתית. אם החלטנו בכל זאת לפרסם את הידיעה בצורתה המ' רומית, היה זה בגלל חשיבותה כזירה המדינית הפנימית.

למחרת יום הופעתו של העולם הזה, הועתקה אותה ידיעה, כימעט במדויק, עלידי הארץ. העיתון הוסיף מצא לנכון לפרסם תמונה של שרון, יחד עם סיפור בלתי-רלבנטי, לצד הידיעה על סיכויי הצטרפותו לגח"ל. שמו המפורש של שרון, בהקשר זה, הוזכר רק כעבור כמה ימים נוספים, כאשר כבר התפתח העניין למימדים שאי-אפשר היה להתעלם מהם. אורי אבנרי הזכיר את השם, בעת דיון בכנסת על בעלי משרות ממשלתיות המתפרשים מתפקידיהם. למחרת הועתקו דבריו של אבנרי בכל העיתונים.

בשבוע שעבר חזרנו לנושא זה, כאשר הגיעו אלינו ידיעות ממקור ראשון — בעצם, מכמה מקורות ראשונים — כי ההסכם בין שרון לבין צמרת גח"ל עומד ליהפך עובדה מוגמרת. הקדשנו לו שער, תחת הכותרת: פרשת אריק שרון — האלופים הולכים לבחירות.

יומיים אחרי הופעת גליון זה, הודיע שרון שאם יפרוש — יצטרף לגח"ל, כראש מטה הבחירות של הגוש. המסקנה: כדאי לעקוב מקרוב אחרי המתפרסם במדור תשקיף. זהו הריכוז הגבוה ביותר של אינפורמציה בעיתונות הישראלית.

שאלה אישית לפרוש

אי-אפשר, כמובן, לסיים, מבלי להזכיר את ח"כ מנחם פרוש. בגליון הקודם העתקנו את חלק הארי מתוך 248 השאלות שהוגשו לבית-המשפט, ואשר ח"כ פרוש נתבקש להשיב עליהן. אבל אלה שאלות בעלות משמעות משפטית.

ברשותך, אציג שאלה נוספת לח"כ פרוש. לאו דווקא כעורך העולם הזה המעורב במשפט שהגיש ח"כ פרוש, אלא כאזרח וכחייל ששוט שנמצא בקרב:

ח"כ פרוש — אתה נהנה מפירותיה של המדינה, ויושב בבית המחוקקים שלה; כאשר פרצה מלחמת העצמאות היית בן 31. לפי מיטב ידיעתי, היית בריא ובעל כושר קרבי מעולה. ירושלים, עיר הולדתך ובירת ישראל, היתה במצור. כל הגברים — ונשים רבות — נקראו להגן עליה. מה היה חלקך אתה בהגנה על ירושלים ועל המדינה? האם שירתת באחד מאירגוני המחתרת — ההגנה, אצ"ל או לח"י — לפני הכרזת המדינה? האם שירתת בצבא, אחרי ש'הוקם? ואם לא — מדוע?

אין לך כל חובה משפטית לענות על שאלה זו. אבל תשובתך תעניין רבבות ששפכו את דמם אז, והמסכנים את חייהם היום על הגבולות.

איש כפר

הופיע!

אורי אבנרי: מלחמת היום השביעי

"קוטל פרות קדושות!"
ושינגטון פוסט
"מהפכני... מעורר מחשבות"
אחר-סאעה, קהיר
"אוייבקיב, רבית-קוזה..."
גארדיאן, לונדון

ספר שהפך נושא לכל דיון רציני בעולם בענייני ישראל.

ספר שכל ישראלי חושב חייב לקרוא אותו.

הפצה ראשית: "מרגליות" רח' מלצ'ט 38 טל. 241224 ת"א

הצעה מיוחדת לקוראי העולם הזה

תוכל להשיג את הספר במחיר מוזל של שבע ל"י, על-ידי מילוי התלוש בעמוד 38

נגד קשקשים

* מונע נשירת שער
* מחזק את השורשים
* ממריץ גידול השער

BIO tayalysin

חוצר איכות של מעבדות Tayal

העולם הזה

כולם שואלים

את משה דיין:

נו?

הוא אינו ממהר לקבוע

★

ספיד ישתדל להוציא

★

גולדה חנסה לפייס

